

מועצה אזורית אשכול - מליאה

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום אביה: כ"א בסיוון תשפ"ד (27.06.2024)

מועצה אזורית אשכול

**ישיבת מועצה מן המניין מס' 13-14
מיום: כ"א בסיוון תשפ"ד (27.06.2024)**

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

משתתפים חברי מליאה :

גדי ירקוני - יו"ר הוועדה
שלמה גליקסר - רעים
נעמי סלע- צוחר
דני בזילי - מגן
אדוארד קוברסקי - אבשלום
תמיר בוקובזה - תלמי יוסף
סילביה גרין - אורים
דודי אלון - יתד
מולי ספקטור - חולית
שמיל בלברמן – ניר יצחק
רבקה בן ארי - כיסופים
משה טל - דקל
תמי בר מאיר - צאלים
חנניה אוקרט - מבטחים
שמעיה אליהו - פריגן
מזל ערוסי – עין הבשור
שלומית פלוטקין – שדה ניצן
רויטל דג'אוי יעקב - ישע

מוזמנים :

אורית הלוי – יועצת משפטית
עמיחי הס - מנהל אגף חינוך
אודי דנינו - מבקר המועצה
שלומי כהן - צוער
איריס עזרא – מנהלת אגף שירותים חברתיים
עידו לבנה - גזבר מו"א"ז אשכול
אלון ולוגני – רמ"מ"ט מנכ"ל
סיוון כהן – מנהלת המרכז הקהילתי

מזכירת הועדה :
בת שבע סעד

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

על סדר היום

1. מידע.
2. תברים למליאה (עידו).
3. עדכון תעריף צו הארנונה (עידו).
4. חינוך (עמיחי + אלון).
4. א. סעיף כללי – עדכון סטטוס בדיקת הפתרונות החינוכיים האפשריים לשנת תשפ"ה.
4. ב. הצגת עבודת מטה ביה"ס עורפיים.
5. הצגת תרומות מועצה (עידו).
6. אישור פרוטוקול מספר 9#2024 ו-פרוטוקול 10#2024.

מר נועם גל : יש לך את השמות? יש לנו עקרונית, יש לנו את אדוארד, יש לנו את סילבי,

דוברת : שלמה,

מר נועם גל : שלמה.

דובר : דני.

מר נועם גל : מזה? את אדוארד אמרתי.

דובר : יוני, שכחת.

מר נועם גל : אני לא שכחתי, מה פתאום.

דובר : לא, (ל.מ).

מר נועם גל : יש את רויטל, יש לנו את דובי, ויש לנו את אריק, ויש לנו את גבי, יש לנו את משה טל, יש לנו

את מולי, יש לנו את, ראיתי את רבקה?

גברת רבקה בן ארי : כן.

מר נועם גל : רבקה איתנו. רבקה, תפתחי בבקשה מצלמה.

דובר : מה, זה חוק חדש? רק לרבקה?

דוברת : לא.

מר נועם גל : זהו, ושמיל.

דוברת : שמיל. שמיל יש (ל.מ).

מר נועם גל : אני חושב שהקראתי את כולם? אנחנו כמה? 12?

דובר : אם לא שכחנו, כן.

מר נועם גל : טוב, אנחנו 12. אז ערב טוב, אנחנו נצא לדרך. יש לנו היום שתי מליאות. המליאה הראשונה,

דובר : מים קרים, שכחתי.

מר נועם גל : המליאה ה-2024, היא מליאת, מליאת התקציב. תכף אני אעביר את רשות הדיבור לעידו,

והוא גם יסביר את איך זה מוגש, זה מפוצל לשתיים. אבל אנחנו הגשנו באיחור את הנושא של התוספת

600 שקל,

דוברת : 600 אלף.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : 600 אלף שקל לתקציב, והאיחור הזה, כי אנחנו עלינו על הנושא הזה, הנושא הזה, המועצה מבקשת להמשיך בביצוע פעולות שיאפשרו לנו למצוא את זיכרון האלה שאינם איתנו, על מנת לאפשר לנו היערכות מיטבית, כולל לקראת יום השנה לאירועי הטבח. אנו נדרשים להקצות סכום מקדמי של 600 אלף שקל. אז אני מבקש את אישורכם לכלול את זה בהצעת התקציב, על מנת שנוכל להתקדם. *** אז מי בעד אישור צירוף להצעת התקציב? אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, רבקה עשר, אחת עשרה משה, מולי אתה איתנו? שתיים עשרה, אוקיי?
דובר : גם מולי, גם מולי.
מר נועם גל : גם מולי. שלוש עשרה בעד.

החלטה : הוחלט פה אחד על אישור צירוף להצעת התקציב

מר נועם גל : תודה, אנחנו נכנסים ישר *** לנושא הצגת התקציב. עידו, בבקשה.
מר אריק דניאל : רגע, סליחה על השאלה, זה לא מגיע ממנהלת תקומה? יש להם,
דוברת : זה הבעייה הבאה.
מר גדי ירקוני : תכף הוא יסביר הכל, יסבירו הכל,
דובר : אני, אני מנהל.
דובר : רגע, תן לו, תן לו, תן לו.
מר גדי ירקוני : אתם רוצים שאני אסביר לכם?
דובר : לא.
מר גדי ירקוני : לא כדאי לכם.
מר נועם גל : אריק, אני אמרתי שעידו יסביר בדיוק את הנושא הזה, שזה יתחלק לשניים.
מר אריק דניאל : בסדר.
מר עידו ליבנה : אני אסביר, אני כתבתי את זה גם בדף ההסבר. אנחנו,
דובר : אנחנו צירפנו את זה לסדר יום, אין בעיה.
מר עידו ליבנה : אנחנו, בסבירות גבוהה, מקבלים את זה ממנהלת תקומה, ויש משרדים נוספים, שכנראה יכנסו למימון של הנושא הזה. כבר יש לנו ממשרד הדתות, תקציבים לפיתוח, שזה תקציבים הכי מוגדלים שצריך לקבל, כדי להיערך, לצערינו, בבתי העלמין. אנחנו מדברים פה על הפעולות הרכות, צריך לרכז, לרשום, להיות בקשר עם המשפחות לקראת ימי השנה, ולפני, ואנחנו, כדי שלא נצטרך לחכות למשרד ממשלתי, שבדרך כלל, הם המתעוררים שבועיים שלוש לפני האירוע בלחץ, ואנחנו רוצים לעשות את הפעולות המקדמיות. אנחנו נכלול את זה בתקציב.
דוברת : מספיק לנו?
מר עידו ליבנה : מזה?
דוברת : מספיק לנו?

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר עידו ליבנה : זה לא יספיק, אבל אנחנו יודעים לפיתוח כבר יש לנו כסף, יש לנו פה כסף, ויש עוד משרדים שכבר הביעו, מה שנקרא, נכונות להשתתף ולהוציא (ל.מ), אבל זה בקצב שלהם. אם אנחנו נחכה להם, לא ניענש.

מר גדי ירקוני : מזכיר לך שיש לך רק עד 19:20, כי יש פה 19:30,
דובר : בסדר, (ל.מ).

מר עידו ליבנה : אני אתחיל, ברשותכם, כדי לעבור על התקציב בצורה נכונה, אני שם את זה בפניכם, והתקציב עבר בצורה מפורטת בהנהלת המועצה, עברנו באמת, ברמת הסעיף סעיף, תהיות, שינויים עיקריים. אנחנו לא נעבור ברמה הזאת, אלא אם כן יהיו שאלות, ואם יוותר לנו זמן לשאול שאלות, שאר התקציב לא שונה, אפילו שקל, בין הסעיפים. אז היו, לא היו אליי פניות מסודרות במייל, היו שאלות עקרוניות, הן נענו בעל פה. תקציב המועצה לשנת 2024, המוצע, עומד על 433 מיליון ו-307 שקל, כאשר אנחנו, תשימו לב, בעמוד האחרון, בסדר? שמסתיים בשורה 216, אנחנו, כדי לשמור על מסגרות התקציב, מתוך שמרנות, נשים את הפעולה הבאה שאומרת: את התקציבים התוספתיים, הברורים, שזה בעיקר התקומה, משרדי הממשלה, משרד החינוך, שמוסיפים לנו תקציבים, רק בגלל חרבות ברזל, או רק בגלל אירועי המלחמה, עושים מאמץ להפריד אותם, ככה אנחנו נציג את זה גם בעדכוני התקציב, ומכאן והלאה, כדי שתראו שאת מסגרת התקציב הכללית, אנחנו שומרים עליה, ואנחנו נעבוד לפיה גם לשנים הבאות, כי זה בסוף מסגרת התקציב שנחזור אליה, אלא אם כן יהיו לנו מקורות הכנסה נוספים. ומ-207 עד 216, זה המקורות הכנסה התוספתיים, שאנחנו כל פעם נשים אותם, וזה לדעתי ישמור לנו על הצורת הצגה הזאת, לא לעוות את התקציב. זאת אומרת, יש את התקציב הבסיסי, על המשרות הבסיסיות שמוצעות במועצה, והתוספות שאנחנו מקבלים, ואנחנו נדרשים להם עקב המלחמה. אז אני עובר מפרק 1. אנחנו עוברים בכללי על הסעיפים הגדולים.

3. עדכון תעריף צו הארנונה (עידו)

מר עידו ליבנה : *** פרק הארנונה. פרק הארנונה, התוספת המוערכת, או השינוי המוערך העיקרי,
דובר : (ל.מ).

דובר : מזה?

דובר : מדבר על הסה"כ עם ארנונה.

מר עידו ליבנה : לא, אני מדבר על הסה"כ, אני לא סעיף סעיף.

דובר : לא, אבל אמרת שינוי, תגיד את הסה"כ, לא את,

מר עידו ליבנה : אז אני אעשה, אני אשים את פרק הארנונה, והכנסות הממשלה. השינויים העיקריים שאנחנו רואים, שזה מה שנקרא, על הנייר, ירידה בהכנסות, זה לא ירידה בהכנסות. בארנונה, אנחנו מגדילים את הצפי הכנסות. לפני שנה משרד הביטחון לא עמד בלוחות הזמנים לתוספות, השנה אנחנו כבר בסיכומים. מצד שני, יש לנו בפרק הזה מענק תיקון עיוותים, ומענק צמצום פערים, שהם נקראים מענקים מותנים, מבחינת משרד הפנים, והוא לא מסכים להכליל אותם בתחילת השנה, וזה יוצר ירידה

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

רישומית בהכנסות. בדרך כלל לקראת ספטמבר אוקטובר, הם מתחילים כבר להודיע שהם מחזירים אותם. הם כן מאפשרים לנו לרשום מולם הכנסות מותנות. הנהלה, הנהלה וכלליות, אנחנו, השינוי העיקרי שלנו השנה, אם אתם זוכרים, דיברנו על זה ב-2023, סיימנו את ההלוואה שהיה לנו לרמי, מי שזוכר את ההלוואה של 15 מיליון לרמי, שנלקחה לפני 3 שנים, והשאירה אותנו, גם קצת להוריד בהוצאות המימון, מצד שני, לפני חודש, אישרנו הלוואה למלונות, היא עדיין לא רשומה כהוצאה, כל ההוצאה שלה, כי אנחנו לוקחים אותה רק באמצע השנה, ולכן נוצר לנו, מה שנקרא, ירידה בהוצאות המימון, ועקב פעולות של, זה לא השקעות, זה הפקדות של חשבונות הבנק, יש לנו הכנסות גם מריביות על פיקדונות שאנחנו מפקידים. תברואה,

גברת רבקה בן ארי : אפשר לשאול משהו?

מר עידו ליבנה : מזה?

גברת רבקה בן ארי : אפשר לשאול משהו?

מר עידו ליבנה : רבקה, היא תענה. אני, אם, אנחנו נשמח אם זה יהי בסוף, אלא אם כן זה משהו רק בשביל ההבנה של איך שאני מקריא.

גברת רבקה בן ארי : בסדר.

מר עידו ליבנה : בסדר?

גברת רבקה בן ארי : (ל.מ) בסוף, בגלל זה. אני (ל.מ), עם כל המדינה, עם הרשויות (ל.מ), על הנושא הזה של הגדלת הארנונה. הממשלה הרי העלתה את הארנונות, ומשרד הבריאות. למה אנחנו לא מקבלים את זה (ל.מ)?

מר גדי ירקוני : את מה?

מר עידו ליבנה : אבל עוד לא הגענו לזה. על 2024 אנחנו לא מגדילים לארנונה, אנחנו נצצביע על העלאת הארנונה ל-2025, לפי המקדם האוטומטי, אני אגע בזה אז, בסדר רבקה? זה לא קושר לתקציב 24, זה לא בתוך תקציב 24.

גברת רבקה בן ארי : כן.

מר עידו ליבנה : בסדר. תברואה, אנחנו,

מר גדי ירקוני : הגדלת..

מר עידו ליבנה : אני אגע בזה, אני אגע ואוסיף, אוסיף.

מר גדי ירקוני : לא, רק תגיד שזה הרוב ממקורות חוץ.

מר עידו ליבנה : לא, בסדר, לא על זה, היא מדברת על המקדם כרגע.

דובר : זה לא לשנה הזאת בכל מקרה.

מר גדי ירקוני : לא המקדם, אבל ההגדלה בארנונה,

מר עידו ליבנה : ההגדלה, הסברתי שזה משרד הביטחון, משרדי, משרד ראש הממשלה.

מר גדי ירקוני : משרדים ביטחוניים.

מר עידו ליבנה : זה לא מהתושבים. אנחנו ניגע ב, אנחנו, עברתי על זה. *** תברואה, אנחנו על שינויים עיקריים, ובאמת, יש לנו תושבים שלא נמצאים פה, אנחנו, זה מאפשר לנו, מה שנקרא, קצת משחק

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

בהכנסות. משרד הביטחון משלם לנו ישירות (ל.מ) שלו, ולכן זה הוצאה, הכנסה עם רווח קטן לנו, ולא משמעותי. כן השנה אנחנו מסיימים את הפינוי באתר דייר, ועוברים לאתר דודאים, כדי, **מר גדי ירקוני** : היום מסיימים.

דובר : מזה?

מר גדי ירקוני : היום מסיימים.

מר עידו ליבנה : היום מסיימים, וכן, יוצר לנו שינוי קטן בהוצאות. מצד שני, המשרד לאיכות הסביבה נכנס מתחת לאלונקה לשיפורים, אנחנו נפרט על זה בצורה מסודרת. אין לנו פגיעה משמעותית בנושא הזה. מה שנקרא, כשבוחנים את משרד הביטחון מול הדודאים, אנחנו מבינים שאנחנו לא, לא מגדילים את הסעיף הזה, אבל בגדול, בשנה הבאה, אנחנו נראה כבר הגדלה בהוצאות מול הכנסות מקרנות של משרד איכות הסביבה. *** מוקד ביטחוני, אני אומר על אגף הביטחון, עשו כמה שינויים, חלקם מופיעים פה בכמה פרקים,

דובר : שורה, שורה. תגיד שורה.

מר עידו ליבנה : בשורה התחתונה, אז אני עובר שורה, שורה 40, בסדר? עד שורה 53. אגף הביטחון, אנחנו עשינו מספר שינויים בו. השינויים המשמעותיים כרגע, כמובן, שבמהלך המלחמה וב-24, זה המשיך. יש להם הוצאות שוטפות גדולות, בסדר? נסיעות, רכבים, הצוותים עובדים סביב השעון, כולל לילות. אנחנו תגברנו את המוקד, שבתחילת המלחמה היה בו בנאדם אחד, לשני אנשים, כדי שיהיה אפשר לטפל באירועים מורכבים, גם להוציא אותם, וגם לנהל אותם. זה פעם אחת. אנחנו ניגע בזה. באגף החינוך התווסף קב"ט מוסדות חינוך, מתווסף לצוות הביטחון, אבל הוא שייך לתקציב החינוך. למעשה, אנחנו מעלים לשלוש, או שלושה, את כמות הקב"טים, שאחראים על מוסדות החינוך, וזה מאפשר לנו גם תגבור המוכנות והמוגנות במוסדות האלה. וגם מענה באירועים רחבים. נקווה שלא יגיעו, אבל זה מגדיל את הצוות, ואנחנו מברכים על זה. שורה 54 עד 73. *** שירותים מקומיים. לא קיים שינוי משמעותי, אבל אנחנו כן תגברנו את מערך המים של המועצה, והביוב שהיה טיפה בחוסר ב-23. יש כרגע עובד מקצועי שמתעסק בזה, ואנחנו חוזרים לפעילות. תושבים חזרו, ויהיה ניתן, אנחנו דואגים שהמערכת הזאת תעבוד באופן סדיר. במליאות הבאות אנחנו נפרט על מאמצים נוספים שנעשים שם שיקומים, אבל לא שייך לתקציב השוטף. *** יחידה אסטרטגית, 74 עד 82, רוב התקציב שלה, אתם מכירים, היחידה הרחיבה את הפעולה באופן ניכר, בסדר? כולל עם מלווים ומזכירים ליישובים, מרכזי תקומה. הרוב שם נמצא בתברים, בסדר? בגלל זה לא פה. הצוות הבסיסי נשאר הצוות הבסיסי. שני מלווים מקצועיים, שמלווים את האגף לאורך השנה, ימשיכו ללוות. אחד בבינוי, אחד בבינוי חברתי. וכל שאר הסעיפים נכנסים תחת משרדי הממשלה, והם יהיו בתברים. הדף הזה הוא בערך, אני אגיד את זה בעדינות, פי 3 או פי 4 בהיקף הפעילות. כנדרש מהמצב, הוא עובד כרגע עם כל הקהילות של המועצה, אבל זה, כרגע לא רואים את זה פה, תראו את זה בתברים, לאורך השנה. *** חינוך ושינויים וחינוך. אתם תראו, חינוך מתחיל מ-83, 84 זה הגיל הרך. יש פה חלוקה שהיא סכמטית, חלוציות, שמתחלקת מ-95 עד 106, וכן הלאה, את כל הסעיפים. אני כבר שם בפניכם, החינוך, השינויים פה הם לא גדולים, בתקציב השוטף. זאת אומרת, צוות ההנהלה הבסיסי נשאר דומה. סעיפים שבעבר היינו מוציאים, כמו בסייעת שנייה, בחלק

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מהגנים, או לרוב הגנים שבתקומה, אנחנו מקבלים את זה עכשיו ממשרד החינוך, וזה מאפשר לנו חיסכון בהוצאות בסל מועצה, וזה מושקע חזרה בתוך אגף החינוך. לא, לא הוצא כסף מתוך אגף החינוך, אלא העברנו חלק מהסעיפים לסעיפי תקומה, אנחנו מקווים שזה יאפשר לנו, גם בשנים הקרובות, לעשות את השינוי הזה, ובעצם לאפשר להם גמישות מקסימלית. כן, הכספים הנוספים שמתקבלים, מי שעוקב, הם מופיעים בסוף, מה שנקרא ב-216, בסוף, בתקציבי תקומה. ושמה אגף החינוך כבר מקבל את רוב התוספת שלו מ, זה נקרא מערכת הגפן, ומערכות נוספות שאנחנו מקבלים, עוטרף עזה. אבל התקציב הרגיל, השוטף, אין לנו שינויים משמעותיים, ולכן גם לא רואים את זה פה, אבל האגף הכפיל את גודלו הבסיסי, וכמות הכסף וכוח האדם שמגיע למוסדות החינוך, הולך להכפיל ולשלש את עצמו לאורך השנה, ושנה הבאה. צריך לזכור, משרד החינוך ואנחנו עובדים קצת אחרת, הם מסיימים שנה בספטמבר, אנחנו בדצמבר, אז לא כל התוספת רואים אותה פה, ושנה הבאה ההגדלה תהיה הרבה יותר משמעותית. רגע. כן הוספנו, וחשוב להגיד, אגף החינוך מציין, נוסף גם חינוך מיוחד אחד השנה. הוא מתוקצב. והקבי"ט, כמו שאמרתי לכם קודם, נוסף. אני קופץ, ברשותכם, בסדר? לסעיף 173. למעשה זה סוף החינוך. *** תיאטרון אני, זה סעיף היסטורי, אנחנו נוריד אותו בעדכונים הבאים, הוא עבר לתמיכות, הוא כבר לא בתקציב. בריכה מחוממת עדיין פה, זה סעיף שאנחנו עוד כל שנה מתחייבים, זה מאפשר לנבחרות ולמבוגרים ששוחים בבריכה להיכנס במחירים נוחים. והמרכז הקהילתי, הם מקבלים שם גם פעילות, זה חלק מההשתתפות שלנו בה. דקה אחת. אני רק לוקח נשימה. הינה. *** שינויים נוספים. אני אומר משורה 176 ומטה. שינוי משמעותי אחד, נווה אשכול, בשנה שעברה אנחנו הוספנו לו תקציב חד פעמי,

דובר : כן כן.

מר עידו ליבנה : מכיוון שהוא פעל לא לפי המסגרות, ולא לפי ההשמות הרגילות של משרדי הממשלה. הוספנו לו את זה, זה לא הפחתה בתקציב, הוא קיבל ב-2023 חד פעמי, כדי שהוא יוכל לעבוד במלונות, והפריסה הארצית. השנה הוא חוזר לפעילות הרגילה שלו. פלוס מה שמשרד הרווחה מוסיף לגיל השלישי בפעילות, ואמור לכסות את ההוצאות שלו, והוא יקבל את התמיכות הרגילות שלו השנה.

גברת נעמי סלע : סליחה, זה בינוי למלונות אמרת? (ל.מ).

מר עידו ליבנה : לא, ב-23 צוות נווה אשכול, והצוות שהם תגברו, עבד במלונות. הפגת בדידות, הגעה לזקנים.

גברת נעמי סלע : אה, אבל לא קיבלנו את הכסף ממשרד הרווחה?

מר עידו ליבנה : לא, קיבלנו מה שנקרא כסף שוטף לתפעול, בלי התחשבות במאמץ המיוחד, ואנחנו, כדי שנוכל לוודא שבאמת מגיעים ל, לא אגיד כל, אבל לרוב בני הגיל השלישי והרביעי, חסכנו להם כסף, הם היו צריכים ממש לנסוע ברמה יומית, מלון מלון, לעבור. הם קיבלו הוראות מאגף הרווחה, והם בעצם ביצעו חלק גדול מהפעילות הזאת של הפגת בדידות. אני לא מדבר על פעילות רווחה קלאסית, אבל כן להגיע למבוגרים, שהיו שלושה ארבעה חמישה שישה חודשים במלונות, אבל חלקם כבר יצאו משם. אבל הם קיבלו תוספת חד פעמית, אני רק מבהיר שזה לא הפחתה. זה רק מה שנקרא, תיקון 23, והם ימשיכו את הפעילות שלהם, נווה אשכול, לפי התקציבים הרגילים, ויקבלו ממשרד הרווחה תקציבים תוספתיים, לפי צרכים. אני עובר. סליחה על, שאני רץ על שורות, כדי לשים בפניכם את הדברים. *** פיתוח. אנחנו

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הולכים לעדכוניים אצלנו בפיתוח. זה הוצאות נטו. אין פה, אין פה נגיעה לכאן או לכאן, או השפעה על פעילות המועצה. לאחר מכרזים, סעיף שכן אנחנו שמים, תמיד אנחנו אומרים אותו, וחשוב שנדע, יש בסעיף 194, זה סעיף, מה שנקרא, שהוא מקדם אוטומטי, *** סעיף הפנסיות התקציביות שלנו. הוא גדל למועצה, שהיו לה הרבה עובדים בלי פנסיה תקציבית. אנחנו מגדילים אותו השנה בעוד 900 אלף, 975 אלף. זה סכום משמעותי. מחוייבים לו על פי חוק, אבל חשוב שתכירו, זה חלק מההוצאות שלנו, מהשוטף, וזה לא הוצאה (ל.מ). אני עובר, אני עברתי ל-195 עד 205. שינויים שאתם רואים פה, וחשוב רק להכיר אותם, בסדר? אנחנו הוצאנו, הוצאות הביוב, כמו שכתבתי, הן גדלות, אנחנו עושים את ההתאמה, זה לטובת אחזקת המערכת. *** תקבולים, סליחה, שורה 101. זה קיזוז מול רמי. יש (ל.מ) בחשבונאות, אנחנו עושים הכנסה והוצאה, הורדנו את ההלוואה. יש מה שנקרא רישום מקביל, זה בתוך הספרים, זה עניין טכני, זה לא שהוספנו פה 12 מיליון, בגלל שאנחנו מורידים את ההלוואה במכה מספרי הרשות, אנחנו עושים את הרישום הזה בצורה כזאתי. ומעבר לזה, אין פה הערות אה זה, יפה, יש פה?

דוברת : שורה 205 זה היה, (ל.מ).

גברת נעמי סלע : סליחה רגע, עידו. מזה תקבולים רגילים?

מר עידו ליבנה : מזה?

גברת נעמי סלע : שורה 201.

מר עידו ליבנה : 201.

דוברת : מה שהוא הסביר עכשיו.

מר עידו ליבנה : 2001 זה מה שזה.

גברת נעמי סלע : אוקיי.

מר עידו ליבנה : מה שהסברתי עכשיו. הייתה לנו הלוואה ברמי, סגרנו אותה ב23, אנחנו צריכים להראות

אותה בספרים, בגלל שאנחנו חייבים לעשות מגבית. יש פה גם עניינים טכניים, פשוטים, שאנחנו לא

עורכים את הדוח. אנחנו מוציאים אותו מהמערכת, כדי שיתאים אחד אחד למערכת הפיננסית שלנו, אז

יש מה שנקרא, רישום מקביל, הכנסה הוצאה, אנחנו סוגרים את זה ככה. סה"כ ההגדלה מול, סה"כ

ההגדלה בתקציב השוטף, אנחנו נקרא לו הרגיל שלנו, מול 23 אנחנו בהפחתה של 700 אלף שקל. 23, היו

שם הרבה תוספות, מה שנקרא מיוחדות, שנכללו,

מר גדי ירקוני : מול סוף 23, לא מול (ל.מ).

מר עידו ליבנה : מול סוף 23, לא מול התקציב (ל.מ).

מר גדי ירקוני : אז כמה זה מול התחלת 23?

דובר : היה מאתיים שלושת אלפים.

דוברת : לא לא,

מר עידו ליבנה : היה מאתיים שלושים ומשהו, אנחנו הגדלנו, הגדלנו ל-230 באמצע שנה, וזה גידול של

כמעט עוד מעל 20 מיליון. אבל מול,

מר גדי ירקוני : 30, אבל מי סופר.

מר עידו ליבנה : אבל מול סוף 23, אנחנו עוברים רק בשביל, שכולם יבינו את המספרים וידעו לקרוא

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

אותם. זה הפחתה, וכמו שאמרנו, 23 הייתה שנה, גם בגלל המלחמה ובגלל התקציבים, קצת, מה שנקרא, הייתה את ההסתכלות על התקציב. אנחנו עומדים רגע, השינויים הם שינויים מינוריים, כולל מה שכן התווסף השנה באופן משמעותי, כמובן, זה השכר שמתייקר בכל האגפים. כמו שאמרתי, חלק גדול מזה, אנחנו, על ידי העברה לתקציבי תקומה, מה שגם ממתן לנו את העלייה בשכר. שורה 207 עד 216, שזה השורה משמעותית, אתם, כשמסתכלים בטור האחרון, השתתפות המועצה, למעשה כמעט, כמעט אין הוצאות, אנחנו את רוב ההוצאות המיוחדות של 166 מיליון, אנחנו מקבלים ממשרדי הממשלה, זה הכנסה מול הוצאה, אנחנו, העבודה הקשה תהיה לעמוד שזה באמת עומד בצורה כזאתי, ואנחנו לא מפספסים את זה. ואנחנו עומדים על קבלת כל הכספים. הסכום הוא גבוה, מכיוון שלא כל הכספים מגיעים ישירות למועצה, חלק מזה הולך גם ליישובים של תקומה. חשוב שנכיר את זה. אנחנו גם צינור מול המדינה. אנחנו חייבים לרשום את זה בספרים כהכנסה והוצאה, זה מגדיל את המספרים, לא הכל על פי הפעלה ישירה של המועצה, חלק היישובים מפעילים. זהו. זה הסיכום, סיכום התקציב. אני לשאלות.

יש שאלות? אם אין שאלות בבית, אנחנו,

מר גדי ירקוני : (ל.מ) אין שאלות. יש שאלות?

מר אדוארד קוברסקי : (ל.מ) על הפרטי.

מר נועם גל : אה? שאלות זה לעידו. מה יש לך?

מר אדוארד קוברסקי : על הפרטי, עדיין לא גמר.

דוברת : לא, אז תגיד (ל.מ). רק תגיד את הרקע. עידו, רק תגיד את ה(ל.מ).

מר נועם גל : איזה פרטי?

דובר : מזה?

מר אדוארד קוברסקי : ארנונה, (ל.מ).

דובר : (ל.מ).

מר עידו ליבנה : מה השאלה? אני אענה. אני אענה.

מר אדוארד קוברסקי : לא, בינואר קיבלנו בלי הייתה פאזה, בלי 49%.

דוברת : אתה לא, אתה לא מחוייב בכלל, אתה לא,

מר אדוארד קוברסקי : לא, (ל.מ).

דובר : אתה עד חודש שביעי, כלום.

דוברת : עד חודש שביעי כלום.

מר עידו ליבנה : אז אני אומר עוד פעם. ארנונה הסברנו את זה גם במליאה הקודמת.

מר גדי ירקוני : קיבלת אפס, לא ארבעים, קיבלת 100%.

מר אדוארד קוברסקי : רגע, גדי.

מר עידו ליבנה : שאל.

מר אדוארד קוברסקי : אתה לא גזבר, הוא גזבר.

מר גדי ירקוני : אני גם גזבר.

מר אדוארד קוברסקי : איזה, מה אתה גזבר. ככה נראה לי.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר עידו ליבנה : השאלה עד מתי הפטור מארנונה?

מר אדוארד קוברסקי : פטור, ואיזה אחוזים יהיה. (ל.מ) וזה חוק, זה יעשה פאזה.

מר עידו ליבנה : אז אני אומר ככה, אנחנו כרגע, אני אומר את זה, אני אומר את הנתונים של כרגע, בסדר? בלי הארכות. כרגע, משרד הפנים עוד לא האריך את הפטור מעבר ל-7.7, בסדר? זה הנייר יושב אצלנו ביד, אבל נקודת המוצא שאנחנו עובדים לפיה, שב-8.7 אנחנו חוזרים לאותן הנחות שהיו נהוגות לפני השישי לאוקטובר. אין מידע אחר. משרד הפנים עדיין, אני אומר את זה עם שאלות שעשינו, לא נתן תשובה אחרת, או לא נתן תשובות כאלה, והוא אומר אנחנו בדיונים על זה, ולכן זה נקודת המוצא, המחמירה שלנו, כדי שאנשים ידעו להיערך.

גברת נעמי סלע : טוב.

מר עידו ליבנה : עוד שאלות?

גברת נעמי סלע : קודם כל, זה משהו שצריך לעדכן את התושבים? כן.

מר עידו ליבנה : כן.

מר גדי ירקוני : את מה?

גברת נעמי סלע : שעד ה-7.7, יש פטור מארנונה למגורים, ומעבר לזה,

מר עידו ליבנה : בשלב זה אין, אבל אנחנו נוציא.

גברת נעמי סלע : בשלב זה אנחנו חוזרים ל,

מר גדי ירקוני : גם אם צריך לדעת, אנחנו נעדכן.

מר עידו ליבנה : אבל אנחנו, אנחנו יודעים שהתאריך מתקרב, אנחנו רוצים לתת למשרד הפנים אפשרות לאשר, כדי לא לטרטר את התושבים, אבל, ככל שלא יהיה שינוי,

מר גדי ירקוני : כשנקבל חדש ממשרד,

מר עידו ליבנה : כשנקבל חדש, אנחנו נודיע בודאי, ואם נראה שאין הודעה, אנחנו נתריע בפניהם שהפטור הולך להיסגר.

גברת נעמי סלע : ועוד שאלה, מה קורה לגבי אורים, גבולות, צאלים? כי שהם משלמים ארנונה.

גברת תמי בן מאיר : אנחנו משלמים ארנונה.

מר גדי ירקוני : משלמים.

גברת תמי בן מאיר : אני יודעת. למה התחלנו ממרץ.

מר עידו ליבנה : (ל.מ), כן.

גברת נעמי סלע : זה גם, זה גם, המשרד החליט או ש?

מר עידו ליבנה : מזה?

מר גדי ירקוני : מזה, המשרד, זה לא,

גברת תמי בן מאיר : לא, זה (ל.מ), זה לא הם.

מר עידו ליבנה : הם משלמים, הם משלמים רגיל.

גברת תמי בן מאיר : אנחנו משלמים רגיל.

מר עידו ליבנה : אין.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר גדי ירקוני : אנחנו עובדים לפי החוק.

דובר : מה שמדינה (ל.מ) חזרה.

גברת תמי בן מאיר : נכון.

גברת נעמי סלע : עכשיו, שאלה נוספת. חוץ מאשר התקציב, אנחנו דיברנו על זה שאנחנו מצליחים לקבל מצב תקציבי של המועצה נכון להיום,

דובר : נכון.

מר גדי ירקוני : מזה מצב? זה תזרים? (ל.מ).

גברת נעמי סלע : כולל הכל, לא רק, לא רק תזרים, כולל קרנות, כולל עמותות, כולל את כל הדברים ש,

מר גדי ירקוני : הוא הציג את זה.

דובר : הוא הציג את זה בהנהלה.

מר עידו ליבנה : הוצג, הצגתי את זה בהנהלה. בסדר, אני הצגתי את זה בהנהלה, את לא אוהבת להתעניין. עוד פעם, הצגנו מצב הפקדונות שלנו כרגע,

דובר : תציג את זה (ל.מ).

מר עידו ליבנה : מזה?

דובר : תציג את זה בדוח שיש.

מר עידו ליבנה : בסדר, אני אציג את זה, דקה, זה שורה, בוא. הצגנו את זה בהנהלה, מצב הפקדונות של המועצה עומד על 20 מיליון שקל, ופיקדונות שוטפים, הפקדות בנקים, וקרוב ל-12 מיליון, בהפקדות, בהשקעות לטווח ארוך. חלק מזה אנחנו מחזיקים במט"ח, אבל זה החלק השולי, אנחנו מחזיקים מה שמותר לנו, לפי החלוקה על פי חוק. והקרנות, כמו שעשינו בסוף שנה, אנחנו כבר הוספנו להם מעל 4 מיליון בסוף שנת 2023. אני אביא לכם את המספר המדוייק בספרים ב-30, או במליאה הבאה, או בהודעה לחברי המליאה, כהשלמה. כי יחסית, אנחנו אומרים את זה, אנחנו אחרי שנה מאוד מאוד מורכבת. יחסית, גם מבחינה פיננסית, תזרימית, ותקציבית, גם (ל.מ) שלא סיימנו עם עודף, קטן, אבל עודף, ואנחנו, הכל חוזר לאוכלוסייה, ולא אמורים לסגור עודפים יותר גדולים מזה, זה לא חברה עסקית ומבחינה פיננסית, אנחנו אחרי שנה מורכבת, ואנחנו יחסית נמצאים בתזרימית במצב טוב, בעודפים די גדולים. אנחנו יודעים לעבור חודשים, גם כשהממשלה מתעכבת בתשלומים כרגע, אנחנו יודעים לעבור את המהמורות הגדולות. אנחנו עושים כרגע פרויקטים בעשרות מיליונים, ועד כה לא נתקלנו, בשמונה חודשים האחרונים, במצב שלא יכולנו לשלם למישהו. אז אני אומר, אנחנו במצב טוב, חייבים להמשיך לעבוד קשה. זה ברמה יומית, גביית הכספים ממשרדי הממשלה. אם אין שאלות נוספות, אנחנו נעלה ל,

דוברת : (ל.מ) של התקציב, (ל.מ), את הסכום של התקציב שהם יאשרו.

מר גדי ירקוני : אני רוצה שחברי המליאה ישימו לב לגובה התקציב השוטף, לפני שאנחנו מדברים על, על התקומה.

גברת מזל ערוסי : שלום לכולם.

מר גדי ירקוני : אנחנו מדברים, אנחנו מדברים.

גברת מזל ערוסי : אמרתי שלום לכולם, אני לא מתנצלת על האיחור.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר גדי ירקוני : אל תתנצלי, תני לי לדבר.

גברת מזל ערוסי : אני הגעתי בזמן. שהזמינו אותי, (ל.מ).

מר גדי ירקוני : חברי המליאה צריכים לשים לב לגובה התקציב, התחילו כבר מאתיים (ל.מ), 266 מיליון שקל, תקציב שזה רק 30 מיליון שקל רק השנה, אני אומר לחברי המליאה, צריכים להיות ערים לגובה התקציב. הוא גדל כל שנה, ואנחנו צריכים להיות מאוד זהירים.

דוברת : אנחנו עוד לא סיימנו אותו. יהיה גם תקציב ב'.

מר גדי ירקוני : כשהוא יגדל. אמרתי עד עכשיו. אנחנו צריכים להיות זהירים בסיכונים שאנחנו לוקחים, ובהתחייבויות שאנחנו לוקחים. זה תקציב מאוד מאוד גדול. וגם כשהתקציב כזה גדול, אז הסיכון בהכנסות הופך להיות יותר משמעותי. בינתיים הוא באמת מנוהל נכון על ידי הגזברות שלנו, ואנחנו רואים שאנחנו מצליחים כל שנה לעמוד בתקציב. אבל גם פה, ובסיפור שנכנס לתקומה, בכ-200 מיליון שקל נוספים, וזה לפני פרויקטים, מגדיל לנה את התקציב, וכמו שאמר הגזבר, עוד יהיה לנו חודשית את התזרים שרץ כל חודש בבנקים, ומחייב אותנו גם להיות זהירים מאוד, שבנושא התזרימי תמיד יישאר לנו עודף, בגלל שכמה שמגדילים את המחזור הכספי השנתי, מגדילים גם את התזרים החודשי שמתגלגל, זה תזרים של משכורות והתחייבויות, עם, בלי הרבה, עם בלי הרבה עודפים שנשמרים מחודש לחודש. אומנם, כמו שהוא אמר, יש לנו עכשיו 32 מיליון שקל בבנקי, שזה הרבה מאוד, ואנחנו צריכים, המליאה צריכה להיזהר, וגם, אני אומר, לקראת השנים הבאות, להיזהר עם, כמו שעידו אמר, עם תקציב תקומה, אז אנחנו בכוונה מפרידים אותו, שכשעוד 5 שנים הוא ייסגר, נוכל לחזור לרמות הנורמליות שלנו, ולא לעוד, כולל הניפוח של תקומה, בגלל שזה יהיה בעייתי מאוד לרדת במכה אחת. דבר אחרון שאני רוצה להגיד בדברים האלה לחברי המליאה, שאתם רואים פה בלי הפרוייקטים. אנחנו משערים שכמות הפרוייקטים השנה, יחד עם הישגים, תהיה מאות מיליוני שקלים, הרבה מעבר למה שהיינו רגילים. אני לא רוצה להגיד מיליארדים,

דובר : מה.

מר גדי ירקוני : שקלים ומעלה. אבל יכול להיות מאוד, והדבר הזה גם מחייב מעקבים וכוח אדם נוסף, שיילקח גם בנושא של המעקב אחרי הפרוייקטים, וגם בנושא המעקב אחרי הכספים. בטח שכשגדלים במחזור, גם גדלים בכוח אדם. אתם תראו את זה גם בהמשך הדרך וגם עכשיו, רק רציתי שתקחו את זה בחשבון. וזהו.

מר נועם גל : תודה. אם יש עוד שאלות, אם לא, אז אנחנו נעבור להצבעה,

דובר : רגע.

מר אריק דניאל : רגע, שאלה.

דובר : בקשה.

מר אריק דניאל : בתקציבי תקומה, מכיוון שזה נכנס לטבלה הזאת, שזה כאילו תקציב 2023, תקציב 2024, השוואה, אין לזה משמעות, זה לא,

מר גדי ירקוני : יש יש, יש יש.

מר עידו ליבנה : לא. פה רק 24.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- מר גדי ירקוני : זה לא תקציב בינוי.
- מר עידו ליבנה : מה שאתה רואה פה,
- מר אריק דניאל : מה?
- דוברת : נועם, נועם,
- מר עידו ליבנה : התקציב שאתה רואה פה, זה רק 24. עשינו חיתוך, (ל.מ) עשינו חיתוך, ורק 24.
- דובר : תגיד מה הוא שאל.
- דוברת : רבקה רוצה לדבר.
- מר אריק דניאל : הכוונה שלי, אין לזה משמעות, זאת אומרת, זה רק כספים שמתקבלים.
- דוברת : מתקבלים, ואנחנו עושים פעילויות.
- מר גדי ירקוני : לא, אתה צריך לגמור אותם עד 24 כאילו.
- מר אריק דניאל : לא לא, זה שהם רשומים 2023,2024, זה סתם,
- דובר : זה רק בשביל שזה ייכנס לטבלה.
- מר עידו ליבנה : זו הטבלה שלנו, עובדת תמיד, כדי שתהיה לנו השוואה.
- דוברת : השוואה.
- מר גדי ירקוני : לא, מה הכוונה סתם נכנסים לטבלה? לא מצליח להבין את השאלה.
- מר אריק דניאל : לא, פה,
- דוברת : עידו,
- מר עידו ליבנה : רגע, אני אענה, אני אעשה את, אני עונה, רבקה. פה בטבלה,
- מר גדי ירקוני : אבל לא הצלחתי להבין את השאלה.
- מר עידו ליבנה : לא, הוא שואל,
- דוברת : (ל.מ), ב-2023.
- מר עידו ליבנה : דקה, לא ביחד, שניה.
- מר גדי ירקוני : אבל מה השאלה.
- מר עידו ליבנה : אנחנו, בשיטת הצגה שלנו, תמיד מציגים השוואה ל-23. זה פשוט שיטת הצגה. זה לא,
- אין פה חלוקה בין השנים או משהו.
- דוברת : כן, שרק אתה,
- מר עידו ליבנה : רק שתדע מה היה ב-23 אל מול 24.
- מר אריק דניאל : זהו, זה לא שהיה,
- דוברת : לא, הינה, תסתכל, תסתכל.
- מר אריק דניאל : הכוונה שלי זה לא שהיה 200 מיליון שקל ב-2023, ועכשיו 200 מיליון שקל ב-2024.
- דובר : כן.
- דוברת : כן.
- מר עידו ליבנה : זה כן. כן. כן.
- מר גדי ירקוני : זה ועוד זה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר אריק דניאל : זה אותם 200 מיליון שקל? (ל.מ).

דובר : לא לא לא לא לא.

מר גדי ירקוני : היו ב, עידו, תסביר.

מר עידו ליבנה : (ל.מ) מה שכתוב ב-23, מסתיים ב-23. הוא לא יודע לעבור שנה בתקציב המועצה. אז למעשה, ההוצאה של 23, היא נסגרת. סוגרים אותה, חותכים בדצמבר, כמו כל חברה פיננסית. אין עוד, זה לא עוד, זה לא עוד, זה 200 ו-200, אז כן, סה"כ 23-24 העבירו לנו קרוב ל-200 מיליון.

מר גדי ירקוני : 400.

מר עידו ליבנה : כן, קרוב ל-400 מיליון.

דוברת : 400.

מר עידו ליבנה : רבקה?

גברת רבקה בן ארי : יש לי שתי שאלות. שאלה אחת, איפה המועצה המלווה היום לפחות מבחינה מוניציפלית, את היישובים שלא גרים בהם? שלא חיים בהם.

מר עידו ליבנה : היום, בכל יישוב, כולל ביישובים ש,

גברת רבקה בן ארי : רגע, אני רוצה לסיים את השאלה.

דובר : אה אוקיי, סליחה.

מר עידו ליבנה : אוקיי.

גברת רבקה בן ארי : אני לא מדברת על חשמל, אני מדברת על הדברה (ל.מ), הדברה ושמירה על (ל.מ)

באיזשהי צורה. איפה העזרה של מועצה לסיפור הזה, זה שאלה אחת. ושאלה שניה, זה האם לא

מתקצבת שום, (ל.מ) תקציבים שקשורים לשיקום היישובים, מגוון התקציבים שמקבלים (ל.מ).

מר עידו ליבנה : אז אני אענה על זה ברשותך, במענה אחד (ל.מ). המועצה, הפעולות השוטפות של התחזוקה, בסדר? ריסוסים, ביוב, הדברה, סניטריה, הדברים הנדרשים, מבצעת, כמו שהיא מבצעת בכל היישובים, ואני כן אומר, ביישובים שלא נמצאים בהם תושבים, ביתר שאת, בגלל שאין תושבים, אז בעלי החיים מעלים פעילות, ושם גם אגף התברואה עושה את הפעילות הנדרשת כדי לתחזק. כן, בתקציב, כן בתקציב השוטף, אנחנו מכניסים פה תקציב של תקומה, שניתן ייעודי לדברים האלה, לכל המועצה, ובודאי גם ליישובים שנמצאים ב-04, וכרגע לא נמצאים בהם התושבים. ומחושב שם בהתאם, הפעולות הנדרשות, בעיקר סביב נושא הבריאות, סניטריה, הדברות, כל מה שנדרש כדי לתחזק את המקום. אנחנו מעבר לנושאים האלה, כמו בכל שנה, אנחנו עושים את הדברים הנדרשים, היישובים עדיין אחראים על התחזוקה הכוללת. אנחנו עושים את הניקיון, עושים את ההדברה, אבל התחזוקה הכוללת נעשית על כל יישוב ויישוב, על פיו צרכיו, ולפי מה שהוא מקצה לעצמו. בתקציב המועצה אין שינוי משמעותי, יש פה

כמה מאות אלפי שקלים שאנחנו הוצאנו מתקומה, ואנחנו נשקיע אותם

השנה, מעבר לתקציב הרגיל שהיינו רגילים כל שנה.

גברת רבקה בן ארי : זה בעניין התברואה ותחזוקה?

מר עידו ליבנה : כן.

גברת רבקה בן ארי : אבל זה לא השיקום.

"You
speak.
We
type_"

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מליאה מן המניין, מיום כ"א בסיוון תשפ"ד (27.06.2024)

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

מר עידו ליבנה : השיקום, השיקום ב, השיקום נעשה על ידי היישובים, בתקציבי תקומה. הם מקבלים את זה ישירות. המועצה לא עושה שיקום של יישובים, מעבר למה שאנחנו עושים בשוטף, והתוספת שקיבלנו, ואנחנו משקיעים אותה השנה. ברמת השיקום אני מדבר.

מר גדי ירקוני : עידו, אפשר להחזיר להצבעות?

מר עידו ליבנה : חברי המליאה, אם אין עוד שאלות, אני אשמח להעלות להצבעה.

דובר : תעלה.

מר עידו ליבנה : אז אני מעלה להצבעה. *** מליאת המועצה מאשרת את תקציב המועצה לשנת 2024,

בגובה של 433 מיליון, ו-303 אלף שקל. מי בעד אישור תקציב המועצה?

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע,

דוברת : אנחנו נגיע ל-600 אלף.

דוברת : אני הייתי בהנהלה, אז אני יודעת על מה אתה מדבר.

מר נועם גל : אה, אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה. כמה יש

לנו בזום?

דובר : (ל.מ) תקציב.

דוברת : אני הייתי בהנהלה, אני יודעת (ל.מ).

דובר : תמיר בקובזה גם.

מר נועם גל : כולם, ארבעה עשרה, חמש עשרה, שש עשרה,

מר גדי ירקוני : תודה רבה. זהו, כולם.

החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את תקציב המועצה לשנת 2024, בגובה 433 מיליון, ו-303 אלף שקל.

מר נועם גל : תודה רבה. 16 בעד. יש נמנעים או מתנגדים? תודה רבה. אנחנו, אני נועל את ישיבת המליאה

13.2024, ומודה בשמי, בשם גדי, בשם ההנהלה וכל הנוכחים, תודה רבה.

דובר : ועידו.

מר נועם גל : ועידו. ועידו.

מר גדי ירקוני : לא, לא יהיה לי איך לעשות את התקציב.

ישיבה 2

מר נועם גל : אנחנו, שנייה אחת, אנחנו,

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר גדי ירקוני : עוד פעם מחכים שעה?

מר נועם גל : אני לא (ל.מ), אנחנו נבדוק,

דוברת : איך היה הזימון?

מר גדי ירקוני : שני זימונים. זה שתי ישיבות שונות.

דוברת : יש עוד זימון, (ל.מ).

מר נועם גל : לפני שאנחנו פותחים את ההנהלה, 14.2024, אני צריך את הייעוץ. אני מבקש, אני רוצה

להתחיל את ישיבת הנהלה מספר 14.2024. מזל ודני, בבקשה, אני רוצה להתחיל.

1. מידע

מר נועם גל : אנחנו, *** סדר יום לישיבה, זה מידע שגדי יתן, אני אתן מודיעין. אני מבקש לאשר

פרוטוקולים, תברים, עדכון צו ארנונה, ומיד אחרי זה, אנחנו ניגש ללב העניין, להצגת עבודת המטה לגבי בית הספר העורפי. אז גדי בקשה.

מר גדי ירקוני : אני אתן רק הודעה על *** אתר דייר. הייתה לנו היום, חברים, תסגרו את הדלת, מפריע לנו ככה.

דובר : אי אפשר לשמוע כלום, נו, לא מבינים כלום.

מר עידו ליבנה : תסגרו את הדלת, מי שאחר.

קטיעה של מיקרופון.

מר גדי ירקוני : אנחנו, עכשיו שלא ייכנסו הנה, נגמור את ההודעה, ויכנסו.

דובר : אה, שלא יכנסו?

מר גדי ירקוני : לא, נו אי אפשר, אחרו, (ל.מ), אבל תן לי להתחיל.

מר גדי ירקוני : (ל.מ), זה מפריע לנו.

מר גדי ירקוני : בקשה, (ל.מ), תתחיל.

מר גדי ירקוני : אנחנו, אני רוצה להודיע הודעה לחברי המליאה היום, הייתה לנו ישיבה עם קיבוץ צאלים בנושא אתר דייר, עם המשרד לאיכות הסביבה. חברה, תהיו רגע בשקט.

דובר : די.

מר גדי ירקוני : אתה שומע?

דובר : עכשיו שומעים.

מר גדי ירקוני : חברים, אז אמרתי שהייתה היום, (ל.מ) הודעה, הייתה לי היום פגישה עם קיבוץ צאלים,

ועם לפני כמה ימים, עם המשרד לאיכות הסביבה, בנושא אתר דייר. אנחנו ידענו ואמרנו, שהאתר בסכנת סגירה, שקיבוץ צאלים מפסיק להפעיל אותו. המשרד לאיכות הסביבה לא מאשר להמשיך להפעיל אותו,

בגלל מצב האתר הזה. אנחנו ביקשנו מקיבוץ צאלים להפעיל אותו כ-10 ימים, עד ל-10 ליולי, אנחנו

קיבלנו כסף, ומקבלים, ונקבל כסף, מהמשרד לאיכות הסביבה, כשני מיליון שקל לשנה, תוספת, על זה

שאנחנו ניסע עם הזבל של המועצה לדודאים. (ל.מ) שלנו זה יספיק, אולי קצת יהיה חסר, ויעלה לנו קצת

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

את עלות ה(ל.מ) של המועצה. אנחנו, בימים הקרובים, יחד עם קיבוץ צאלים, ויחד עם המשרד, נעשה את כל הדברים שצריכים, על מנת שהאתר הזה יסגר הרמטית, לא יהיו בו סיכונים לציבור. יכול להיות שהתהליך הזה גם, בטוח שהתהליך הזה יצרוך מאיתנו כסף, אנחנו נוציא את מה שצריך שם, יכול להיות שאחרי זה שמירה 24 שעות, ואנחנו לא יודעים מה, לפי החוק, נראה מה אפשר, צריך לעשות. אבל היישובים, מאוד חשוב שהיישובים שיש להם זבל שלהם, לא זבל שהמועצה לוקחת, הם צריכים, ב-10 ימים האלה, ננסה לעזור, בקשר עם דודאים, או עם כל אחד איפה שהוא רוצה מקום אחר, על מנת שאת הזבל הרך, והילה תעזור ליישובים, מוזמנים לפנות אליה, לדודאים, ואת החומר של הבנייה, זה במילא לא הגיע ל(ל.מ) בתקופה האחרונה, אז כל יישוב כבר יודע לאיפה, להיפטר ממנו. אנחנו מקווים, זה לא אמור להיות קשור, אבל זה עד שהאתר החדש, המפעל החדש, ב(ל.מ) דייר, יתחיל לעבוד, שאני מעריך שזה כשנתיים שלוש. תודה.

גברת נעמי סלע : גדי, כמה יעלה לנו לסגור את האתר?

מר גדי ירקוני : לא יודע.

גברת נעמי סלע : הערכה?

מר גדי ירקוני : לא יודע, את לא יודעת את ההערכות? כמה מ..

דובר : תלוי מה ידרשו מאיתנו מבחינת הבניין.

דובר : כן, תלוי אם צריכים שם שומר 24 שעות, אם לא צריך, כמה, איזה גדר, אם רק גידור על הבור הפתוח, או גידור על הכל, מה שצריך, נהיה צריכים לעשות לפי החוק.

גברת נעמי סלע : טוב, בסדר, אבל,

מר גדי ירקוני : כמה מאות,

גברת נעמי סלע : מאות מה? אלף שקלים או מיליונים?

דובר : לא, מיליונים לא.

גברת נעמי סלע : לסגור את האתר לא מבחינת גידור, לסגור אותו מבחינת,

מר גדי ירקוני : לא עולה לנו.

גברת נעמי סלע : לא יעלה לנו?

מר גדי ירקוני : לא עולה. אמרתי, השוטף, המשרד לאיכות הסביבה משלם לנו כשני מיליון שקל, אנחנו מעריכים שיש איזה פער קטן, אולי, שיווצר, הפער הזה יהיה לנו על ידי, לפחות בשלב הראשון, על ידי הכנסות, כי אנחנו מפנים זבל לאנשים אחרים. בינתיים, כל עוד יש מלחמה.

גברת נעמי סלע : כן, אבל בזמנו דיברנו שכשאנחנו נסגור,

מר גדי ירקוני : בגלל זה מממנים את השני מיליון.

גברת נעמי סלע : אז זהו, אבל גם אמרנו שיעלה לנו כמועצה, כסף, לסגור את האתר הישן, כי אתה יודע, זה,

מר גדי ירקוני : אנחנו עושים סקר,

דובר : שיקום.

מר גדי ירקוני : שיקום.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : (ל.מ) את מתכוונת עלויות השיקום,

מר גדי ירקוני : זה דבר אחר, עלויות,

דובר : על זה את מדברת, וזה התנאי להקמת האתר החדש.

מר גדי ירקוני : זה, עלויות השיקום הם כמה מיליונים, ואנחנו עדיין לא גמרנו את הבדיקות שהן קשורות לנושא הזה, עושים שם בדיקות היתכנות, איזה עומק צריכים לעשות, כמה לכסות, כשנדע את האומדן, נביא אותו הנה, לבקש את האישור.

גברת נעמי סלע : כי בזמנו דיברנו על בין 15 ל-20 מיליון.

מר גדי ירקוני : לא, לא, לא. בין 5 ל-10, יותר ריאל.

גברת נעמי סלע : בין 5 ל-10?

מר גדי ירקוני : כן. אבל אל תפסו, זה הערכה, בואו נחכה בינתיים.

מר נועם גל : עוד שאלות? טוב,

מר גדי ירקוני : אני מקווה שגם נצליח להביא את זה מאיכות הסביבה אחרי זה.

מר נועם גל : תודה. לגבי עדכון, נכון לאתמול, ממשרד הפנים, ערן בן ישי, לגבי מועד הבחירות, אנו, בהתאם למצב המשפטי היום, והתאריך (ל.מ) מכך,

דובר : חברה, תפסיקו לדבר, אי אפשר לשמוע.

מר גדי ירקוני : לא, לא מדברים.

דוברת : אתה מדבר (ל.מ).

מר נועם גל : לא שמעתם?

דוברת : או, עכשיו.

6. אישור פרוטוקול מספר 9#2024 ופרוטוקול 10#2024

מר נועם גל : אני אז, אני חוזר. זה עדכון נכון לאתמול, ממשרד הפנים, שבהתאם למצב המשפטי היום, והתאריכים הנגזרים מכך, נערכים לפי שעה לבחירות ב-19 לנובמבר 2024. המועצה לא עושה שום פעולה, לא להקדים או לאחר, או לשנות את מועד הבחירות. לכן, נכון לעכשיו, *** הבחירות מתקיימות בעיתם. אני אעבור לבקשה *** לאישור הפרוטוקולים, לפרוטוקול מספר 9 ו-10, מה-20.5. לגבי פרוטוקול 9, אני מבקש להכניס שינוי קטן, יש שינוי במורשה החתימה בנועם נצרים. במקום חגית לאה פריז, להכניס את אסתר סיגלית מצליח, סגנית המנהל, כי חגית החליפה את טלי, שחזרה משנת שבתון, ועכשיו עוזבת. *** אני מבקש לאשר את פרוטוקול המליאה מספר 9.2024. נא להצביע.

מר גדי ירקוני : אני מזכיר לכם, זה הבית ספר שלהם, זה, על זה צריך להצביע.

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה. חברים בזום, אתם כרגע מוסתרים לי,

דובר : לא, הינה הם, פה.

מולי ספקטור : גם אני בעד, מולי.

דובר : (ל.מ) למטה.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : תודה. ההחלטה אושרה ברוב קולות.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור פרוטוקול מספר 9#2024

מר נועם גל : תודה, ואני עובר לאישור מליאה מספר 10.2024. *** מי בעד לאשר את הפרוטוקול? מליאה?
אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה, שתיים עשרה. ההצעה
התקבלה ברוב קולות. תודה.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור פרוטוקול מספר 10#2024

מר אריק דניאל : אבל אתה יודע שהפרוטוקול לא נמצא בשום מקום.
דובר : הוא נמצא.
גברת נעמי סלע : כן, לא לא, הוא לא רשום.
דובר : הוא נמצא בסוף. הוא נמצא בסוף, הוא נמצא בסוף.
גברת נעמי סלע : אה כן?
דוברת : אבל הוא נשלח אלינו.
גברת נעמי סלע : הוא נשלח במייל.
מר אריק דניאל : הוא לא נמצא באתר.
דובר : הוא לא נמצא (ל.מ).
שלומי כהן : הוא נשלח אלינו במייל.
דובר : זה נשלח במייל.
מר אריק דניאל : איך אנחנו יודעים מה (ל.מ).
גברת נעמי סלע : אריק, זה פה.
דובר : הוא נשלח גם, הוא נשלח במייל לפני חודש, אחרי שהוא מאושר פה, הוא יעלה לאתר. קיבלנו
במייל.
דובר : קיבלת במייל.
מר נועם גל : תבדוק, שלחו את, אריק, שלחו את הפרוטוקולים במייל.
מר אריק דניאל : 10, 10 זה לא היה,
בוקונה : אפשר לשאול שאלה בעניין הבחירות?
דובר : קיבלנו שניים.
מר אריק דניאל : אז היה פרוטוקול אחד שהוא לא כתוב, בשם של תמלול.
דובר : שש.
מר תמיר בוקונה : רציתי לברר,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : שש..

דובר : רגע רגע,

מר תמיר בוקונה : אם בוחרים רק אלה שנמצאים בשטח המועצה?

מר גדי ירקוני : לא, כולם.

דובר : כל בעלי זכות הבחירה.

גברת נעמי סלע : לא לא לא, ממש לא, כל מי שיש.

מר גדי ירקוני : כל הבעלי זכות הבחירה. א', לא קיבלנו שום הנחייה, אבל זה תמיד לכל בעלי זכות ההצבעה. אני לא יודע איפה יהיו קלפיות, והם בטח יקבלו על זה החלטה בועדת הבחירות, שתהיה. עוד אין ועדת בחירות, אז אנחנו לא יודעים כלום. כשיהיה, נודיע לכולם פה מה, איך, ולמה. אנחנו מחכים שיהיה ועדת בחירות, ונרוץ על זה.
מר נועם גל : תודה. עידו, בקשה.

2. תברים למליאה (עידו)

מר עידו ליבנה : ערב טוב. אנחנו ניגשים ישר *** לרשימת התברים. רק מי שלא אה זה, זה נמצא בחוברת שחולקה לכם עכשיו על ידי שלומי. לעניין הנומריציה, כתוב על זה מליאה 10.2024, זה כמובן, זה ה - 11, התאריך נכון, בסדר? (ל.מ) בתברים, עברו ברובם בישיבת ההנהלה. אנחנו גם הודענו להנהלה, שיהיה עוד עדכונים. יש עדכונים שהגיעו ממש, אתמול ב-20:00 בערב גדי? מה שהגיע אליך. אז אנחנו גם מעלים אותם, חלקם כמופנה, ואנחנו מעלים אותם, כדי שלאפשר לנו להתקדם. חלקם זה דברים ביטחוניים, גברת מזל ערוסי : אז תציין אותם.

מר עידו ליבנה : אני אציין, אני אציין.

גברת נעמי סלע : אין בעייה. בוא רק, בוא נתחיל עם (ל.מ) הראשון.

גברת מזל ערוסי : כי אני לא זוכרת בדיוק.

מר עידו ליבנה : ברור. אני אציין, כדי שתכירו, ואנחנו נעשה את זה בצורה זה, אני אחר כך, מי שהצטרף, אנחנו, תנו לנו שנייה, אנחנו עושים את זה כדי לאפשר ישיבה גם אחר כך על החינוך, אז אנחנו נעשה את זה מהר, אני אעשה את זה ממוקד. אם יש שאלות, תשאלו בסוף כל ההקראה, אני אענה, ונתקדם. *** מרכז חוסן, כבר דיברנו עליו, (ל.מ) אותו פעם (ל.מ), היה חסר הרשאה אחת, חברי המליאה לא ראו. התורמים השלימו את ההרשאה, ולכן אנחנו כרגע עומדים על תקציב של 9 מיליון ו-98 אלף. יוקם פה מרכז הקמפוס, מרכז חוסן, ממוגן, מלא. חלק מהתכניות ראיתם, אנחנו, אם צריך, אנחנו נעשה השלמות בעתיד. אז אני מבקש מחברי המליאה להצביע על תבר 1.4, 6.9, 9 מיליון ו-98 אלף שקל. מי בעד?

דוברת : איפה זה?

דובר : הכל זה JNF?

מר עידו ליבנה : לא, לא הכל זה זה.

גברת נעמי סלע : זה הכל, אבל הרוב זה JNF.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר עידו ליבנה : זה לא, זה לא הכל JNF, אנחנו עשינו (ל.מ) במליאות האחרונות. יש שם גם משרד הפנים,

מר גדי ירקוני : אין כסף (ל.מ).

מר נועם גל : התקבל ברוב קולות.

מר עידו ליבנה : בסדר. ביטחון, זה משרד ביטחון, אבל זה הנדסה, תטפל בזה חיבור מצה"ל, בפריסה החדשה שלנו, מבקש לחבר את הבסיסים הישנים שעדיין לא חוברו, אנחנו נכנסים בשלב ראשון לתכנון. עלות התכנון תהיה 493,341. זה הרשאה של משרד הביטחון לטובת הנושא. תבר 1470.

גברת נעמי סלע : זה רלוונטי רק לבסיסים, נכון?

מר עידו ליבנה : רק לבסיסים. זה טיפול רק בבסיסים, אחר כך תגיע הרשאת ביצוע בהתאם לתכנון. *** מי בעד אישור תבר 1470?

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה, שתיים עשרה, שלוש עשרה, ארבע עשרה, חמש עשרה. ההחלטה התקבלה, (ל.מ) ברוב קולות. תודה.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1470.

מר עידו ליבנה : *** תבר 1471, חיבור שער ביטחון חולית לאינדיקציה. זה פעולות שאגף הביטחון עושה מול משרד הביטחון. השלמת רכיבי ביטחון ביישובים. זה שדרוג, 42 אלף שקל, תבר קטן. אנחנו מאשרים אותו, משרד הביטחון מחייב אותנו לעשות את זה בתברים, אז אנחנו עושים את זה בצורה מסודרת. מי בעד אישור תבר 1471?

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה..

גברת מזל ערוסי : אתה חייב תבר בנפרד.

גברת נעמי סלע : כן.

מר נועם גל : התקבל,

מר עידו ליבנה : כן, משרד הביטחון, גם בסכום הקטן, בסדר?

גברת נעמי סלע : מזל, 8 שנים את פה, את לא,

גברת מזל ערוסי : יופי, בסדר. (ל.מ) הכסף זה לא שלנו.

מר נועם גל : התבר התקבל ברוב קולות.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1471.

מר עידו ליבנה : ממשיך עם *** התבר 1472. שש. חברה, אנחנו בגלל הזום, אנחנו נקפיד. תבר 1472, סיוע לאוכלוסיות במצוקה, מפעל הפיס, תקציב תוספתי, הוא עובד יחד עם משרד הרווחה. אנחנו עושים את זה בתבר נפרד מהתברים הקודמים, כי הוא נכנס ב-2024, כדי שיהיה לנו ניהול תקציבי נכון. 197 אלף

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

שקל, מאה,

גברת רויטל דמארי : מה הכוונה אוכלוסיות במצוקה?

גברת נעמי סלע : בדיוק, אפשר,

מר עידו ליבנה : משרד הרווחה מגדיר אוכלוסיות שהוא, אני לא נכנס לאוכלוסיות המדוייקות, מכניס אוכלוסיות שהוא רוצה לתת להן מענה. קשישים, משפחות עם מצוקות זה, והוא מאפשר תגבור מעבר לתקציבי הרווחה הרגילים שלו. מה שתקציבי הרווחה לפעמים לא יודעים לתת מענה, סיוע לפעמים יותר רך, או יותר כולל לאותן משפחות, או לאותם פרטים. הוא הגדיר את זה בקול קורא, והוא מוסיף לנו, זה תקציב תוספתי, זה לא על חשבון (ל.מ) שלנו מהפיס.

גברת נעמי סלע : ושאלה נוספת, זה כולל גם משפחות חטופים, ומשפחות שכולות?

מר עידו ליבנה : לאנשים,

דובר : זה מגיע לרווחה,

גברת מזל ערוסי : (ל.מ) את הרווחה.

גברת נעמי סלע : השאלה, אז השאלה כאן, (ל.מ),

מר עידו ליבנה : אז אני, אז איריס, איריס, פה אני לא רוצה לענות,

מר נועם גל : איריס את יכולה לענות בקשה? אני מבקש שקט. איריס, בקשה.

גברת איריס עזרא : מה בדיוק השאלה לגבי משפחות חטופים?

מר עידו ליבנה : האם, האם חלק מהסיוע שהפיס נתן, מאפשר גם סיוע למשפחות חטופים, משפחות שכולות, בעקבות המלחמה. איריס מהנהנת, את בזום, זה כן.

גברת איריס עזרא : כן, כן. כמובן. וגם חשוב לציין, שמעבר לתקציב הזה של הפיס, יש תקציבים ייעודיים, למשפחות חטופים, גם תרומות שהצלחנו לגייס, (ל.מ) תקציבים אחרים, ואנחנו בקשר צמוד עם כל משפחות החטופים, וכל מענה שעולה אלינו, אנחנו, או בעזרתנו או בעזרת גורמים אחרים, מצליחים לתת לו פיתרון.

מר עידו ליבנה : בסדר, אז אני מעלה לאישור, תבר 1472, מי בעד? ***

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה, תבר, תבר ברוב קולות, עידו,

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1472.

מר נועם גל : תמשיך בקשה, תבר,

מר עידו ליבנה : בהתאם לבקשת חברי המליאה, התבררים שהתווספו, זה אחד התבררים שהתווספו. דיברנו עליו, אנחנו משקמים כרגע את מתקנים, מרכז חוסן, שיעשה באיזור ביכורים, אנחנו חייבים שמה עוד חדרי טיפול. בסדר? כמות האוכלוסיה שנכנסת לטיפול, קפצה. אנחנו מטפלים לפעמים בבתים, במקומות הרחוקים, המטפלים חייבים מקומות לשבת ולטפל, בצורה ראוייה, ולקבל קהל.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת רויטל דמארי : זאת אומרת, יש את השיפוץ שהוא,

מר עידו ליבנה : בונים מבנה, יקח שנתיים לבנות, אנחנו רוצים תוך חודשיים שלושה כבר להכניס את המטפלים למתקנים המשופצים, ולאפשר להם לעבוד בהם בשנתיים שלוש, עד שמרכז החוסן יבנה, ויאוכלס בצורה מלאה.

גברת רויטל דמארי : ואז מה יהיה עם המרכז הקיים?

מר עידו ליבנה : ואז אנחנו נצטרך להחליט מה עושים המתקנים המשופצים, זה הכל כיתות ישנות של ביכורים,

דוברת : ביכורים.

דובר : זה מחולק שמה, זה מגורי,

מר עידו ליבנה : זה, זה מבחינתנו הזדמנות, זה מגורים ו, אבל,

מר גדי ירקוני : זה יהיה או משרדים או מגורים.

מר דני בזילי : נמצא לזה מה לעשות, אל תדאגי.

גברת רויטל דמארי : לא, למה.

מר עידו ליבנה : אז אני אומר, בסדר גמור, אז אנחנו נצטרך לקבל על זה החלטה בנפרד, אבל אני אומר, זה מאפשר לנו לשדרג את המתקנים האלה. אז אני מבקש לאשר, תבר 1473 בגובה 823,446 שקל. מי בעד מחברי המליאה? ***

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחד עשרה, שתיים עשרה, שלוש עשרה, ארבע עשרה, התבר התקבל, התבר ברוב קולות, תודה. תמשיכו בבקשה.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1473.

מר עידו ליבנה : אני עובר לשני התברים הבאים, זה תברים מאוד דומים במהות שלהם, *** תבר 1474 ו-1475, זה פרויקטים, שני פרויקטים חדשים, שמאפשרים לנו לעשות, פעם אחת, הרחבת מרכז הביטחון שלנו, להרחיב אותו, להתאים את המוקד לצרכים הנוכחיים. המוקד שם קטן, הוא לא מתאים לשני אנשים, ולא מתאים למערכות האלקטרוניות כשהם נכנסים, כולל מצלמות שנפרסות. תקומה מאפשר להם לעשות שדרוג, ביקשו, התבר עובד בצורה של 100 או 150 אלף שקל, קודם לתכנון, ואחר כך להרחבה לאחר תכנון.

גברת רויטל דמארי : מדובר על המוקד (ל.מ)?

מר עידו ליבנה : המוקד החדש, המוקד החדש, הרחבה שם היא של כמה עשרות מטרים, בשביל שהמוקד, איפה ש, היום זה לבנות, אבל המוקד הביטחוני יושב, כדי להתאים אותו, גם כדי שיהיה אפשר לעשות משמרות של שניים או שלושה אנשים, 24 שעות. וגם בשעת חירום, להוסיף שמה אנשים ואמצעים. היום הוא לא מאפשר להם לעשות צפייה ושליטה כמו שצריך בתוך המוקד.

מר גדי ירקוני : וגם להכין את המר"פ לשהייה של יותר מ-24,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת נעמי סלע : בדיוק על זה דיברתי, כל המערך הזה (ל.מ).

מר עידו ליבנה : אני אגע, אני אגיד, אז זהו, אני אגיד את זה, וזה מאוד מאוד חשוב. אחד הפערים שנמצאו במלחמה, בגלל שמבנה המועצה לא ממוגן, כל עובדי המועצה נדחפו, או פה, או במקלט פה ליד, או במר"פ. זה לא מאפשר, זה יצר מצב שחלק מעובדי המועצה לא יכלו להגיע לפה בזמן מלחמה, ולעבוד מרחוק. אנחנו רוצים להימנע מזה, כי זה לא מאפשר טיפול מיטבי.

גברת רויטל דמארי : אפשר היה להימנע מזה בתכנון מקדים, קצת יותר.

מר עידו ליבנה : אבל צריך לזכור, גם כשבנינו את הקודמים, אני אומר, גם כשבנינו את הקודמים,

דובר : (ל.מ) ככה, כשבנינו אותו, (ל.מ) כשבונים גדול מדי.

גברת נעמי סלע : זה בדיוק זה, סליחה, כשבנינו אותו, שילמנו אותו מיליון וחצי, סתם כסף, על תכנון לקוי.

דוברת : אז זה אובייסלי לא.

גברת נעמי סלע : אז אם כבר, שמנו שם לא מעט כסף בזמנו.

מר עידו ליבנה : אני, אני,

גברת נעמי סלע : ושוב פעם אנחנו ממשיכים.

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : עידו, עידו, רק שניה אחת. אני מבקש לא, בואו לא ניכנס, אבל השידור במר"פ, שעד עכשיו הוא נתן רובד מסויים של שירותים, אחרי שמכניסים, מתעתדים להכניס בקרוב את כל התוספות של מצלמות ורכיבים אלקטרוניים, יצטרכו עוד מוקד שיעסוק גב בגב מול המוקד האזרחי, שנותן לנו שירותים 24 שעות. זה מרחיב את הפעילות, בעקבות האלמנטים הנוספים,
גברת רויטל דמארי : (ל.מ) שזה לא נחוץ.

מר נועם גל : מזה?

גברת רויטל דמארי : ברור לנו שזה נחוץ, אבל פשוט נהייה מאוחר מדי,

מר עידו ליבנה : לצערינו, קרו פה הרבה דברים, גם במדינת ישראל. אף אחד לא חשב שנהיה במלחמה 8 חודשים, ובסוף אתה בונה לפי התקציבים שעומדים לך, וגם זה, צריך לפעמים להגיד, היה חלק גדול. כן נאמר בבניין המועצה, בניין המועצה לא ממוגן, כמו שאתם יודעים, יש פה מיגונית אחת בחוץ, ותקומה מאפשרים לנו, גם כדי להרחיב פה ולאכלס, לאכלס את העובדים הנוספים, לדוגמא בחינוך, בונים ליד החינוך מבנה ממ"מ, שיאפשר גם, שישמש (ל.מ), יאפשר לעובדים לשבת בתוכו, ולשמש כמשרדים במהלך, במהלך העבודה, ובחירום, חלק מהעבודה תתכנס לשם, נעבה שם את העבודה בתוכו. אז זה הפרוייקטים מה-1474 ו-1475, אני מעלה אותם להצבעה. מי בעד?

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר.. עבר ברוב קולות. תמשיך

בקשה. ***

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1474 ו-1475.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

5. הצגת תרומות מועצה

מר עידו ליבנה : זה תבר שאנחנו העלינו אותם גם בהנהלה. הודעתי להנהלה שיגיע אליהם הסכום המדויק, תקומה עדכנו את הסכום המדויק שהם מקצים, לאחר ועדת שיפוט אצלם. כיסופים, מעון יום, וכרם שלום, שכבר לוחצים, מתכננים את החזרה שלהם. שתי המעונות האלה. אז כיסופים כבר נמצא בעבודה, על בסיס ההרשאה הישנה, המלחמה (ל.מ) אותו. בכרם שלום אנחנו נכנסים לעבודה בימים אלו. תקומה הגדילה את שתי, מה שנקרא, נתנה כספים לשתי המעונות האלה, כדי לאפשר את ההשלמה, גם בעת הזאת, ובמהירות, *** אז תבר אחד 619 כיסופים, שה"כ התבר זה הגדלה של 2 מיליון שקל ומאתיים, פלוס, קרן היסוד נתנה שם תרומה של 553,500. אנחנו, ככל שלא נצטרך את כל הכספים, לדוגמא, אתם רואים פה את קרנות המועצה, אנחנו נחזיר, ואת התרומה אנחנו נעשה לצרכים אחרים, אבל אנחנו כרגע לא מוציאים אותה עד סוף הבנייה. מי בעד אישור תבר 619 כיסופים?
מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה.. עבר ברוב קולות. ***

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 619.

מר עידו ליבנה : כיסופים התחילו. *** תבר 1369, תבר חדש, מאוד חדש, שמתחיל בימים אלו, בכרם שלום.
גברת נעמי סלע : עידו, עידו, שאלה קטנה קטנה. בכיסופים, איך זה שקפצנו ל(ל.מ)?
מר עידו ליבנה : מזה?
גברת נעמי סלע : כיסופים, בהתחלה עמדנו על 4 מיליון, מה קרה?
מר עידו ליבנה : נכון, עמדנו על 4 מיליון, העלויות,
דובר : (רעש גרירה על שולחן). נו.
מר עידו ליבנה : עלויות המיגון, והתייקרויות של קרוב ל-20% מכל המלחמה,
גברת נעמי סלע : זה לא היה (ל.מ)?
מר עידו ליבנה : זה היה מתוכנן מאוד, כמו שאתם רואים, קרן היסוד הביאו כסף, כיסופים הביאו כסף, בסדר? ידענו שקרן היסוד יביאו את הכסף הנוטר.
דובר : (ל.מ).
מר עידו ליבנה : מזה? כן כן, ידענו שקרן היסוד כבר תכננו להביא את הכסף. התבר נפתח, והתחילו את העבודות הבסיסיות של השלד. הקבלן סיים את השלד, חיכה לתוספת, ועכשיו הוא נכנס לתוספת של השלמת העבודות. בכרם שלום, אנחנו מתכננים מראש, יוצא לו, מסתיים מכרז בשבוע הבא, הערכת מחיר כבר קיימת, ואנחנו נצא לעבודה. זה תבר 1369. זהו.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר אדוארד קוברסקי : (ל.מ), אבל גם מי יעשה 6 מיליון שקל?

מר עידו ליבנה : מזה? זה לא יצא 6 מיליון, אמרתי, קרן היסוד, אנחנו נעשה איתה הרשאה. אבל אין לי מה להוריד אותה כרגע, התורם כרגע תרם לכיסופים, למעון. נסיים בהערכה בחצי מיליון, מיליון שקל פחות. אנחנו מחזירים את הכסף, כולל הקרנות, אתה יודע, אדוארד, אני סוגר את הברים שנסגרים בעודף, אני לא משאיר אותם. נכון? זה ראינו בכל המליאות הקודמות.

מר אדוארד קוברסקי : כן.

מר עידו ליבנה : בסדר? אז אישור תבר 1369, מי בעד?

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה. עבר ברוב קולות.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1471.

מר עידו ליבנה : *** תבר 1401, 1402, תברים של צוחר. הרשאות שחיכו במשרד החינוך תקופה לא קצרה. חשב חתם עליהם לפני שבוע. זה שתי הגדלות, שמאפשרים את השלמת המבנים, ובעיקר אמצעי בטיחות. האיטומים של הבית ספר, השלמות החלפות, ביטחון אישי,

גברת מזל ערוסי : אחרי כל מה שעשו, זה עוד, עוד?

מר עידו ליבנה : משרד החינוך, מלכתחילה הפרוייקט הזה היה צריך להיות. משרד החינוך חילק את ההרשאות שלו, ולצערנו נוצר פער כמעט של 3 חודשים בין ההרשאות, או כמעט 4 חודשים בין ההרשאות. גברת מזל ערוסי : ויש שם עוד מה לעשות, או שזה כבר (ל.מ)?

מר עידו ליבנה : יש מה לעשות, יש מה לעשות, יש איטום גגות. אנחנו עושים את הזה, התחלנו בדברים ההכרחיים, כדי שיהיה אפשר לפתוח את היסודי, סליחה, היום, את התיכון, איפה שהוא יושב, אבל המבנה של היסודי, אנחנו משלימים עכשיו את מבנה התיכון, גברת רויטל דמארי : אבל זה כסף שהוא כבר בשימוש?

מר עידו ליבנה : לא, הכסף, מה שאושר כבר, בשימוש, אחרי אישור התבר, אנחנו נחתום לקבלן על הגדלת חוזה.

דובר : לא סיימו את העבודות.

גברת נעמי סלע : מה שאושר זה 10 מיליון, פתחנו אותם כבר?

מר עידו ליבנה : מזה? לא, 10 מיליון כבר חתמנו לו, הוא כבר עובד עליהם. מי שמכיר, הקבלנים עובדים, ראיתם את זה בסויר,

גברת נעמי סלע : כבר קיבלנו את הכסף?

מר עידו ליבנה : קיבלנו את הכסף, קיבלנו מקדמות כבר, אנחנו מצביעים כרגע רק על התוספת.

גברת נעמי סלע : על השניים.

מר עידו ליבנה : על השתיים ועל התשע, תסתכלו דף הבא, שם,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת מזל ערוסי : זה לא קשור לדלתות, לכל האיטומים למיניהם,

דובר : לא לא לא.

מר עידו ליבנה : לא לא, לא (ל.מ) לדלתות, הקבלן יקבל הוראות השלמה של מה שצריך, וברגע שאנחנו מאשרים את התבר, נוכל לחתום לו על התוספות של מה שצריך.

גברת מזל ערוסי : מהתקציב הזה?

מר עידו ליבנה : מהתקציב הזה. כולל איטומים, מזגנים, כל מה שנדרש, כדי שהבית ספר הזה יהיה ערוך לכל תרחיש. אני מבקש לאשר לתברים 1401 ו-1402, מי בעד?

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה, שתיים עשרה.. התקבל ברוב קולות.

מר עידו ליבנה : תבר 1421. פה, אני מודה, תמיד אני זה, היחידת התפתחות, איילת ומת"מ, נכון, זה ראשי תיבות לא תואמים, אבל זה השם ההיסטורי של המבנה. אנחנו פתחנו אותו, התחלנו, פתחנו אותו לתכנון ב-100 אלף. במקביל, לפני שבוע, הגיע מביטוח לאומי, מקרנות הביטוח לאומי, התקצוב הנוסף של התבר הזה. אנחנו מבצעים שם, אמורים לבצע שם שיפוץ כולל המבנה, והוספת ממ"מ. והוספת הממ"מ היא, אנחנו מגייסים תקציב נוסף, ואז המבנה הזה, גם לעובדים יהיה ממ"מ צמוד, וגם המבקרים שם, מי שהיה שם, רוצים להביא אותו לרמה ראוייה. המבנה הזה עובד כמעט באופן מלא, ובשנה הבאה בודאי, הוא יהיה, הוא חלק מהמענים הטיפוליים לילדים שלנו.

מר אריק דניאל : איפה זה?

מר עידו ליבנה : מזה?

מר דודי מר אלון ולוגני : איפה שהיה, איפה שהיה לפני ההנהלה של (ל.מ),

דוברת : מעלה הבשור.

דוברת : מעלה הבשור.

מר דודי מר אלון ולוגני : מעלה הבשור,

מר גדי ירקוני : איפה שהיה התחנה.

מר דודי מר אלון ולוגני : הכניסה האחורית לנופי הבשור. התחנה הפסיכולוגית, מי שמכיר, מה שהיה.

מר עידו ליבנה : (ל.מ) בסה"כ הפרוייקט זה מיליון שמונה מאות שלושים ואחת. אני כבר אומר,

גברת רויטל דמארי : סליחה, פספסתי, את 1402 עשית עם 1401?

מר עידו ליבנה : כן כן, הצבענו על שניהם ביחד.

דוברת : כן, כן, ביחד.

מר עידו ליבנה : (ל.מ) בתי ספר הצמודים, באותו השעות של תקומה.

דוברת : כן, כבר (ל.מ).

גברת רויטל דמארי : (ל.מ) לא הצענו על שני מיליון, הצבענו,

מר עידו ליבנה : מה זה? שתי מיליון, והתוספת של השלושה מיליון שהולכת לתיכון. 3.9.

מר גדי ירקוני : כן.

מר עידו ליבנה : בסדר? לא, אני שואל, האם צריך להצביע בנפרד? נצביע בנפרד.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : לא צריך.

גברת רויטל דמארי : תוהה, מה יעלה בגורל המקום. האם הכסף הזה בסופו של דבר יושקע לחינם.

מר עידו ליבנה : אני מקווה שלא.

דובר : למה יושקע לחינם.

מר עידו ליבנה : אני מקווה שלא, אנחנו כבר מבינים שכבר,

גברת נעמי סלע : לא לחינוך, נקודה.

דובר : לא בטוח.

מר עידו ליבנה : בסדר, וגם, אני אומר,

מר גדי ירקוני : רוצים שנחזיר אותו למשרד החינוך?

דוברת : איזה..

דוברת : לא, רוצה (ל.מ).

דוברת : זאת השאלה? באמת?

מר גדי ירקוני : כן, זאת השאלה, נשבע לך, אי אפשר לקחת אותו לדברים אחרים.

דוברת : זאת השאלה? לא, זאת לא השאלה הנכונה.

גברת נעמי סלע : לחינוך.

גברת מזל ערוסי : זה כסף צבוע.

דובר : לא, את לא יכולה לקחת את אותו כסף,

מר עידו ליבנה : אני לא יכול להפעיל אותו לשוטר.

גברת מזל ערוסי : זה כסף צבוע.

גברת נעמי סלע : זה כסף, לחינוך.

גברת מזל ערוסי : את לא יכולה להעביר אותו.

מר עידו ליבנה : לא, לא לחינוך.

מר גדי ירקוני : לא, לא. לאותו, לדבר הספציפי הזה.

גברת מזל ערוסי : זה פרויקט מסוים, ואת לא יכולה להעביר אותו מפרויקט לפרויקט.

מר גדי ירקוני : באמת אפשר להחזיר אותו.

דובר : אפשר להביא מתנה.

מר גדי ירקוני : במקום שיהיה לנו שם מקום משופץ,

דובר : אפשר להביא מתנה, נכון.

מר עידו ליבנה : ליחידה, תבר 1421, היחידה להתפתחות,

דוברת : שלומי, (ל.מ)?

גברת מזל ערוסי : אנחנו יכולים לשיים את זה בצורה אחרת.

דובר : לא לא, לא לא. (ל.מ).

מר עידו ליבנה : תבר 1421,

גברת מזל ערוסי : (ל.מ) איזה שם אתה נותן, ואז אנחנו יכולים לסדר את העניין, ולהשתמש בכסף הזה

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

לצרכים האמיתיים שאנחנו,

דובר : שש.

מר עידו ליבנה : עוד פעם, שינוי הרשאה במשרד ממשלתי, שחשב חתום עליה, וכמו שאני אומר, כבר מדצמבר הם תכננו לחתום עליהם, אנחנו מכירים את זה היום, לוקח שנים. לא משחררים בהרשאות חתומות. יש לנו אירוע אחר, במשרד אחר.

גברת מזל ערוסי : עידו, אני מדברת על שיום. שיום מתאים שיוכל לעבור, ואז אנחנו נוכל להשתמש בכסף הזה לצרכים שאנחנו חשים היום.

מר עידו ליבנה : אז שוב, אז שוב, זה הסבת תקציבים, והסבת תקציבים בעת הזאת זה שנים. יש לנו משרד אחד שאנחנו, מה שנקרא, שוב ושוב הולכים אליו על טעויות שגם הוא עשה, והחשבות כבר לא משחררים, כי הם, מבחינתם כסף לא מנוצל הוא טוב. אז תבר 1421, היחידה להתפתחות הילד, אני מבקשים לאשר אותו. גובה התבר הוא מיליון שמונה מאות שלושים ואחת. מי בעד?

מר נועם גל : שמעיה,

דוברת : מה קרה?

מר נועם גל : בעד? ראיתי שאתה מצביע.

דובר : לא לא לא, אני פשוט,

מר נועם גל : אה. אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה.. תודה, שלוש עשרה, עבר ברוב קולות.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1421.

מר עידו ליבנה : בסדר? הקטנת תבר. אנחנו עושים פה, שתי הקטנות תברים, בידיעה. *** תבר 160, פרויקט של התשתיות בקיבוץ גבולות הסתיים, אנחנו צריכים להקטין אותו לביצוע בפועל, הכנסות והוצאות מאוזנות. אנחנו עושים הקטנת תבר. אז תבר 160, מי בעד? זה תבר מאוד מאוד ישן.

מר נועם גל : מי בעד? מזל? את איתנו?

גברת מזל ערוסי : כן כן, בודאי.

מר נועם גל : אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש..

גברת נעמי סלע : לסגור תברים אנחנו תמיד בעד.

גברת מזל ערוסי : כן.

מר נועם גל : אז 13, עבר ברוב קולות.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 160.

מר עידו ליבנה : *** תבר 1422, אנחנו אישרנו אותו עקרונית, על שני מיליון אפס חמישים ואחת, (ל.מ),

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

עומד על מיליון שלוש מאות ושתיים עשרה אלף, בגלל תבחינים שלהם, של התאמות ותוצאות מכרז שמאפשרים לנו את ההתאמות האלה. אז אנחנו מקטינים אותנו, אישרנו אותו עקרונית על שני מיליון, רוצים לאשר אותו עכשיו בפועל, ולהעביר אותו לאישור משרד הפנים, אז התברר יעמוד על מיליון שלוש מאות ושתיים עשרה אלף ושש עשרה.

גברת נעמי סלע : רגע, שניה,

גברת מזל ערוסי : שיפוצי קיץ, לאן? למה?

דובר : גנים, בתי ספר, בטיחות חצרות,

גברת מזל ערוסי : גנים?

מר עידו ליבנה : כן כן, כל מה ש,

מר גדי ירקוני : אישרנו את זה. עברנו על זה.

מר עידו ליבנה : אישרנו את זה, על שני מיליון, תקומה שמו אותו,

גברת נעמי סלע : אז למה הגענו עכשיו למיליון? למה הקטנו אותו?

מר עידו ליבנה : לא הייתה, תקומה שמו את התבחינים, מה בפנים, מה בחוץ, מה הם מוכנים, למרות שהיה אישור עקרוני לפני זה, והשארנו אותו עקרוני. הם אישרו את התבחינים, אמרתי לכם, ככל שיש שינוי בשקל, אנחנו מביאים אותו לידעת המליאה, ולאישור במקומות שצריך.

גברת מזל ערוסי : עידו, אני מבקשת, אני מבקשת להביא, להביא את ההצעות האלה, ולתת שם, לאיפה אנחנו הולכים לשפץ.

מר עידו ליבנה : אנחנו, אז,

גברת מזל ערוסי : מפני שרק כשאני יודעת שהולכים לשפץ את,

מר עידו ליבנה : שלומי, תרשום שאלה, (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : גן בעין הבשור, אז אני אלך ואראה שאכן זה נעשה.

דובר : (ל.מ), זה נכון.

מר גדי ירקוני : לא, פה עשינו את זה כבר.

דוברת : תן לו.

גברת מזל ערוסי : כשאתה אומר את זה באופן כללי שיפוצי קיץ, אז אתה יודע מה, מה בסוף יוצא.

מר עידו ליבנה : נכון. אנחנו, אנחנו, אני הצגתי רשימה גם בעבר, ברשימה, אני עוד לא הצגתי לכם מה ירד ממנה, אני אציג מה ירד ממנה.

גברת מזל ערוסי : אוקיי.

מר עידו ליבנה : בסדר?

גברת מזל ערוסי : בסדר.

דובר : תצבע את הכסף.

מר עידו ליבנה : מזה?

דובר : תצבע את הכסף.

מר עידו ליבנה : נכון. אני אראה לכם מה ירד מהרשימה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת מזל ערוסי : לא, זה לא, זה גם,

מר עידו ליבנה : מי בעד אישור התבר?

גברת מזל ערוסי : שבקרה זה הדבר הכי הגיוני.

מר עידו ליבנה : אני מסכים אתך לגמרי, אני אעביר.

מר אריק דניאל : רגע, עוד שאלה.

מר עידו ליבנה : שאלה, כן.

מר אריק דניאל : עד עכשיו, שיפוצי קיץ היו על חשבוני, מה,

מר עידו ליבנה : רוב שיפוצי, שנה שעברה,

גברת נעמי סלע : זה היה על חשבוננו שנה שעברה.

מר אריק דניאל : לא, השאלה שלי, מה קשור עכשיו תקומה לשיפוצים?

מר עידו ליבנה : אני אסביר.

דוברת : כי החיילים היו (ל.מ).

מר עידו ליבנה : רגע, אני אסביר, רגע, אני אעשה הסבר מהר,

מר אריק דניאל : זה משהו אחר.

מר עידו ליבנה : אני אעשה הסבר,

מר גדי ירקוני : (ל.מ).

מר עידו ליבנה : אני אעשה הסבר מהיר. כל שנה, בכל שנה, המועצה הוציאה מתקציבה, בעיקר מהקרנות

ומ(ל.מ) של הפיס את הכסף הגמיש שיש לנו, לטובת שיפוצי הקיץ של המוסדות. השנה, תקומה מאפשרים

לנו להשתמש בכסף במוסדות שנמצאים בתוך התחומים של 07, והמוסדות הקדמיים שלנו, בגנים,

במושבים. קיבוצים כמובן, כמובן שלא. מי של(מ), מי שנמצא פה. ובעצם זה מאפשר לנו לפנות כסף

מהפיס לצרכים עתידיים, חברתיים וגם בינוי. כמובן, בתקציב הזה מאפשרים בינוי. זה המוסדות

שנמצאים בתוך ה-07, ולכן אנחנו עושים את זה מהכסף הזה, ולא מוציאים את זה מקרנות. בסדר? מעבר

לזה, דיברנו במליאה הקודמת, משרד הביטחון משקיע עוד 2 מיליון, מחזיר מצב לקדמותו, בחלק

מהמוסדות שבהם ישבו החיילים, בעיקר בקריה.

מר אריק דניאל : אז אנחנו נצטרך בכל מקרה כנראה, השלמה נוספת של שיפוצי קיץ.

גברת נעמי סלע : זה לא, בדיוק, זה לא רק בקריה, הם יהיו בכל הגנים.

מר עידו ליבנה : אנחנו נצטרך להשלמה, לחלק מהמוסדות שמחוץ ל-07, שלא אישרו אותם בתקנות,

אנחנו נביא את זה במליאה הבאה.

מר אריק דניאל : או דברים אחרים שלא קשורים לבינוי.

גברת נעמי סלע : (ל.מ) זה של המועצה, זה לא של הישוב.

מר עידו ליבנה : או דברים ש, לא, בינוי- אנחנו עושים את הכל מתקומה, כולל גינות, כולל כל מה שצריך.

מזגנים, מערכות, בטיחות. אם נצטרך חינוד, ואו פדגוגיה למיניה, על סוגיה, זה לא מהתקציב הזה של

תקומה, זה רק פיתוח נקרא. בסדר? אנחנו מעלים רק את תבר 1422 לעדכון תבר, והוא יעבור למשרד

הפנים. נועם, רק תאשר.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : סיימתם?

דובר : כן כן.

מר נועם גל : אתה רצית עדכון צו ארנונה.

דובר : בסדר.

דובר : זה לא עכשיו, לא עכשיו.

דובר : עידו, אם זה ייקח לך יותר מ-3 דקות,

מר עידו ליבנה : לא, זה לא לוקח יותר מ-3 דקות, (ל.מ) בהנהלה, שתי דקות.

דובר : שטויות.

מר עידו ליבנה : שתי דקות, החלטת המועצה, אנחנו נדרשים בהתאם ל, זה נקרא הטייס האוטומטי של

הארנונה, שמכיל את עליית המחירים, גם של השכר, וגם המדד של המשק, להעלות, לעדכן את צו

הארנונה. נשאר בהנהלה, נשאר במליאה הקודמת, לפני שנה וארבעה חודשים, שנה וחצי, שאישרנו את

התקציב הקודם. ההודעה הזאת מתבצעת בכל מקרה על ידי משרד הפנים, אני יודע שזה היה בכל

העיתונות. בכל מקרה, זה נמסר על ידי משרד הפנים, זה עניין פורמלי, ואנחנו נדרשים להצביע עליו.

גברת מזל ערוסי : איתנו או בלעדינו זה יעלה.

מר עידו ליבנה : כן, אנחנו רוצים להצביע בצורה מסודרת על העלאת שיעור הארנונה ב-5.29% לשנת

2025.

מר משה טל : עידו,

מר עידו ליבנה : כן.

מר משה טל : אפשר לשאול שאלה?

מר עידו ליבנה : כן, בודאי.

מר משה טל : נפל לי קצת האסימון מאוחר מדי, אבל בכל זאת. אמרת בתחילת האסכלה שלך,

שהמועצה מהווה צינור של תקומה להעביר ליישובים,

מר עידו ליבנה : נכון.

מר משה טל : על איזה בסיס זה מועבר ליישובים? מי קובע מה,

מר עידו ליבנה : תקומה. תקומה בלבד, מוציאים מכתב של המנהלת, בחתימת ראש המנהלת, על כל

סכום.

מר משה טל : כן, אבל (ל.מ) לקיבוץ בארי, או קיבוץ ניר יצחק. על איזה בסיס הם מקבלים את,

מר עידו ליבנה : לסי הקריטריונים של תקומה.

גברת נעמי סלע : תקומה.

מר גדי ירקוני : לא, זה עוד לא סגור חברה.

מר עידו ליבנה : לא, אני לא יודע, אתה יודע, אני אומר עוד פעם, כי,

דובר : זה גם לא, לא כל השיקום.

מר משה טל : בסדר.

מר גדי ירקוני : חברה חברה חברה, עוד לא, הכספים שקיבלתם את המכתבים עבורם, שכל יישוב מקבל

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

כסף לפיתוח, עוד לא נסגרו,

דובר : המנגנונים.

מר גדי ירקוני : המנגנונים, איך הכסף הזה יעבור ליישובים לצערי, אבל זה עוד ייקח זמן. אנחנו מעדיפים שזה יהיה כמה שיותר (ל.מ) יישובים, תקומה לא יודעים לעשות את זה, וזה כנראה יצטרך לעבור דרך המועצה, (ל.מ).

מר עידו ליבנה : טוב, חברה, אני מבקש כן להצביע על עדכון שיעור הארנונה.

גברת נעמי סלע : רגע שניה, יש לי שאלה עידו.

מר עידו ליבנה : כן.

גברת נעמי סלע : אני זוכרת שבהזמנות דיברנו על מה אנחנו עם מבני מגורים של עובדים זרים, וכל הדברים, אני לא רואה שזה כתוב כאן.

דוברת : זה מבנה מגורים.

מר עידו ליבנה : העדכון, המבנה מגורים,

גברת נעמי סלע : דיברנו על מבני מגורים, ובזמנו, בזמנו,

מר עידו ליבנה : ארנונה של תושבי, של גם פועלים זרים במקרה שלנו, תאילנדים וגם,

גברת נעמי סלע : אבל בזמנו אנחנו דיברנו שאנחנו נהפוך את זה לאיזשהו,

מר עידו ליבנה : זה של, זה ההצבעה שינוי, השינוי צו. זה לא, זה לא נמצא פה. עדכון תעריף, זה, אין לו שום קשר לשינוי הצו. הצבעה על שינוי הצו ושינוי התעריפים בתוך הצו, זה תהליך אחר, אני, זה תהליך אחר גם בחוק, ובסעיף אחר מבחינת משרד הפנים.

גברת נעמי סלע : בסדר, אני לא רואה שזה יצא לפועל, כי אנחנו בזמנו, אנחנו דיברנו שאנחנו משנים גם את הסעיף הזה לגבי, לפני שאתה, אז דיברנו על זה שאנחנו מכניסים זכויות (ל.מ), של מגורים לזרים.

מר עידו ליבנה : אז אני, אני לא מכיר את זה, אבל אם את רוצה, אני אעמוד איתך, ואנחנו נביא את זה לדיונים בהנהלה, ונראה איך אנחנו מקדמים את זה.

גברת נעמי סלע : בדיוק, כי מבנה (ל.מ) מגורים לשלם,

מר אריק דניאל : בסדר? חברה,

גברת נעמי סלע : נעמי, אני, נעמי אעמוד מולך, נעביר את זה להנהלה, נעשה את הסדר, נעבוד מול משרד הפנים, ומה שנכון לזה, נביא את זה להחלטה לכאן או לכאן.

מר נועם גל : תודה.

מר עידו ליבנה : נועם, תעלה להצבעה, כי צריך להצביע.

מר נועם גל : אני רוצה להעלות להצבעה את עדכון ארנונה. *** מי בעד? אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש, שש, שבע, שמונה, תשע, עשר, אחת עשרה, שתיים עשרה, שלוש עשרה, ארבע עשרה, התקבל ברוב קולות.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר עדכון הארנונה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר עידו ליבנה : תודה רבה.

מר נועם גל : תודה רבה. טוב. תמר? תמי? אני מבקש שניה אחת. אני מבקש, אריק, אריק, אריק,

מר אריק דניאל : לא, איפה, הקהל פה מדבר, זה לא,

מר נועם גל : אריק. ראשית, ברוכים הבאים, מצטרפים נוספים, מאזינים.

4.א. סעיף כללי - עדכון סטטוס בדיקת הפתרונות החינוכיים האפשריים לשנת תשפ"ה

4.ב. הצגת עבודת מטה בתי הספר העורפיים

מר נועם גל : אנחנו עוברים כרגע *** להצגת עבודת המטה, בהמשך להחלטת המליאה מהיום ה-5.6.2024, בה המליאה קבעה כי יש, יפתחו בתי ספר יסודיים, לפי חלופה נבחרת אחת. לאחר עבודת מטה מעמיקה, בהובלתו ובראשותו של אלון, עם, ועמיחי, תוך התחשבות בפרמטרים שונים של פדגוגיה, בטחון, תחבורה, חוגים, חוסן, רווחה, צוותים, תשתיות, תקציב, לויז, ועוד. אנו מביאים בפניכם 3 אלטרנטיבות, למימוש באופן השוואתי, בהקשר למענה שלם ללויז התקציב. אלון יציג את המצגת. אני מבקש, מבקש מבקש לתת לו לסיים עד תום את הצגת המצגת, אחרי זה חברי המליאה מוזמנים לשאול אותנו כל שאלה שנראית להם. תודה. בבקשה אלון.

מר אלון ולוגני : טוב, ערב טוב. מי שלא מכיר אותי, אלון מעין הבשור. ראש מטה מנכ"ל במועצה, בכלום זמן האחרון. אחד התפקידים המרכזיים והראשוניים, זה למעשה, להיכנס כחלק מהצוות, ולסדר מגיל לידה ועד י"ב, את תהליכי החינוך, בסיוע של עמיחי, ובתכנון של עבודת המטה. אז ערב טוב, תודה רבה לכל מי שהצטרף. גם היום היה את ועדת החינוך של הכנסת, שהייתה פה היום, והתלוו אליה לא מעט אנשים. ואני חייב להגיד, בלי קשר לאם מסכימים או לא מסכימים, זה פשוט מדהים לראות את המעורבות של התושבים. יש, לפי דעתי, בזום, עוד איזה שניים שלושה אנשים שהצטרפו, וזה, זה יוצא מגדר הרגיל. זה אחד. שתיים, וכלקח, ממה שנועם אמר, מהמליאה הקודמת, בואו, גם תכבדו את מה שאנחנו עשינו, גם תכבדו את האנשים שהם הגיעו לפה בהתנדבות לא מעט שנים ושעות. ותשמרו על השיח המכבד. וגם אם לא מסכימים, זה בסדר. גם לי יש אי הסכמות מסוימות עם עצמי, אני עדיין לא צועק על עצמי. אז אני מבקש מכם, תנו לדברים לרוץ, בעשרים וחמש דקות הקרובות, אני אשתדל לעשות את זה בצורה יחסית מהירה, כיוון שכל החומר נשלח אליכם. אני אתמקד בדברים שנראים לי כדברים שהם אקוטיים להסבר. שאר הדברים, אני חושב שהמלל מדבר בעד עצמו. הרעיון המסדר בקצה, היה להנגיש לכם את כל המידע שהצלחנו לארגן, ומה שאתם רואים כאן, זה הזיקוק שלו. מאחורי כל אחד מהשקפים האלה, יש עבודה שנעשתה על ידי מנהלי המועצה, עובדיה, ועוד הרבה מאוד אנשים מקצועיים וטובים מאחורי הקלעים. אז אני מבקש מכם להבין שעשינו את המיטב, וזה מה שיש. אני מתקדם, ברשותכם, אפשר רק להקטין לי את הזה, את החלון, שאנחנו נוכל לראות את הדברים.

גברת נעמי סלע : פשוט להעביר (ל.מ).

מר אלון ולוגני : אני מבקש מהאנשים בזום, את כולם, בבקשה, להעביר ל-mute. בעשרים וחמש דקות

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הקרובות, אנחנו נשמור פה על שקט, כדי שנכבד אתכם, האנשים שמקשיבים בזום, ומשקיעים מזמנם, כדי להיות חלק מהמליאה. אני לא אקריא את מה שכתוב פה, כי למעשה כבר הקראנו את זה. אני רוצה לרוץ, ברשותכם, הלאה.

דובר : אפשר לשלוח את המצגת לחברי המליאה?

מר אלון ולוגני : המצגת תישלח, אין שום בעייה. כרגע היא משותפת, הכל כבר עבר לכל חברי המליאה.

דובר : עכשיו פשוט, לפני הדיון, כדי שנוכל לראות אותה בזום.

מר אלון ולוגני : הזום משתף את המצגת. אם זה לא ככה, זה תקלה, אנחנו נפתח ונשתף שוב מההתחלה.

גברת נעמי סלע : יש כבר שקף עלה? כי אנחנו עוד רואים את השקף.

מר אלון ולוגני : אני מנסה להעביר את השקף, כרגע הוא נתקע לי, ואני אלך לעכבר.

גברת נעמי סלע : אוקיי.

דוברת : צ'וק, אתה רוצה לבוא אליי?

מר אלון ולוגני : רק לשים על mute, כי צ'וק פה.

דובר : תשלחו את המצגת בקבוצה, יהיה יותר פשוט לנו.

דובר : נשלחה, היא נשלח.

דובר : כן כן, נשלח, עכשיו.

דובר : אצלך.

דובר : אני רציתי מסך מלא.

דוברת : זה על mute אני חושבת.

דובר : לא.

מר אלון ולוגני : לא לא. אני על mute? לא נראה לי.

דובר : בסדר.

גברת נעמי סלע : בסדר, העלו להם לקבוצה.

דוברת : כן, יש אצלי גם.

מר אלון ולוגני : לפתוח פה או לא?

דובר : כן כן.

דובר : כן כן.

מר אלון ולוגני : אוקיי.

מר אלון ולוגני : שומעים אותי עכשיו, חברים?

דוברת : כן.

מר אלון ולוגני : הפירוטקניקה הזאת עובדת חלקית. טוב, הלאה. רקע. אתם יכולים לראות פה את הרקע, זה הצוות שעבד. יש, כמובן, את כל מנהלי המועצה, שעבדו כחלק מצוות המטה. הצוות הזה הוא בעצם צוות שמכיל בתוכו גם חברות מליאה, גם אנשים, ספציפית את ליאור מגבולות, ואנשים נוספים, שבעצם ליוו אותנו, מהפיקוח, ומ(ל.מ), כאנשי מקצוע. מבחינת אנשים שנעזרנו בהם, אני חושב שרובם נמצאים פה בתוך החדר. אם לא, אז הם בתוך הזום. עשינו עבודה מקיפה. זאת אומרת שכמעט כולנו

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

היינו בכל האתרים, הסתובבנו, ראינו, הערכנו, ואנחנו יודעים על מה אנחנו מדברים, מתוך הכרות בשטח, כולל סיורים, שבחלק מהמקומות הם הוציאו עם אנשי המקצוע, שהתלו אלינו, כדי שאנחנו נשמע את הדעות שלהם. הנחות היסוד שלנו היה שאנחנו מתמקדים ביסודי. החוגים, בלי קשר, יפתחו בקריה, כי זה הנחת היסוד, זה הנחת היסוד שבתוכה אנחנו חיים, כי זה משליך על רווחה, חינוך, אה סליחה חינוך, אממ מרכז קהילתי, ושאר הגופים השונים שקשורים לחוסן. זה האישור של המליאה, ואנחנו ממשכים מפה לבדוק היתכנות פיזית, והיתכנות זמן לתקציב, כדי להציג לכם את זה. וכשאנחנו מדברים על בית ספר 300 תלמיד, אפשר לראות פה בשורה התחתונה, שאנחנו מדברים על כ-30 כיתות, שמחולקות לפי התמהיל החינוכי שהגדיר אגף החינוך. בתוך זה, כל כיתה, כמה מטראז' היא, וכמה בסופו של דבר, אנחנו צריכים להעמיד לבית הספר, כולל כולו. יש להעביר פה הערה אחת קטנה, שזה לא כולל את השצ"פ, ואת מרחבי המשחקים, שזה on top. השתמשנו בעבודה שעשתה פה קבוצת הורים נפלאה שיזמה, והציעה מספר רעיונות, ואנחנו לקחנו את הרעיונות האלה, ואני לא מתמצל בפניכם, אבל אני רואה חלק מתפקידי, כי כשאני מזהה איזשהו סיכון למשהו שאתם החלטתם, זה לחפש גמישויות ולפתוח אותן, כדי להביא למליאה, בסופו של יום, את מרחב הגמישות הגדול ביותר, לקבל החלטה הטובה ביותר, לטובת התושבים והילדים. ולכן, מה שעשינו, זה בשונה ממה שהוחלט במליאה, לקחנו את עבודת ההורים, וחקרנו, ובדקנו את אופציית אורים. האופצייה הזאת לא הייתה על הפרק, היא לא הייתה חלק מדיון המליאה בזמנו. אנחנו החלטנו, כחלק מהצוות, להכניס אותה, למרות שבפגישה הראשונה, הייתה אי הסכמה לגבי זה, וזה הוחלט, כשהצוות ממשיך ומקדם את הנושא הזה, מתוך ראייה מועצתית כוללת. זה התשריט של גבולות. זאת החלופה שהציג בזמנו מתן. בתוך מה שכתוב פה באדום, כך הם הציגו את זה. אנחנו הלכנו, עשינו סיור, בדקנו את שני השטחים, והוחלט בסופו של יום להסתכל על שני שטחים. שטח הכניסה לקיבוץ, ושטח צמוד לבריכה. ליאור ביקש, לאורך הפגישה הרביעית, לצמצם את זה, ולהציג רק לשם הפשטות, אופצייה אחת. כי ראינו שבסופו של דבר, בגבולות, שתי אופציות מאוד מאוד דומות, מלבד תיקונים קטנים לקו ולטווח, אבל בגדול, זה אופציה דומה.

דובר : איזה מספר אופציה?

מר אלון ולוגני : האופציה שאנחנו מדברים עליה, היא אופציה מספר 5.

דובר : אוקיי. רק 5.

מר אלון ולוגני : כמו שאתה רואה, שהיא ממש ליד הבריכה, בצד. הכוונה היא פה, כמובן, לבית ספר חדש לחלוטין. זה לא אוהלים, זה לא משהו on top, ולא איזה ציר כלאיים. זה בית ספר חדש, לפי הסטנדרט הגבוה ביותר, המגיע לילדים. אורים, צוות נפלא מאורים, עבד, עבד איתנו, **דוברת :** (ל.מ).

מר אלון ולוגני : טוב די. עבד איתנו, ובעצם, בעזרת בר, יצרנו איזשהי סקיצה. אני מבקש להתעלם בסקיצה הזאת, מסובת האוטובוסים, ככה קוראים לזה, אל תצחקו עליי, שנמצאת מצד שמאל למטה בתמונה. היא לא רלוונטית, ייקח שנים להקים אותה, שימו אותה רגע בצד, נדבר עליה כשנגיע להסבר המפורט. כשאנחנו מסתכלים על מבט העל, אפשר לראות פה שני דברים. בניגוד, לפני, המשבצות, או הריבועים הורודים, זה בעצם הגדלה לבית ספר 600 תלמיד. בשיח שהתנהל בתוך הצוות, הובהר לנו,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

ואנחנו הבנו, שביט ספר 600 תלמיד במרחב הזה, הוא על גבול הבלתי אשרי לניהול ולהתנהלות איתו. גם בלוחות זמנים, הוא כמעט בלתי אפשרי, ולכן התמקדנו במבנים הסגולים שאתם רואים, שאליהם חיברנו למעשה, ממ"מים. לכל מבנה יש או מקלט או ממ"ד או ממ"מ. בכל המרחב הזה כולו, עשינו סקר גם לתשתיות, ועוד רגע תראו את כל העבודה הזאתי. בסופו של דבר, בדקנו גם אחר כך, מאיפה יגיעו התלמידים, איפה החניות של ההורים שבאים לימי, ימי בית ספר, וכן הלאה וכולי, וכמובן, המורים. צוות המורים, שחייב לקבל מענה מכבד. חילקנו, בעצם, את הטבלאות. כמו שאתם רואים, מצד ימין אפשר לראות את כל עולם התשתיות, על כלל הנגזרות. מי שעשה בעצם את הנגזרות האלה, היו מנהלי האגפים ועובדיהם, שהלכו בשטח וסייעו, על מנת לתת מענה אמיתי. ישבנו חזרה, חלק מהדברים הוצגו באחת מארבע הישיבות, לפורום של צוות התכנון, על מנת שיתרשם מעבודת הצוות המועצתי, יאשר, ויתן לנו תיקונים, תוך כדי תנועה, במקומות שבהם זה נדרש. אני לא מתכוון לעבור על הכל, אני מתכוון להתמקד בדברים מאוד מאוד בסיסיים. בכוונה, אפשר לראות את ההשוואה של שלוש החלופות, אורים, גבולות, ויובלי. יש פה כמה דברים שמופיעים במקומות מסויימים, במקומות אחרים אין בזה צורך, ועשינו פה עבודה, שכוללת בתוכה גם את המתקנים המשלימים, וזה בשיח עם הקיבוץ. כשכתוב פה באורים, שזה מה שאורים נותן, זה אחרי שיח עם צוות מהקיבוץ. כשכתוב פה גבולות, אותו הדבר התנהל מול גבולות ומול אורים, בצורה שווה לחלוטין. לא באנו להטות פה שום כיוון. פשוט באנו לשים מה כל אחד מהמרחבים מאפשר לכם, ואתם, חברי המליאה, בסופו של דבר, צריכים לקבל בסוף החלטה, מה נראה לכם סביר יותר, ביחס לשלושת הדברים שהגדרתי קודם. מבחינת ממ"דים וממ"מים, אז קודם כל יש לנו ניסיון רב בנושא הזה, וזה גם בא לידי ביטוי בגן שיצרנו. הממ"מים שאנחנו מדברים עליהם, הם ממ"מים שאנחנו מאמינים, שעד התאריכי יעד שקבענו, נוכל להעמיד אותם. אנחנו כבר יצרנו אתמול בלילה קשר עם הקבלן, ולא התחייבנו אליו לכלום, אבל אמרנו לו, רוצים לדעת האם אתה מסוגל לעמוד או לא מסוגל לעמוד. כל דבר פה נבדק, כדי לתת לכם את מקסימום הביטחון, שמה שאנחנו אומרים באמת יכול להתקיים. לא באתי לעשות פה שום דבר, שבסופו של דבר אני אעמוד פה עוד חודש, ואתחיל להגיד לכם שיש לי תירוצים והסברים ללמה יש לי בעיה. ניסינו גם לקחת באפרים, נדבר על זה בלוי"ז. אני רוצה להסב את תשומת לבכם לכמה דברים שהם מאוד מאוד מורכבים. הדבר המרכזי הראשון, אני אציג פה, סליחה מזל, את יכולה להסתובב? הדבר הראשון שאני רוצה להציג, זה הבעייה שקשורה לתשתיות החשמל. תשתיות החשמל, במרחב של בתי הספר בגבולות, הן מאוד מורכבות, וזה מבחינתנו, אחד החסמים הגדולים ביותר מבחינת לוחות זמנים. היתרון והחסרון בתוך המרחב של אורים, זה התשתיות הישנות. יש תשתית מאוד ישנה, חלק מהמבנים הם בני 60, ומכאן זה גוזר גם חשמל, גם ביוב, גם מים. זה אומר שבחלק מהשנה הקרובה, בהינתן ואנחנו פותחים את אורים, יהיה לזה משמעויות של, כל הזמן צוות תחזוקה שיצטרך לעבוד שם. גם אם נעשה את ההחלפה של החיצוני, ברור לכם שבתוך הקירות, ובתוך האדמה, יש תשתית ישנה. מבחינת תשתיות ביוב, גם כאן, אני אומר, תשתיות הביוב באורים הן תשתיות ישנות. מבחינת ספיקה, בדקנו, זה מאפשר, ועדיין אני אומר לכם שהתשתית היא ישנה. המשמעות היא, כנראה שצריך להפעיל מדי עם ביובית, אני לא נבהל מזה, אני אומר לכם את המשמעות. לגבי גבולות, 250 מטר קו, על מנת להגיד לתשתית הקיימת, זה אפשרי, זה גוזר זמנים וכסף. זה, בדקנו

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

כמה בריכות, ומה האפשרויות כדי להגיד לכל בריכה, זאת המציאות, זה המקום הכי קרוב, ובדקנו שלוש אפשרויות, זה המקום הכי קרוב באיזור של הכניסה לקיבוץ. באיזור שליד הבריכה, יש מקום יחסית קרוב, זה פחות מ-250 מטר, ועדיין, זה מצריך תשתית קצת יותר מורכבת ממה שקיים באורים. חניות מורים וצוות, פה אני אני רוצה לדבר, ונראה את זה גם אחרי זה, בצורה יותר מפורטת ממה שעשה לירון, מה שעשו לירון ושי מהתחבורה. בכל אחת מהאפשרויות, אורים או צאלים, **דוברת**: (ל.מ) גבולות.

מר אלון ולוגני: אני רוצה לציין בפניכם, אחד, שזה מציק לקיבוץ, ואני קיבוצניק בעברי. זה מציק לקיבוץ ברמה אחרת. שתיים, התשתית היום בתוך הקיבוץ לא מוכנה לזה. זאת אומרת, הכביש ההיקפי הוא לא מתאים. שלוש, אם אני רוצה לקרב את הילדים לבית הספר, זה אומר שאני צריך לעשות טובה, או בכניסה לקיבוץ, איפה שתחנה מרכזית קיבוצית, כמו שראינו בגבולות ואם אנחנו עושים בגבולות משהו שהוא חיצוני, אז אנחנו צריכים להקיף את הקיבוץ מבחוץ, וזה אומר סלילת כביש. למה אני אומר את זה? כי זה לא נכנס בתחשיב הכלכלי. סידור הכביש ההיקפי, לא נכנס בתוך התמחיר הכלכלי. גם לא השילוט, גם לא הבמפרים, גם לא ההגדרות, וגם לא כל שאר אמצעי הבטיחות המחוייבים לילדינו, מבחינת ביטחון הילדים, אם אנחנו פותחים טובה במרחב שהציעו אורים, שזה המרחב המערבי של הקיבוץ. אם משתמשים בסובה של הקיבוץ, זה אפשרי, גם אם קצת יותר הליכה מבחינת התלמידים, סדר גודל שמדדנו, משהו כמו בין 200 ל-250 מטר הליכה. כל בוקר מהסובה המרכזית של הקיבוץ, עד לשער בית הספר, והם הולכים על שביל אחד. שוב, אני אומר את זה לקיבוץ, זה משמעויות. אורים מכירים את זה, וכמובן, כל הדברים האלה הם בתהליך משותף גם עם גבולות, גם עם אורים, וזה ברור לכולם. אני לא מזכיר את יובלי, כי אפשר לראות לבד. זאת אומרת, אני לא רואה צורך וטעם להסביר על הנושא הזה. מילה לגבי שצ"פחים ומתקני משחקים. אז פה, כמובן, בגבולות, זה מסקראצ', מאפס, סליחה. באורים יש שניים שלושה אתרים, נצטרך לעשות שמה איזשהו push-ו press, כדי שילדים שלנו יהיה מקום לשחק בו בהפסקות, ולהרגיש שיש להם גם מרחב משחק. חדרי טיפולים פרטניים. יש לנו יתרון גדול, גם בגבולות וגם באורים, ששני הקיבוצים מוכנים לתת לנו חדרים, שהם יהיו חדרים פרטניים. באורים זה על בסיס האורחן, בגבולות זה על בסיס מתקנים קיימים בקיבוץ. זאת אומרת, יש לנו פה אפשרות לעשות את זה. זה, באורים יהיה בתוך הגדר, בגבולות זה יהיה מחוץ לגדר. כי זה בעצם אומר ללכת בתוך שבילי הקיבוץ, להגיע לחדר הפרטני, יש לזה משמעות אולי בעיניכם, אני מציין את זה פה, זה הנתונים. שנייה, בוא נראה שלא פיספסתי פה משהו.

גברת נעמי סלע: סידורי אבטחה.

מר אלון ולוגני: רק שניה, רגע. רגע אחד. כיתות מקצועיות דיברנו, פיתוח צוותים וסידורי אבטחה. סידורי אבטחה אני לא ארחיב כאן. סידורי האבטחה שהסתכלתי עליהם פה, כרגע, זה בעיקר הגידור ושאר הדברים. אני ארחיב מאוד, מאוד, אני ארחיב מאוד את מה שעשו פה, עבודה נפלאה של אילון, אלדד, ונועם. אני ארחיב עליה בארבעה שקפים, ואני אסביר גם מה ה(ל.מ) במצב הקיים, ביחס למה שאנחנו יודעים לדבר עם הצבא. זה סידורי אבטחה, הלאה. אוקיי. תשתיות תקשורת, אנחנו רואים בזה אפס בעייה. חדר מורים. חדר מורים, גבולות, להקים מסקראצ', מאפס. חדר מורים באורים כבר

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הסכימו, ויש לנו אישור לקחת את אחד מהמבנים של האורחנים, להסב אותו לחלוטין לחדר מורים מסודר, מכובד, כמו שצריך, של המורה שמסים רגע את שעת הלימוד שלו, יש מקום הפוגה, ומקום מכבד לשבת ולפוש בו. הלאה. שני עיזים, ואתם גם תראו את זה, או אם לא ראיתם את זה, אז אתם תראו את זה, או אם לא ראיתם את זה, אז אתם תראו את זה בטבלת הלוחות זמנים והתקציב, יש לנו שני עיזים. לגבי אורים, ולגבי גבולות. אני אתחיל מהכבד, ואעבור אל הקל. אם אני רוצה לעשות את אופציות גבולות, אני צריך פטור, גם מתוכנית וגם מהיתר. זה אומר שאני צריך לקבל אישור של שר הפנים ושר החינוך ביום ראשון, שבתוך שבוע מביאים לי את הפטור הזה. אחרת, יש לי בעייה, כי הדבר הזה גוזר חודש וחצי של בירוקרטיה אינסופית, שאם לא יהיה איתנו הסיפור הזה, זה תהליכים רגילים. אנחנו רוצים לעקוף את זה על ידי איזשהי תקנה, 266, או איך שלא קוראים לה, הקללה הזאתי. בסופו של דבר, אנחנו צריכים פטור גם מתוכנית וגם מהיתר, זה הכי קשה שיש, זה גבולות. למה? כי השטח הוא בכלל שטח לא רלוונטי לשום מבנה. בשונה מזה, באורים יש לנו צורך רק בפטור מהיתר, לא בפטור מתוכנית. המשמעות היא, שזה, גם באופן תיאורטי, זה מקצר את התהליך ומקל עליו. מתוך זה, מה שאני רוצה להגיד לכם, זה שהשטח כבר מוגדר, כשטח של מבני תירות, ועכשיו אנחנו רוצים להסב אותו למבנה ציבור, ואז הוא יכול להיות בעצם בית ספר. אז, באופן יחסי, זה טיפה יותר פשוט, ושוב, אנשים, אני אומר לכם עוד פעם, דעתי לא רלוונטית, אני לא רוצה להטות פה כלום, אני מציג לכם את הדברים כפשוטם. הלאה. אליך, אדוני.

מר נועם גל : שירי, אני מבקש, אל תפריעו לו, תנו לאלון לסיים את המצגת, ואחרי זה יהיו שאלות.

4. חינוך (עמיחי+אלון)

מר עמיחי הס : אז באמת, כמה מילים קצרות על הנושא של *** הפדגוגיה. עשינו בדיקה של שלוש החלופות בהקשר של הפדגוגיה, בשביל לחדד את שאלת הלמידה. שאלנו את עצמנו איזה משתנים מקדמים למידה, ואיזה משתנים מעכבים למידה. הם מופיעים כאן לפניכם. כמו שאתם רואים, התמונה היא מורכבת. אין פה איזה משהו חד משמעי לכאן ולכאן, אבל בכל זאת אני אעבור על הדברים. מרחב למידה פיזי, מה נראה כמו בית ספר, מה מרגיש כמו בית ספר. אז באורים, כמו שנאמר, יש בית ספר, ואחרי שיפוץ הוא באמת הורגש ככה, ולכן הוא מקדם. בגבולות, ההבנה שיוקמו יבילים, אז יש משהו שפחות מקדם למידה. וביובלי הבשור, בית ספר. תחושת שייכות זה פחות או יותר אותו דבר בכולם. אמרנו זה בסיס לאקלים וללמידה. שאלנו את עצמנו שאלות, היתכנות למקום, למורה, לקבוצת הילדים, אז אפשר לראות שברוב הקריטריונים, זה משהו שנרכש לאורך השנה. כן, בגבולות יש איזה תפיסה, שהמרחב הכללי הוא מוכר, ולכן יש פה איזה נקודה לכיוון גבולות. תחושת זמניות היא שווה לכולם, כי כל האופציות הן רלוונטיות לשנה. תחושת הביטחון, עוד פעם, ההבנה היא שילד שמגיע כשהורה שלו ללא תחושת ביטחון, יש לו קושי בלמידה, אז אנחנו תופסים את אורים וגבולות מקום שמקדם למידה, ואת יובלי הבשור, שמנו את זה בצבע אדיש, כי אנחנו מבינים שחלק מהאוכלוסיה ככה וחלק ככה. אז כשהביטחון גבוה זה מקדם, וכשהביטחון נמוך זה מעכב. דבר אחרון, כשאנחנו סיפקנו את חוות הדעת

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הזאתי על פדגוגיה, זה היה בזמן ש, ואלון ידבר על זה, שהצוות עוד יצר את גאנט הזמנים. אז אני אגיד אמירה כללית, ואחר כך זה יתחבר, אנחנו בגאנט הזמנים. כמוכן אין צורך להרחיב, אם יהיה שנת לימודים מלאה, זה מקדם פדגוגיה, אם שנת לימודים חלקית, זה מעכב למידה. תודה.

מר אלון ולוגני : עמיחי, תודה רבה. אני מבקש לרוץ קדימה. עכשיו אני רוצה להתמקד כמה מילים על תחבורה. זה נראה לנו כאילו משהו שהוא צדדי ממש. לא, זה דבר מרכזי מאוד, והעירו על זה גם הורים, בשיחות רקע שניהלנו איתם, כדי להבין רגע את המשמעות של ההתרחקות, בעצם במרחב, מהפיתחה, כאילו מהחלק הדרומי שלנו, של המועצה, לכיוון המרחב של אורים, איך זה משליך לכאן ולכאן. אני אומר עוד פעם, כל אופציה שמסתכלים עליה, לצורך העניין, אחד מרוויח,

דובר : (ל.מ).

מר אלון ולוגני : נעמי, מאמי, תקשיבי, הזום שומעים הכל, וזה נורא מפריע, סליחה. כל דבר כזה שאתם רואים, בסופו של דבר, יש לו לכאן ולכאן. אין פה משהו מוחלט, ולכן, העסק פה הוא קצת מורכב, וקצת טריקי. אני רוצה לדבר על כמה דברים. באורים, אנחנו מדברים על הקמת סובה מסודרת, בין אם זה בתוך השטח המרכזי של הקיבוץ, ומשם יש כביש, שביל, שבעצם אנחנו לא לוקחים אותו כשביל מהקיבוץ, אנחנו נצטרך ללכת בו, עד שאנחנו מגיעים למתחם הכניסה של בית הספר, עם הבוטקה והשומר, ומשם בעצם נכנסים. ואנחנו מדברים על זה שבצידי הכביש, במידה ואנחנו מחליטים לעשות סובה היקפית, בדקנו את שתי האפשרויות, סובה צמודה בחלק המערבי, או סובה בלב הקיבוץ. אם אנחנו עושים סובה מערבית באזור האורחן, יש רכבים, אני מכיר את זה מאוטובוס שעובר בתוך המושב שלי, רכבים פרטיים שחוסמים את האוטובוס זה צרה צרורה. כשזה אוטובוס אחד בשכונה, זה נחא. כשמדובר על עשרה, חמש עשרה אוטובוסים שעוברים באותו זמן, זה סיפור שיוצר שרשרת ניפוץ על ההסעות הבאות שנתקעות, שלא, שאי אפשר להגיע אליהן. זה לגבי הסיפור של רכבים פרטיים, נדרשת עבודת סלילה, והרחבה של הכביש. מי שנותן את האינפורמצי האלה, זה, זה לירון, והוא איש מקצוע מבחינתי. זמן נסיעה ליישובי המועצה, ארוך מאוד, ישפיע משמעותית על מערכת השעות של תלמידי התיכון. זאת אומרת, שכשאני עושה את הנגזרות, וצריך רגע להבין את זה, הנגזרות של מערך ההיסעים שלירון בונה, הוא מערך היסעים שבנוי אחד אחרי השני, וזה כמו דומינו, ברגע שהבנתי לבנה אחת, תבינו את המשמעות של הלבנה השניה. תחליטו מה שתחליטו, תבינו את המשמעות. חשוב שהמשמעות תהיה מול העיניים, לא כל דבר הוא פשוט כמו שהוא נראה בשלב הראשון. סיכון לפגיעה, סיכוי לפגיעה, הכרחי להסדיר מקומות חניה לצוות החינוכי. אני רוצה להגיד רגע על גבולות ועל אורים, שני דברים. בשני המקומות, יש אפשרות להסדיר מקומות חניה. באורים, יש שטח ליד, איפה שראיתם את המבנים, שאמרנו שזה מתאים ל-600. במקום המבנים של ה-600, לשים שמה מבנים, לעשות שמה חנייה מסודרת למורים, ולהורים שיבואו לבית הספר. בגבולות, בגלל שהשטח הוא מאוד גדול באופו יחסי, אין שום בעיה להכין שמה משטח אספלט, זה פשוט ייקח זמן, זה יעלה יותר כסף, וזה ניכר גם בלוחות הזמנים, וגם בתקציב. מבחינת, טוב, מבחינת יובלי, ברור שאין פה משהו לעשות, ועוד פעם, לא להיתפס למילה האידאלית מאוד, אלא, זאת הסתכלות מקצועית, למי שרוצה לראות אותה אחרת, כי אחרת, לפי דעתי, שוגים. הלאה. מילה, פה, יסביר את השקף הזה, ברשותכם, עידו, שישב פרטנית, ובנה. מאחורי הדבר

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הזה, יש קובץ אקסל מסודר, שבעצם פירק לפרטי פרטים, איך הדבר הזה בנוי, ואיך הגענו לתוספת של 4.3, אז אני אעביר לו את המקל.

מר עידו ליבנה : בסדר, אני אבדוק מעבר לנדרש, אלון אמר את זה, בסוף כל *** מערך התחבורה שלנו בנוי על כך שאוטובוסים מסוגלים לעשות כמה משימות ביום, ברגע שאנחנו מפצלים להם את בתי הספר, אותם אוטובוסים, יש חלקם יכולים לעשות רק משימה אחת, שמבחינת עלות, זה כמעט 90% מהעלות היומית. ולכן, כשאנחנו משנים את ההסעות, מהקריה לכל מקום, בודאי שמרחיקים את זה ממרכז המועצה, אנחנו צריכים להוסיף הסעות, כי יש אוטובוסים שמסוגלים לעשות משימה אחת, במקרה הטוב, ביום, ואנחנו מכפילים את מערך ההסעות, כדי לתת את המענה ליסודי. בלי קשר למה שעושה התיכון באותו יום, יש שאלה שתמיד עולה פה, אז איך נכנסו החלוציות או למה הן קשורות, אוטובוסים שלנו בחלק מהמארג הזה, כמו שאלון אמר, הדומיננט הזה, הם מסיימים עבודה, הם רצים לחלוציות, מבצעים עבודה נוספת, וזה מה שמאפשר לנו להחזיק את העלויות של התחבורה, שהן גבוהות פה, יחסית ברמה טובה. שינינו את המארג, אנחנו מתחילים להגיע למכפלות, מה שנקרא, של עלויות התחבורה, ולכן כל דבר פה נחשב. כולל הנושא של כן פר קפיטל, לא פר קפיטל, לתלמיד. כל הנושא הזה משתנה, לרבות כמות תלמידים על האוטובוס, שאנחנו נוסעים כולם לקריה, אוטובוס מלא, ומשלם אותו, את עצמו, שאנחנו נוסעים חלקי, או מכל יישוב, לשני בתי ספר, כמובן שהעלויות, ההוצאה נשאת אותו הדבר, או מכפילה את עצמה. ההכנסה בודאי לא מגדילה את עצמה.

מר אלון ולוגני : אני ממשיך, ברשותכם, אנחנו מגיעים לנושא קצת רגיש, אני מבקש, להתייחס מיד אחרי הרווחה. וזה רק נגזרת אחת, כי אותו הדבר יש למרכז הקהילתי, ואותו הדבר יש לחוסן, ואני חושב שאין טעם להלאות אתכם באותם שקפים שהם חוזרים על עצמם. אפשר להתרשם פה מהמשמעויות, למעשה, של משפחות מעל ילד אחד, שצריך להגיע למספר מוקדי טיפול, כי הילדים החליטו, או ההורים החליטו להתפצל, מסיבות כאלה ואחרות, ואני לא נכנס למה הן. הגעת מטפלים, צריך להבין שיש לי מספר מוקדים. אם אני רוצה להגיע לטיפול כזה או אחר, ואני צריך להגיע מגבולות לקריה, מהקריה לאורים, מאורים, לא משנה מאיפה. אגב, זה לא משנה באיזה מבית הספר, זה, ברגע שיש לי מוקד עורפי נוסף, האירוע נכנס לתקציב נוסף, ולכוח אדם, לפעמים, נוסף. הסעות. דיברנו על דומינוס. גם הילדים עושים דומינו בתוך ההסעות, ואתם מכירים את זה שהם עוברים מאוטובוס לאוטובוס, וחוזרים עם האוטובוס של החוגים. פה זה יותר מורכב, אנחנו צריכים לראות איך אנחנו עושים את זה, כדי שבסוף הילד בקצה, יקבל את המענה הכי טוב, וידע מתי יש לו הסעה, גם אם הוא מחכה 10 דקות רבע שעה, שידע מתי האוטובוס הבא מגיע. יהיה פה מערך היסעים הרבה יותר מורכב. הלאה, אני לא, לא רץ על כל הדברים האלה, כי זה באמת, אפשר לראות וללמוד את כל מה שאיריס ותהילה הכינו פה, בצורה מאוד מאוד יסודית. אני רק אומר לכל אחד מהחתיכים, רווחה, חוסן, ומרכז קהילתי, יש את המשמעויות האלה, וצריך להתייחס אליהן. *** ביטחון ואבטחה. קודם כל, זה דבר סובייקטיבי, אני מבין. מצד שני, זה דבר מקצועי. הצוות פה, שכולל את אילן, אלדד, נועם, וכל אגף הביטחון, אתם לא מבינים את כמות החומר שיש להם מאחורי הקלעים, שהם עובדים עליהם כבר 9 חודשים, אל מול גופי הצבא השונים, ואני לא מדבר כרגע על שבר האמון. שימו אותו שניונת, רק ל-5 דקות בצד. בסדר? שימו אותו בקשה בצד. אנחנו

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מדברים, למעשה, שבכל, לא משנה באיזה מהאפשרויות, הדרישה, זה לא משהו שהובטח לנו, זה מה שנועם ואילן כל היום, יושבים מול כל האלופים, והאוגדה, וכל מי שאתם רוצים, ואני, לא, משרד הביטחון, ודורשים שזה מה שיהיה עבורנו. זה מה שהם נלחמים עליו. זה לא אומר שמחר בבוקר אנחנו מקבלים את זה. זאת הדרישה המקסימלית שאנחנו רוצים, כי אנחנו חושבים שזה מה שנכון. ואנחנו צריכים להסתכל על זה, בחתך שונה. יש הבדל במה שאנחנו נקבל בחלק הקדמי של בית ספר, זאת אומרת פה, למה שמקבלים בתי ספר עורפיים. למה? זאת תפיסת הצבא. ככה הם מסתכלים על זה בציר המקצועי. שימו רגע את האמון בצד. תנסו להניח שזה אנשי מקצוע, הטובים ביותר שיש לנו. בסוף, יש לי רק צבא אחד. לא יודע להחליף אותו, ולא מתכוון להחליף אותו. לצערכם, אני גם חלק ממנו. ולכן, אני אומר את זה,

דובר : (ל.מ) אחד.

מר אלון ולוגני : לא לא, שניה, לא עכשיו. עכשיו, זה מה שאני עומד רואה לנגד עיני, וככה אני מסתכל על זה. עכשיו אני רוצה רגע להיכנס טיפ טיפה יותר לעומק, ברשותכם, כדי להסביר, בעצם, איך זה בנוי. זה בנוי לפי טבלת ניהול סיכונים, שהאגף בנה, עוד בתחילת הדרך, ועל פיה, הוא מנסה, יחד עם הצבא, להגדיר את תפיסת הביטחון כחלק מתחושת הביטחון, על פי מודל איומים. מי שמכיר את זה מתכניות ניהול סיכונים של חיל האוויר, אז הינה, זה פה לפניכם. זה הרבה יותר מפורט, זה מאוד פשטני כאן, בכוונה, רק כדי לתת מושג. מבחינת הנחות יסוד, כל אחד מהמרכזים, וזה לא משנה אגב, זה גם נכון לחלוציות, זה נכון לגנים, זה נכון למעונות יום וכאלה (ל.מ). זה נכון גם לאנשים שנשארים בחוגים אחרי זה. אנחנו רוצים להתאים את תפיסת הביטחון, וזה מה שם עשו. הם, הם התעקשו על זה, וכבר עכשיו אנחנו רואים את הניצנים של זה מתחילים להיכנס. אנחנו כבר רואים היום, תוספות של סיורים, תוספות של חיילים, ותוספות של תקנים, שבעמל רב, הם משיגים, כדי שיהיה לנו קודם כל, את הביטחון על עצמנו, על המעגל האזרחי, שאנחנו מחזיקים ואוחזים בכוח אבטחה הראשון שלנו. למה? בגלל שבר האמון. ואנחנו מבינים את זה.

דובר : טוב.

מר אלון ולוגני : הלאה. כל דבר שקורה כאן, בסופו של דבר, זו תפיסה שמבוססת על מעגלי הגנה. מי שמכיר את זה מנתב"ג יופי, ומי שלא אז פחות. קב"ט המועצה הוא זה שבסוף יחתום ויגיד לנו שזה בסדר. יחד עם קב"ט משרד החינוך, שהוא האוטוריטה בתחום הזה. שימו לב, שאני לא מדבר על תפיסת הגנה מועצתית, אני ממוקד חינוך. אותי כרגע מעניין תפיסת ההגנה על החינוך. בסוף, כמובן, צריכים לחתום על זה שני אלופים. תפיסה מבוקרת על ידי גורמי צבא, וגם על ידי נועם, ואילן, ואם יורשה גם לומר, עבדכם הנאמן, יפקח ויבקר, שמה שהצבא מתחייב, קורה. למה? משבר האמון. המרחב ייראה וישאר בנראות אזרחית. אני לא חי במוצב, אני חי במושב. ומי שחושב שאני הולך לחיות במוצב, מתבלבל. אני הייתי במוצב מספיק שנים. רוצה להיות במקום אזרחי. זאת אומרת, שהמעטפת היא צבאית, הבפנוכו הוא אזרחי. ואני רוצה שהילדים שלי יחיו בסביבה אזרחית ככל הניתן. הלאה. טוב, זה דוגמא, אני לא נכנס אליה, אפשר לריב על זה, יש פה דברים שחלקכם אולי מכיר, וחלקכם קצת פחות. רק רוצה להסביר את הלוגיקה מאחורי זה. יש פה מעגלים, זה המעגל המכונה צהל, מעגל גדול, עם כל מה שמופיע

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

פה, ומה שתוארתי פה זה בקמצוץ.

דוברת : תאפס אותנו בבקשה.

מר אלון ולוגני : וזה קרית החינוך. הדבר הזה נקרא פרימטר, זה קילומטר שמי שנכנס אליו, מת. כרם שלום, זה המרחב בו, מאחורה, של אורים, בסדר? פה, בחלק העורפי. פה יש לנו את צוחר, פה יש לנו את מוסדות החינוך של החלוציות, שגם להם יש את המעטפת, שחלקה, לא משנה, אני לא אציג לכם את כל התוכנית הצבאית, כי זה לא מעניין. נועם הציג את רובה, כבר בכנס הקודם, עם כל פריסת הגדודים פה, אבל אני מדבר באופן כללי, המעגל הראשון הוא מעגל צבאי. הוא מעגל צבאי רחב, עם לא מעט כוחות. ייתכן ותגידו שזה לא מספיק, לא מתווכח אתכם על זה.

דוברת : מזה המספרים?

מר אלון ולוגני : המספרים האלה מופיעים מתוך השקף שלקחתי, שזה בעצם, מספר מוסדות חינוך, זה לא, זה סתם מיקומים, כדי להסביר לצבא איפה הדברים נמצאים במרחב. לא מעבר לזה. זה שום דבר, זה מתוך מצגת הביטחון, שאילן, ואלדד בנו, בסדר? לא, לא להתייחס לזה, זה רק מפה לאוריינציה כללית. זה הגדר, זה הפרימטר, זה ציר, זה תוך הרצועה כבר, וזה למעשה 232, אפשר לראות אותו רץ כאן. מעגל שני, זה מעגל ההגנה החיצוני על בית החינוך, וזה לא משנה איזה בית חינוך זה. מה שמשנה לאיזה בית חינוך זה, זה מה שמופיע פה. לא בכל בית ספר יהיה את כל המעטפת הזאת. ככל שהבית ספר רחוק יותר, התקינה יורדת. תרצו או לא תרצו, אתם יכולים להתווכח, הכל בסדר. אני רק אומר לכם, שאנחנו אנחנו זה אומר נועם, אילן, ואלדד, דורשים את המקסימום, בכל אחד מהחתיכים של בתי הספר. אנחנו נעדכן אתכם מיד כשנדע מה התקינה, ומה אושר לנו. ואנחנו נלחמים בזה, וגדי פה, בקטע הזה, נותן את כל הלחץ שלו מול האלופים. אז רק להבין את זה. כבר עכשיו יש שישה סיורים קבועים שאושרו לנו. כבר עכשיו יש קב"ט נוסף שנכנס. כבר עכשיו יש דיבור על תקינה, שהיא תישאר קבועה, בחלק מכיתות הכוונות שלנו, הסמוכות לבתי החינוך. ומה שלא נסגר, אנחנו נעדכן אתכם מיד כשנדע, נועם ואילן יגידו מיד כשנדע, נפיץ את זה לכל החברים, כדי שהתושבים ידעו, והשקיפות תהיה מלאה. אין לי כוונה להפתיע אתכם. שימו לב שכרגע במעגל הזה, המיגונויות הסמוכות לצירים, זאת אומרת, אם יש לי, נניח ואני מחליט שאני פותח, למשל, בקרית החינוך, את הסובה המזרחית, שלירון בדק את האופציה הזאתי, אני אצטרך, אחד, לעשות פה בטיחותית, ירידה נכונה, וכמובן שהכל יהיה פה עם מיגוונים מסודרים. כמו שיש לי כאן, אני אצטרך לעשות משהו דומה פה, אותו הדבר בכל בית ספר שאני עושה. זה לא משנה אם זה אורים, שהיום יש לי שם תחנה, עם איזה מיגונית אחת קטנה, זה לא אותו אירוע שמגיע בית ספר לאורים. ברור לכולם אני מקווה, הסיפור הזה. אותו דבר לגבי גבולות. הדברים, גם מי שהולך לאורך הדרך, צריך שיהיה לו מיגונית, עם ספיקה מתאימה, כדי שהוא יוכל להיכנס אליה. הלאה. קיר מגן, מי שלא מכיר את זה, הקיר ממשיך כ-15 מטר מאחורי הכיכר, כמדומני. זה מה שנועם עדכן אותי, ולכן משכתי את זה עד לכאן. זה קיר מגן, על מנת לשמור על ילדינו. והמעגל האחרון והשלישי, הוא מעגל פנימי.

גברת מזל ערוסי : מצד אחד. מצד שני, זה חלל ריק.

מר אלון ולוגני : אה, מעגל,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת מזל ערוסי : שהיה שם וראה, אנחנו יודעים מה קיר המגן.

מר אלון ולוגני : מעגל, כיוון שאני יודע גם להגיד מה הסיכון מול זה, אז אנחנו לא נתווכח על זה עכשיו. אם תרצי נדבר על זה בחוץ, בקפה. מעגל הגנה שלישי פנימי, מצלמות גדרות ושערים, ממ"מים ממ"מים ומיגוניות, זה המיגון הנייח והפיזי חברת אבטחה, וגם פה אני אומר לכם, תזכרו, אני רוצה שהם יראו את זה, לא צבא. נורא חשוב לי. לכם אולי אתם אומרים, אתם רוצים שיראו מחלקת חיילים.

דוברת : לא, אנחנו לא, (ל.מ).

מר אלון ולוגני : אנחנו כנראה מסכימים, שאני רוצה שהילדים שלי יחיו בתוך בית ספר אזרחי, והדברים, כמו שאתם רואים פה למשל, זה רק דוגמא, זה רק דוגמא, אילוסטרציה שאילן ואלדד הראו פה לאיך הדברים נראים, כדי להמחיש, שאנחנו רוצים מצד אחד, שיראו אנשים הולכים ככה, בסדר? מצד שני, שזה יהיה על אזרחי. למה זה חשוב, אתם מבינים לבד. דוברת: רן, יש אפשרות כן להציג את השקף של האיומים, כמו שאתה מציג את ההגנות? אני רוצה שזה יוקרן.

מר נועם גל : אני מבקש, אלון,

מר אלון ולוגני : כן, נועם?

מר נועם גל : אני מבקש, תני לאלון לסיים,

דוברת : לא, ברור, רק, אבל הוא דילג על שקף, אז,

מר אלון ולוגני : לא דילגתי, אני רצתי עליו מהר, כי אמרתי שזו דוגמא בלבד.

דוברת : לא הבעתי דעה, ולא,

מר נועם גל : כל השאלות שיהיה לכם, אחרי זה, שתצרו לשאול אותנו באופן אישי, יותר מבשמחה,

בסדר?

דוברת : אין בעיה, אבל זה לא שאלה. הוא דילג פשוט על שקף, ואני,

מר אלון ולוגני : אני לא דילגתי על שום שקף. אני הראיתי את כל השקפים, הראיתי את כל השקפים, כולל, ושימי לב מה כתוב עליו בענק: דוגמא. אם הייתי עושה את השקף הזה במלואו, הייתי צריך פה טבלה בגודל אחר. אנחנו בסיפור אחר. כיוון שיש לי קצת ידע מקצועי במה קורה פה במרחב, זה היה נראה אחרת לגמרי, ואז, כתוצאה מזה, הדבר הזה והדבר הזה היה משתנה. אני מבטיח, אם תרצי, אני אשב על זה, כמה שעות שתרצי כדי להסביר את השקף. בסדר?

דוברת : זה לא נכון? לא להתייחס אליו?

מר אלון ולוגני : לא, זה דוגמא. זה לא שזה לא נכון, זו דוגמא בלבד. אני לא הרחבתי, ולא העמקתי בתוכו, זה הכל. בסדר?

דוברת : (ל.מ) מה, אני לא מצליחה להבין.

מר אלון ולוגני : (ל.מ) שזה דוגמא. אני רוצה להסביר איך תפיסת ההגנה נבנית.

מר נועם גל : אלון, תמשיך בבקשה.

מר אלון ולוגני : אני ממשיך. טוב. *** לוחות זמנים ותקציב. אני מציג את לוחות הזמנים, רציתי שצבי יציג את זה. לוחות הזמנים עברו עיון של שלושה מהנדסים שונים, ובסופו של דבר, את העיניים שלי,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

שניהלתי כמה פרויקטים, וגאנטים פרויקטנים בחיים, ובסוף אושרו, הגאנטים אושרו אתמול בלילה, עם נוספת, על ידי גדי. אז אני רק רוצה להסביר איך זה בנוי. מה שאתם רואים פה, בסוף פה, בצד הזה, כל, מזל, אני מדבר, על כל הדברים שנמצאים בעצם במלל. אתם תראו את זה אחרי זה מתומחר. **גברת מזל ערוסי :** (ל.מ).

מר אלון ולוגני : חלק מהדברים, חלק מהדברים הם חופפים, מבחינת זמנים, אבל בסופו של דבר, רובם עולים כסף. מה שאתם רואים פה, חלק, שימו לב, למי שישתכל טוב טוב, יש פה פתאום קפיצות, בזמן. זאת אומרת, פתאום חזרנו פה אחורה. הדברים האלה, אני יכול לתת לכם אקסל, שמראה איך הדברים האלה בנויים, למי שמכיר, מונח שנקרא MS PROJECT, תוכנה הנדסית, שמראה השפעה של תהליכים אחד על השני. כמו שאמרנו קודם, דומינו. אז בנינו את זה באותה הצורה, כדי להראות לכם, כשנשלח לכם את זה בצורה מסודרת, את כל החומר הזה, תוכלו לראות את זה, איך בעצם דבר משפיע על דבר, ו(ל.מ) משהו אחד, אז הוא אז, אבל זה לא בכל המקומות משפיע ככה, ולכן, לקחנו פה לוחות זמנים מאוד מאתגרים. שלושה מהנדסי המועצה חתמו על זה. אני שלם מאחורי אנשי המקצוע שלי, ואני אעשה כל מאמץ, שכל דבר שמופיע פה, בין אם זה אורים, גבולות, או כל מקום אחר, יעמוד בזמנים ובתקציב הנדרש. ככל שלא יהיה ככה, זה יובא מיד לידיעתם, ואנחנו נעדכן אתכם אונליין מה קורה עם זה. התוכנית ישימה, לדעת ההנדסה, בשלושה תנאים. פטור מתוכנית או היתר, דיברנו על זה קודם בהקשר (ל.מ). אישור מקום תקציבי, אני לא יודע לעשות את זה באפס כסף. והורדת חסמים בירוקרטים. חלק מהחסמים, זה באמצעות עבודה שלנו, חלק זה ב-press, כמו שהיה היום, של צוות אורים, שישב על יוסי, יו"ר ועדת חינוך, או יסמין, לא משנה מי זה, וחלק מהדברים זה פנימיים שלנו. בסדר? אני אומר אמיתי, גם בתוך המועצה אנחנו צריכים להתייעל ולהשתפר. זה העסק המפורט. מבחינת גבולות, עברנו עליו שורה שורה אתמול בלילה. הדבר המרכזי, זה הסיפור של הזמנת החשמל, ותשתיות החשמל והביוב. זה אירוע משמעותי מאוד. אנחנו חוששים ממנו מאוד, מבחינת הזמן והבאפרים. וגם פה, שלושה תנאים לשימוות התוכנית, פטור מתוכנית והיתר, אישור מקור תקציבי, הורדת חסמים. עידו.

דוברת : (ל.מ) סעיף סעיף?

מר עידו ליבנה : אנחנו לא נעבור סעיף סעיף, אנחנו, כמו שאמרנו, הכל מתומחר, גם, מה שנקרא, ממוסמך ומתומחר, התמחר הוא, מה שנקרא, לפי *** הפרמטרים המקובלים לתמחר בהנדסה. אנחנו שמים את זה תמיד מול העיניים שלנו. אנחנו יודעים לקחת מרווחים מסויימים, לא את כולם, אם אנחנו נכנסים לשיפוץ או לעבודות תשתית, יש לנו תמיד פערים, שאנחנו, יכול להיות שאנחנו נגיע למצב שזה, או דוחה בזמן, או מגדיל את כמות הכסף. אנחנו לקחנו, למיטב יכולותינו, גם בלוחות הזמנים, אבל גם לאור המצב, תמחר של כל הסעיפים. המחירים הם מחירי שוק רגילים, ו/או מחירים שהמועצה או מועצות דומות יודעות לעבוד בהם, כדי להגיע לתוצאות. אלו המחירים. אם יש שאלה, איך חישבנו, מה חישבנו, כדי להבין את התחשיבים, אז אני מציע לעשות את זה ממש בשאלה קטנה עכשיו. אנחנו ניתן תשובה, בשביל שתבינו איך אנחנו עושים את העבודה הזאת. אבל אלו המספרים. אנחנו יודעים לעמוד מאחוריהם ב-90%. נכנסים לפרוייקט בנינו, תמיד מורכב, אבל אנחנו חושבים שככל שאנחנו נעמוד בעיקר בלוחות הזמנים, ויאפשרו לנו לעבוד, המחירים יישמרו.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת מזל ערוסי : מה הפער בין שתי,

גברת נעמי סלע : רגע, זה גבולות, לא?

מר דני בזילי : זה 21 מליון, ומול אורים?

דוברת : זה גבולות, (ל.מ.).

מר נועם גל : רק שניה, אלון, אתה רוצה להמשיך, לפני שנעבור לשאלות?

מר אלון ולוגני : בסדר, שורות,

מר נועם גל : בואו, מזל ודני, שאלות תשמרו, תרשמו בבקשה, (ל.מ.).

מר אלון ולוגני : בשורות התחתונות, אני מסכם את זה פה, בטבלה, אני אומר לכם, אני קראתי לזה *** תפריט, אני מקווה שאף אחד לא נעלב. הרעיון בתפריט, זה שבסוף ההורה צריך לדעת מה הוא מקבל, או חבר המליאה צריך לדעת על מה הוא מצביע באופן כללי. אל מול כל אחד מהדברים האלה, אנחנו עכשיו, מכיוון שאנחנו רוצים לפתוח ב-1.7, ב-1.7, את תאריך ההרשמה, עד ה-15.7, ואני חייב שאורי ידע למה הוא נרשם, אז אחד, אנחנו, בסוף, ועוד רגע נועם יציג את זה, אחרי שיהיה פה התייחסות הקהל כמובן, של חברי המליאה, והתייחסות משתתפים, אנחנו רוצים בסוף שתהיה הצבעה, ונוכל לצאת לדרך, כדי לבנות מהר את התפריט. שכל, וכל אחד, בהתאם להחלטה שתתקבל, נוכל לסדר תפריט מלא, שההורה שרושם את הילד שלו, ידע לאן הוא רשם את הילד שלו. ואנחנו נוכל לקבל איזשהי אינדיקציה, מה קורה במרחב. מבחינת המספרים, זה מספרים מעוגלים, אל תתפסו אותי במילימטר, בסדר? ראיתם קודם את ה-4.3.12 ו-20 ראיתם. לויז משוער, שלישי, 31, ראשון וראשון. לא דיבר על זה עמיחי, אבל אנחנו, את החודשיים גנט, יש לנו הרבה שאלות, מה אנחנו עושים על החודשיים גנט האלה, במידה ואחת מהאופציות האלה, פה זה חודשיים, פה זה חצי שנה, מה אנחנו עושים בטווח הזמנים הזה. עוד אין לנו תשובות לכל דבר. אנחנו מתחילים לבנות תוכניות מגירה, אבל לא לכל דבר יש לי תשובה. זה נבנה. פה אני מזמין את הציבור היקר הזה, שיש לו המון ניסיון. כל דבר שאתם יכולים לתת לנו, אני נעזר בו, אני לא מפחד מזה, אני מחבק את זה, ואני קורא לכם לעזור לנו. לגבי הסיפור של הוצאות השכירות, אני רוצה לתת פה, עוד פעם, חלילה, חברה, זה לא מתוך הטייה, המידע צריך להיות מונגש לכם. ההבדל, שזה פי שניים מזה, שזה שטח בור, ופה אני לוקח מבנים, פלוס מבני אורחן. ולכן, ברמת ההוגנות, כשאני מציג את הנתונים, פה אני לוקח קרקע, ופה אני לוקח נכס. וצריך להבין את זה, ולכן ההבדל הוא במספרים בין 47 לבין 20 לחודש. 20 אלף, כן? 47 אלף. זה ההסבר. אני נותן לכם את ההסבר הזה, לא כדי שתגידו אה, עכשיו זה טוב. לא, זה לא הכוונה, הבנתם אותי. לגבי כלל המשמעויות, הוצגו בשקפי העבודה, ועדיין נדגיש, בחירה בחלופה עורפית תצריך הסעות, חלקן על בסיס ההורים, תראו את זה. לא כל דבר אני אוכל לגלגל בתוך החוגים, כמו פעם.

דוברת : בסדר.

מר עידו ליבנה : גמישות המועצה לשינויים ותמיכות שניתנו בשנה רגילה נפגעת, למה? בגלל סעיף מספר

1. יש מורכבות גבוהה, ועומס רב יותר על הצוותים באופן מובהק. אני רוצה להגיד מילה. אני, גם כן חטאתי בזה, לא מעט פעמים, לזרוק בוץ מהצד, או אבנים, או מה שאתם רוצים. אני רוצה להגיד מילה. אני מסתכל על האנשים בעיניים, מסתכל גם על כולכם, גם על חברי המליאה, וגם על אנשים אחרים

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

שעובדים פה, במרחב כולו, ונותנים שירות כזה או אחר. האנשים פה מתוחים עד הקצה, עשו פה שנה מטורפת. היום עמיחי יציג מה אגף החינוך עבר, וראו את זה פה, נציגות הורים, וחברי המליאה, זה פשוט מטורלל לגמרי. והצוותים האלה עברו את זה, הצוותים האלה לא נשמו לדקה, הצוותים האלה מתוחים עד הקצה. וגם אנחנו ככה. ועדיין, הם נותנים שירות, ואנחנו נותנים להם את היקר לנו מכל. ולכן, אני מבקש להדגיש את זה, תזכרו שמדובר פה באנשים יקרים שלנו. כל החלופות הן לשנת תשפ"א, וזה מבחינתנו, כרגע, עוגן.

דובר : איך (ל.מ) זה תשפ"א, (ל.מ).

מר עידו ליבנה : לא, עכשיו מי שמנהל את, מי עכשיו שמנהל את רשות הדיבור זה נועם גל, אני פה עומד להסביר הסברים. אני מבקש, כמו שביקשתי בהתחלה, אני מבקש לכבד את המעמד ואת האנשים, וגם את האנשים בזום, כדי שלא יהיה פה צעקות. נועם.

גברת מזל ערוסי : נועם, אני רוצה.

מר נועם גל : תודה אלון. רק שניה אחת. אתם רוצים שהוא ישאיר את השקף האחרון, שיהיה מול עיניכם?

דוברת : כן.

מר נועם גל : אם לא, אז, תודה, אם אתם זוכרים, תודה.

גברת מזל ערוסי : כסף לא חשוב, היום הבטיחו לנו שיתנו לנו מה שאנחנו רוצים.

גברת נעמי סלע : הכסף לא חשוב.

דובר : על הכיפאק, זה הבטחה (ל.מ).

מר נועם גל : מזל, אחרי זה שמעיה. מי עוד, נעמי? את רצית?

דובר : נועם.

דובר : אריק ביקש.

מר נועם גל : מזל, שמעיה, כן, נגיע, לא לא,

גברת נעמי סלע : בקיצור, כולם.

מר נועם גל : נעמי. מי עוד? אריק. בקשה, בקשה מזל.

גברת מזל ערוסי : טוב. אז קודם כל, אני רוצה לומר תודה לצוות שהכין את העבודה הזאת. אין לי צל של ספק שבשבועיים האלה, סליחה אני, מקשיבים לי?

דובר : כן כן, בודאי, סליחה.

גברת מזל ערוסי : אין לי צל של ספק שבשבועיים האלה נעשתה עבודת קודש. ממש ימים ולילות, ואני יודעת עד איזה שעות עוד החלפנו דעות, ופיקסו לנו דפים. ואני רוצה לומר תודה. ממש תודה לכולכם.

לעידו, לעמיחי,

גברת נעמי סלע : איילון.

גברת מזל ערוסי : איילון, (מחיאות כפיים). אין לי צל של ספק, שאני לא בטוחה שמישהו אחר היה עושה את זה ב, אתה קורא לזה גאנט, אני לא כל כך מכירה את המושג הזה, אבל כל הכבוד לעמידה בלוח זמנים. אני רוצה להעלות מספר דברים, שלא קשורים לתוכנית, אבל קשורים בגדול לחינוך. הדבר

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הראשון, אני רוצה לדעת לגבי אפס עד שלוש, שאלתי את השאלה הזאת גם בישיבות מליאה הקודמות. לא קיבלתי תשובה מי אחראי לאפס עד שלוש, ומה התוכנית. ואם יש תוכנית, אני מבקשת להגיע ולהציג לנו אותה, כי אחרת אנחנו ממשיכים לשאול את אותן שאלות, ואין לנו תשובות, להורים ולציבור הרחב. אני יודעת שארבע עד שש מסודר, ולדלית יש תוכנית. גם אותה צריך להזמין, כי גם אותה אנחנו צריכים לשמוע, על מנת שנוכל לראות את המעגל, את הקו המלא שנושא הזה. לגבי יסודי, אני אחזור ליסודי. לגבי נופי הבשור, גם בפעם הקודמת, שהצבענו כמו שהצבענו, אנחנו דיברנו על האפשרות, אמנם בחרנו בנופי הבשור, אבל זה לא בלי לתת אפשרות להורים לרשום את ילדיהם בבתי ספר כאן באיזור. ולא למנוע מהם להגיע לרמת נגב, או להגיע לאשל הנשיא, ולרשום את הילדים אחר כך. זה בסדר, אני, אני אחכה לתגובה שלך.

דובר : אפשר לבנות? אפשר לבנות?

גברת מזל ערוסי : אז אני חוזרת ואומרת, מבלי שתהיה אפשרות להורים, מבלי שתהיה אפשרות להורים שלא מסוגלים לשלוח את ילדיהם לנופי, מסיבות שלהם, לא יפתח גם נופי. ואני אומרת את זה, ואני אומרת את זה, ואני, אני אעמוד מאחורי זה, כי אני הצבעתי בעד נופי, אבל לא בלי האפשרות השנייה. אז זה הדבר הנוסף.

מר נועם גל : מזל תודה, עמיחי, אתה רוצה לתת (ל.מ.)?

גברת נעמי סלע : (ל.מ.), היא לא סיימה.

גברת מזל ערוסי : לא לא, אני רוצה להמשיך, ואחר כך תתנו לי תשובות. אמרת תרשמו, תרשמו.

דובר : בבקשה.

גברת מזל ערוסי : לגבי יסודי, אני, זה לא מסודר לפי הסדר, אבל לגבי היסודי, ניתנו כאן שלוש אפשרויות. האפשרות הראשונה הייתה של הקריה, האפשרות השנייה הייתה של יובלי, ושני בתי ספר עורפיים. האם ייפתחו, זאת שאלה שאני שואלת, דיברנו על זה עוד היום, האם יפתחו שניים, שלושה, או ארבעה בתי ספר? זה אני רוצה לדעת. הדבר הנוסף, אני ארצה לקבל הסבר, והסבר מפורט מאוד, מדוע החוגים, אם בתי הספר נפתחים בגבולות, אורים, או יובלי, מדוע החוגים צריכים להיות בקריה? מי אמר ששם זה יעשה טוב יותר? ואם הבאתי את ילדי לקריה, בצהריים, למה שאני לא אביא אותם מהבוקר? איפה ההיגיון בעניין הזה? אז זה הנקודה הנוספת. לגבי הקריה, אני חוזרת, אל העניין של הסובה. לאורך כל הדרך אנחנו מדברים, ואתם יודעים מה, גם ועדת ההיגוי שהתקיימה לפני 8 שנים, ציינו שהסובה לא נמצאת במקום הנכון, והאדריכל עשה בסוף את מה שהוא רצה לעשות. ונקים שם יער, ועצים, והיום במקום עצים ירימו, ירימו שם חומה. מדוע אי אפשר להעביר את הסובה לצד השני? ליד בית ספר שחר אשכול. למה? למה הסובה צריכה להישאר ולסמוך על אותה חומה, שאורכה כ-500 מטר, ולא מעבר לזה, או שני גדודים, שישמרו,

דובר : לא, זה לא קשור (ל.מ.).

גברת מזל ערוסי : אנחנו יודעים בדיוק מה זה יהיה. ולגבי ההסעות, עד כמה שידוע לי, הסעות בתחום המועצה, ולא מחוץ לאיזור הרישום, משולמות על ידי משרד החינוך. איך אתם אומרים לי שחלקם יהיה על חשבון ההורים? למה ההורים צריכים לעשות את ההסעות האלה?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר אלון ולוגני : לא זה מה שאמרתי, לא הבנת.
גברת מזל ערוסי : חלקם על חשבון ההורים.
דובר : (ל.מ) מה שהוא אמר.
גברת מזל ערוסי : זה חצי משפט ש,
מר אלון ולוגני : לא, אני אסביר את זה, זה נורא פשוט. אני אסביר את זה. אני אסביר את זה כהורה, זה נורא פשוט.
גברת מזל ערוסי : אוקיי, אז,
דובר : (ל.מ), משהו אחר.
גברת מזל ערוסי : אוקיי, אז תצטרך, אם אני הולכת בעצמי להיפגש עם הצוות, זה משהו אחר.
מר נועם גל : מזל, הוא יענה לך. תמשיכי לשאול, אנחנו נעשה לך אחרי זה.
גברת מזל ערוסי : זהו, ואני רוצה להגיד, שהיום ועדת החינוך, שגילתה אמפתיה ממשית, אלינו כחברי מליאה, וצוות של הורים. הבנו מהם שאנחנו צריכים להעלות את הבקשות, והם יעשו הכל שהנושא התקציבי לא יהווה מכשול לפתיחה של בתי ספר עורפיים. ולא חשוב, יסודי או תיכון. אז אני רוצה להאמין שמה שנאמר לנו שם, יבוא לידי יישום או ביצוע, בכבוד המתאים לנו. תודה. אפשר (ל.מ).
מר נועם גל : עמיחי, בוא תתייחס בבקשה ל,
מר עמיחי הס : כן. שומעים אותי?
מר נועם גל : לנושא של 03.
מר גדי ירקוני : כן כן, יתנו לך. שמיל גם רוצה.
מר עמיחי הס : (ל.מ) 3,
מר גדי ירקוני : שמיל, רשמו אותך.
מר נועם גל : משה, תקבל, ושמיל, תקבלו זכות דיבור.
מר עמיחי הס : הלו?
דובר : כן. דבר, דבר.
מר משה טל : רגע, אני, האם שומעים אותי?
מר עמיחי הס : כן, אבל אני אתייחס רגע, ברשותך, משה?
מר גדי ירקוני : כן, קיבלת רשות דיבור.
מר משה טל : יפה. אני, אני מבקש להגיב גם על הנאמר.
מר נועם גל : משה, משה, תמתין בבקשה,
דובר : תן לו, טוב, הוא התחיל,
מר נועם גל : אתה תקבל זכות דיבור, אתה תופיע אחרי שמעיה, נעמי, אריק,
מר משה טל : אוקיי.
מר נועם גל : אתה תקבל זכות דיבור. בקשה, עמיחי, תענה על הסעיף הראשון.
מר עמיחי הס : לידה עד שלוש, אז אנחנו מזהים, וכולם מכירים, פער בעיקר במערך המעונות, שהוא במושבים. אנחנו נערכים במידי להגדיל את המעון מבטחים לקליטה נוספת. אנחנו במכרז שנפתח

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

למפעיל מעונות חדש, אחרי שהמפעיל הקודם לא הצליח להפעיל את מספר המעונות שמצופה ממנו, ושנדרש כאן במערכת. המכרז נסגר באמצע שבוע הבא.

דוברת : דודי.

מר עמיחי הס : והמפעיל יתחיל את פעולתו ב-1.9. ברור לנו הפער, בין עכשיו לבין ה-1.9. אנחנו עושים מאמצים, גם עם עמותות חיצוניות, לנסות לתת מענה מיידי. ברור לכולם, שבלידה עד שלוש לא משחקים. זה לא תנועת נוער שתשמור על ילדים. צריך לתת מענה פיקס, או לא לתת מענה בכלל. ובגישה הזאתי אנחנו נמצאים. אנחנו עושים הרבה מאוד בשביל לתת את המענה. תיכון, גם נתייחס בהמשך. אני כן אגיד שהנקודה הזאתי, לא הנקודה, הצורך החזק הזה, הוא, נמצא אצלנו בעבודה כל הזמן. אנחנו התחלנו פה עבודה גם עם משרד החינוך, בשביל למצוא מענה לתלמידי תיכון שחיים פה, ומשפחותיהם לא מסוגלות, אנחנו מבינים שיש פה עניין של מסוגלות, לא מסוגלות לרשום את ילדיהם לנופי הבשור. אחר כך אולי ניתן לזה עוד כמה מילים. בתי ספר, רק להמחיש את הנקודה, אני יודע שזה קצת מבלבל, אז אני אסביר את זה. אני מקווה שאני אצליח. אנחנו בוחרים, אתם תבחרו מיקום, ואחרי ההחלטה יהיו שני מיקומים. אחד קרייה, אחד עורפי. מספר בתי הספר בכל מיקום, יקבע לפי הרישום. מספר בתי הספר בכל מיקום ייקבע לפי הרישום, כאשר במועצה אזורית אשכול יש שלושה סמלי מוסד ממלכתיים. היו שלושה, ויהיו שלושה סמלי מוסד ממלכתיים. הסעות בועדת חינוך, אתה רוצה להתייחס לזה?

גברת מזל ערוסי : כן.

גברת נעמי סלע : הבנת?

גברת מזל ערוסי : ואני שמחה ש,

מר נועם גל : שניה, לפני שהוא עונה על זה, לגבי הסובה, אחרי שהיה לנו את הסיור עם נציגי המליאה, אנחנו העברנו את זה לבחינה. כרגע זה עומד שמהנדס **דובר :** (ל.מ).

מר נועם גל : צריך לאשר, לראות איך אנחנו מאפשרים את זה. יש שמה נושא של, גם חנייה של הורים שמביאים, פורקים תלמידים, גם איפה אוטובוסים. אני מקווה מאוד, שעוד לפני שנת הלימודים, אנחנו בחודש הקרוב נוכל להציג תוכנית, שאכן זה יהיה בצד המזרחי ולא בצד המערבי.

גברת מזל ערוסי : תודה. יופי.

מר אלון ולוגני : לגבי הסיפור של חוגים ולמה נפתחים מאחור. קודם כל, את מכירה את מערך החוגים הרבה יותר טוב ממני. אם אני עכשיו עושה חוג ג'ודו, אני לא אפתח שני חוגי ג'ודו בשני מקומות שונים. זה לא ריאלי.

דוברת : למה?

מר עמיחי הס : לא ריאלי, כי אחד, אין שם מספיק נרשמים, ואני לא יכול להחזיק שלושה מאמנים. שתיים, אין לי דוגי בכל מקום. סתם דוגמא. חוג אחד. עכשיו, אם אני רוצה לעשות חוג עורפי, לצורך העניין, מוגדר שכר, המרכז, גם של החוגים והמתקנים הם פה, אני לא יכול עכשיו להקים, לא דוגי, ולא אולם ספורט, ולא כל שאר הדברים, כי אין לי אותם. גם האולם ספורט שיש לי היום ביובלי, הוא מצריך שיפוץ מסיבי, כי הוא במצב לא משהו, והמתקנים הטובים ביותר והמאפשרים ביותר, נמצאים

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

ההיום בקריית החינוך, ולכן, יש לי בעייה אמיתית לפצל אותם. אפשר לנסות כל מיני מנובריינג, אבל בסוף, את, כאחת שכל הזמן התעקשה על איכות החינוך ועל איכות המענה, מבינה שאיכות המענה על חוגים, כשהוא נעשה בצורה כזאת, הוא לא מיטבי. זאת התשובה הכי טובה שיש לי.

גברת מזל ערוסי : אבל אתה מבין שהורה שלא רשם את ילדיו להקילה, גברת נעמי סלע : אבל (ל.מ).

מר עמיחי הס : אני מבין מצויין, וזה מתחבר,

גברת מזל ערוסי : לא, כי אני לא אביא אותם אחר הצהריים.

מר אלון ולוגני : אז הינה, אז הינה, התשובה לשאלה השנייה שלך, נפלא, נתת לי את התשובה. למה אתה חושב שיש בעיה בהסעות? אני חושב שיש בעיה בהסעות, כשהבת שלי מסיימת עכשיו ללמוד בתיכון, והיא הייתה רגילה שיש אוטובוס שמקפיץ אותה עכשיו הביתה, והיא עולה ליסודי, אין את האוטובוס הזה. אז היא מתקשרת לאבא, אבא בוא, ואבא אומר לה מאמי, יש תחבורה ציבורית של אגד.

גברת מזל ערוסי : זה (ל.מ).

מר אלון ולוגני : אה סליחה, דן, דן בדרום. עכשיו, זה, אני, מה שקורה זה שאנחנו, אני ונעמי, הופכים להיות מוניות. אז אני אומר את הנקודה הזאתי. רגע להבין את זה. תיאום ציפיות. אני לא יודע לתת את הכל מושלם, אני לא יודע להעמיד פה אוטובוסים כמו שהעמדתי פעם, זה גדול עליי, מבחינת גמישות שלירון ושי מסוגלים להעמיד לי. אנחנו נעשה את המקסימום, כדי שבסופו של דבר, המארג כולו, של ההסעות, יהיה קודם כל משותף ושקוף, כדי שאנשים יוכלו לעשות, מה שנקרא, מנובריינג, אבל מזל, זאת המציאות. שניה אחת, רק רגע, רק רגע. לגבי מה שאמרת, מקבל לחלוטין, שניה אני מסיים. מקבל לחלוטין, צריך להציג את תוכנית ארבע עד שש, רשמתי בפניי, ולהציג את תוכנית אפס עד שלוש, לא בתשובה קצרה וטובה, שנתן, ככל שתהיה, עמיחי. בצורה מסודרת, לכולכם, נבוא ונציג את זה סדור, כדי שתבינו מה קורה כאן, ולאן אנחנו הולכים. ואם יש שאלות, שאנשים,

גברת מזל ערוסי : לא, אלון, אלון, אני, חשוב לי מאוד, חשוב לי וחשוב לעוד פה 90% מהאנשים שיושבים כאן, אנחנו יוצאים היום עם החלטה לגבי היסודי, אבל עם גיבנת גדולה לגבי התיכון.

מר אלון ולוגני : מזל, אני מדבר,

גברת מזל ערוסי : אז זה מה שאני רוצה להגיד.

מר אלון ולוגני : מזל, אני לא נכנס עכשיו לתיכון, אני אני אדבר על התיכון בסוף דבריי.

גברת מזל ערוסי : לא, אני רוצה שתגיד לי מה התוכנית. (ל.מ).

מר אלון ולוגני : אני לא אגיד לך עכשיו מה התוכנית. אני לא אומר לך מה עכשיו אני הולך לעשות, אני אסביר את זה בסוף דבריי. ברגע שאנחנו נסיים רגע את הסיפור של היסודי, אני מבטיח, נתייחס גם לתיכון.

גברת מזל ערוסי : מצויין.

מר אלון ולוגני : בסדר? רגע, אני רוצה להגיד לחברים היקרים פה, שניה אחת, היום בועדת החינוך של הכנסת, זה, זה, שוב, אני אומר את זה, גדי אתה רצית לדעת, גדי, רצית לדעת מה נאמר, אני אומר מה נאמר. בועדת החינוך של הכנסת, הגיעו שני נציגים, יוסי ראש הועדה, ויסמין חברת הכנסת, והם הציגו

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

לקבוצת, למועצת החינוך,

דובר : אסיפת החינוך.

מר אלון ולוגני : אסיפת החינוך המועצתית, סליחה אם אני משבש מילים. הם הציגו שהם מתחייבים לעמוד בכל דרישה תקציבית שאנחנו נציג.

גברת נעמי סלע : נכון.

מר אלון ולוגני : בדיוק. גם אני עשיתי נכון.

דוברת : (ל.מ.).

מר אלון ולוגני : אוקיי, גם אני, בסדר, גם אני אומר נכון, בסדר. עכשיו, אני אומר, חובת ההוכחה עליהם, רק שקורה הזמן לרעתם, ואנחנו נציג להם את כל הדרישות שאפשר. מעבר לזה, אני רק אומר לגבי ההסעות, ומה השאלה שהייתה קודם, 40% מההסעות משולמות על ידי משרד החינוך, השאר, לפי מה שאמר לי גדי,

מר גדי ירקוני : סל מועצה.

מר אלון ולוגני : סל מועצה. אז אני רק אומר שאנחנו ננסה בכל כוחנו להגדיל את מה שאפשר, בגלל הגמישויות שקיימות כרגע, שנפגעו,

דוברת : דרך משרד החינוך.

מר אלון ולוגני : אבל אני רק אומר שזה לא מכסה באופן מלא את כל מה שאנחנו עכשיו מבקשים. ועדיין, גם התוספת התקציבית הזאת, של ה-4.3, אנחנו רוצים להציג אותה כדרישה נוספת. למה? כי גם לנו הם התחייבו שהם ישלמו את זה. אני רק רוצה לראות שצ'ק הזה נחתם ונפדה. זה הכל.

מר נועם גל : מזל, ענו לך על השאלות?

גברת מזל ערוסי : כן.

מר נועם גל : תודה. שמעיה, בקשה.

גברת מזל ערוסי : אני אחכה לתשובות אחר כך, בסוף, אבל אני כן,

גברת נעמי סלע : רגע אבל,

מר נועם גל : שמעיה.

גברת נעמי סלע : מיקרופון.

מר נועם גל : אה מיקרופון.

דוברת : מה עם התשובה על החוגים?

דובר : (ל.מ.).

דוברת : אני לא הבנתי את התשובה על החוגים.

מר נועם גל : שמעיה ואחרי זה נעמי.

דובר : (ל.מ.) יש חוגים שאתה יכול לפתוח (ל.מ.) תלוי איזה חוג.

דוברת : אז אין חוגים עורפיים?

דובר : בטוח שכן, אם יהיה (ל.מ.).

מר אלון ולוגני : נו מה, מה, מה פיספסתי? סליחה?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : שמיל,

דוברת : החוגים, החוגים.

דוברת : לא, לא הצלחנו להבין את התשובה על החוגים.

מר אלון ולוגני : זה נורא פשוט. אין לי שני דוגמאים.

דוברת : אין בעיה. זה, זה ברור.

דובר : לא, אבל יש משהו שיכולים להיות.

דובר : לא.

דוברת : אבל אם זה, אז מה המשמעות של זה?

מר אלון ולוגני : המשמעות של להקים דוג'ו חדש, זה משמעות של הרבה כסף, ועוד מאמן. אין לי אפשרות לעשות את זה.

דוברת : לא. אני לא, אני שואלת אם זה אומר שזה יהיה בקרייה, או שזה יהיה בעורפי? זה השאלה.

מר אלון ולוגני : אז אני אומר, שמה שהוחלט בפעם שעברה, שהחוגים מתבצעים בקרייה. זה מה שכאילו, במרחב במתקנים, בפה, במתקנים האלה, פה.

גברת נעמי סלע : אלון, לא אלה, החוגים לא (ל.מ).

דוברת : איפה זה פה?

מר אלון ולוגני : פה. מה זאת אומרת? אה הלאה, נעמי. אם אני טועה, אני אחזור בי, אוקיי?

גברת נעמי סלע : לא (ל.מ).

דוברת : יש פה את כל (ל.מ)?

דובר : לא היה דיון על חוגים.

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : זה לא הגיע לידי, אני מבקש, אני מבקש להמשיך.

מר אלון ולוגני : בסדר הבנו. טוב. אני, אני,

מר נועם גל : שמעיה, אני מבקש לתת, אני מבקש לתת לשמעיה את זכות הדיבור.

דוברת : אבל רגע,

מר שמעיה אליהו : טוב, רבותיי,

מר נועם גל : דודי, אני מבקש שקט.

דובר : נועם, שקט.

מר שמעיה אליהו : אני אומר דבר אחד פשוט, אנחנו פה התכנסנו, בעיקר הויכוחים, דיבורים, כל הכנסות האלה, איפה הילדים ילמדו, באיזה בית ספר, והנושא המרכזי שהיה, זה ביטחון. עם כל הכבוד, שהבית ספר ביבולי הוא טוב, ובסדר, וציריתם אותו כבסיס צבאי, וממוגן, אני לא מזלזל בצבא, והכל טוב ויפה, גם דימונה זה ממוגן, אבל אני לא רוצה שהנכדים שלי ילמדו בכור אטומי. אני רוצה שהילדים שלי ילמדו בבית ספר, שלא יחשבו שיש להם צבא מעל העיניים, וחומה שרחפן, לא יודע משהו, מישהו יזרוק אבן, לא יודע מה יהיה מחר בבוקר. אנחנו לא יודעים היום, אנחנו חיים במדינה שלא יודעים מה יש מחר בבוקר. בעוד שעה, אני לא יודע מה יהיה, בגבול הצפון או בגבול הדרום, או שהרמטכ"ל הזה מתחלף, או

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הממשלה נופלת. אנחנו בונים על עצמנו, מה אנחנו הולכים מהיום למחר, ומה בעוד שנה שנתיים. עם כל הכבוד לדיבור, והבית ספר הזה הוא ממוגן וצבא, וכל העולם נמצא מסביב, אני לא רוצה שהנכד שלי ילמד בבסיס צבאי, מסביב. נקודה. כך שכל העניין הזה, שנכון, החינוך יותר טוב, ההסעות, חותכים פהף חותכים שם, מה קורה לילד שיוצא מפרי גן או לא יודע מאיפה, עד שמה, חצי שעה בהסעה, (ל.מ) מוגן, כל הצבא שמה, אבל בדרך מי תופס אותם? על מי, על מי, על מה מדברים בכלל?

דובר : לא הבנתי מה,

מר שמעיה אליהו : מזה לא הבנת, מה יש להבין?

מר נועם גל : שמעיה, שמעיה, לכן מציגים את החלופות. אתה תבחר בהצבעה על החלופה.

מר שמעיה אליהו : (ל.מ) לא לא, הם מנסים להחליף את החלופות, אבל הכל מתמקד ללכת לחלופה, כי זה הוא נוח, לא צריך הרבה כסף, לא צריך הרבה אה זה, לפצל. הכל טוב ויפה. אני טוען (ל.מ), שהנושא הזה יורד מהפרק, לרוב האוכלוסייה באיזור, לפי מה שאני מבין. אוקיי? יופי. עכשיו נשאר שני הדברים האלה, אורים או זה, זה כבר, הרבה זה לא משנה, לדעתי בכל אופן. רק אם נתרכז על מקום אחר, כי אם לא, זה (ל.מ) לפצל כוחות מה שיהיה. זה הכל.

מר נועם גל : בסדר. אני חושב שהציגו את כל הנתונים, כדי שיהיה אפשר בסופו של דבר, לקבל החלטה, איש איש על פי החלטתו.

מר שמעיה אליהו : בסדר, אז אני טוען, בסדר, אז אני אומר שהנתונים שהציגו לגבי הבית ספר, עם כל הכבוד, ואני מקבל את כל הנתונים, ואני אומר אולי (ל.מ) יותר מה שהוא אומר היום, לא יודע מה מחר בבוקר. מחר רמטכ"ל מתחלף, משנים את הכוחות לצפון, אני יודע מה יהיה?

מר נועם גל : נכון. מסכים אתך, בסדר.

דובר : אתה דיברת עכשיו על קריית החינוך, לא דיברת על (ל.מ).

דובר : (ל.מ) החינוך.

מר שמעיה אליהו : לא על (ל.מ), זה אתה חייב להזכיר את זה.

מר נועם גל : תודה, שמעיה.

דובר : הוא דיבר על קריית החינוך.

מר שמעיה אליהו : כן.

מר נועם גל : כן, (ל.מ), ולכן יש את קריית החינוך ויש את החלופות. נעמי, בקשה.

דובר : משה עכשיו.

דובר : הוא לא דיבר?

דובר : לא.

דובר : לא מבינים אותו.

דובר : רגע,

דובר : הלו?

דובר : מישהו מדבר איתך עכשיו, משה.

דובר : מי אמור לדבר אחרי שמעיה?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת נעמי סלע : אין לי בעיה (ל.מ) משה.

מר נועם גל : משה טל, זכות הדיבור תהיה לך אחרי אריק.

גברת נעמי סלע : (ל.מ), אני מסכימה, אני מסכימה, (ל.מ).

מר נועם גל : תודה. מזה?

גברת נעמי סלע : אה.

דובר : קדימה, נעמי?

גברת נעמי סלע : אני מכבדת אותו.

מר נועם גל : מאמי, את מניחה את המיקרופון, זהו הלך עליך. בקשה.

גברת נעמי סלע : טוב, קודם כל, באמת חשוב לי להוסיף על מה שמזל אמרה, שכיבדו אותנו, יו"ר ועדת

החינוך בכנסת, יחד עם נציגה נוספת שיכלה להגיע לכאן. עשינו סיור, אחרי שגדי, אתה עזבת אותנו

לטובת הנשיא, המשכנו לשוחח איתו. הם לויאלים, הם רוצים לעזור. הם מבחינתם, אנחנו צריכים פשוט

להשיג את החסמים שלנו. כולל גם עניין הפטור וההיתרים, שמבחינתם זה משהו שהוא ניתן לטיפול

מיידי. כולל ללחוץ איפה שצריך, גם עם שר החינוך, וגם בועדת הכספים, כדי להסית את הכספים האלה.

כולל להכניס את החשב הכללי, להכניס לוועדה, וממנו להעביר את זה הלאה. אז, מבחינתם, נושא הכסף

לא אמור בכלל להיות כאן אישיו. זאת אומרת, מבחינתם, אנחנו צריכים להחליט מה טוב עבורנו.

מר גדי ירקוני : מתי הם מביאים את הכסף?

גברת נעמי סלע : הם, הבטחה שלהם, שהם ידאגו לכסף, גדי, אנחנו מחזיקים, להזכירך, שתי חברות,

שהם אמורים להביא לנו את הכסף שם. אז אם אנחנו משלמים כסף ללוגיסטיים, אז לפחות,

מר גדי ירקוני : לא, החברות לא אמורות להביא לנו כסף.

גברת נעמי סלע : הם אמורים לעבוד שם בשבילנו?

מר גדי ירקוני : לא בלהביא כסף. בואו נעזוב את זה, נעמי.

מר נועם גל : טוב נעמי, בסדר.

גברת נעמי סלע : אחד. עכשיו, זה, ככה ב, לפני שהתחלנו לדבר, עניין

מר נועם גל : תמי, אני מבקש, תמי, זה מפריע בזום, וזה מפריע לנו, ואני מבקש שתשמרו על שקט

בבקשה.

גברת נעמי סלע : קודם עניין של אפס עד שלוש, אנחנו חייבים למצוא פתרון מיידי. ואני קיבלתי רשימות,

ויש לא מעט ילדים שיושבים בבית. לצערי, פה, מי שמרכזת את התחום, לא יודעת בכלל על הפערים

המאוד גדולים, בין מה ש, המידע שקיים במועצה, לבין מה שקורה בפועל, ואנחנו חייבים לתת לזה פתרון

מיידי, כי האפס עד שלוש, זה גם תופס עד יולי אוגוסט. יש גם פערים של ארבע עד שש. יש משפחות

שחוזרות הנה,

מר נועם גל : נעמי, אני מבקש, נעמי סליחה, אנחנו לא יכולים, דודי, תסיימו, ואז נמשיך. אנחנו יכולים

להמשיך?

דובר : ודאי.

מר נועם גל : תודה רבה לכם. נעמי בקשה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת נעמי סלע : יש משפחות שחוזרות הנה, גם אם במועצה יודעים או לא, אבל יש משפחות שחוזרים, ויש לא מעט ילדים גם בגיל ארבע עד שש, שנמצאים בבית, וזה מספרים לא מבוטלים שאנחנו צריכים לתת להם מענה. אני לא רוצה להגיד לכם את התשובות שהם קיבלו פה מדלית, כי זה באמת לא מכבד, אבל צריך למצוא פתרונות מיידים לגיל הרך. לגבי היסודי, באמת החלופות של ההורים בגבולות הם מבחינתי שווים ערך, אני יכולה לומר שגם אורים זה בית ספר מאוד ישן, גם יובלי הבשור והבשור הם בתי ספר מאוד ישנים. מי שנולד פה, יודע שהוא בעצמו גדל שם, אז מבחינתי, אורים וצוחר הם, הם מבנים בני אותו גיל, אז הכסף הוא, הכסף שאמור להשקיע, זה אותו דבר מבחינתי.

מר אלון ולוגני : בדקנו. זה לא אותו דבר. פלוס 20 באורים. 60 סה"כ.

דוברת : כסף זה לא העניין.

מר אלון ולוגני : אבל זה לא (ל.מ), אני עדיין סומך (ל.מ).
גברת נעמי סלע : בכל מקרה, בתי הספר הקיימים, הם עדיין מבנים ישנים שאנחנו צריכים לעשות להם התאמות ביטחוניות. אני חושבת שהחלופות שאנחנו צריכים להצביע כרגע על היסודי זה, הם מאוד חופפות, כי הרווחנו, מנקים את המקום הזה של הכסף, אז אנחנו באמת צריכים לראות כמה מהר אנחנו יכולים לתת לילדים מענה חינוכי. שאלה שלא שאלנו, זה איפה הילדים נמצאים עד אז. זאת אומרת, איפה הם לומדים?

גברת מזל ערוסי : אלון דיבר עליה.

גברת נעמי סלע : במתחם הוירטואלי?

גברת מזל ערוסי : אלון דיבר על זה.

גברת נעמי סלע : זה לא,

גברת מזל ערוסי : הוא אמר שזאת הבעיה ש(ל.מ).

גברת נעמי סלע : זו בעיה שאין לנו אבל,

גברת מזל ערוסי : (ל.מ) לחשוב עליה.

גברת נעמי סלע : אנחנו צריכים, אבל זה קורה עוד הפעם,

גברת מזל ערוסי : זאת הבעיה שנצטרך לחשוב,

גברת נעמי סלע : זה קורה אוטוטו, זה עוד חודש וחצי.

גברת מזל ערוסי : אוקיי, אבל קודם בואי נבחר. קודם בואי נבחר, בואי נראה באמת,

גברת שלומית פלוטקין : לא, אבל את בוחרת בהתאם לשיקולים גם האלה, מזל. זאת אומרת, אם

הילדים בבית עד מרץ, זה גם שיקול. אז אני אומרת, לבחור את כל השיקולים.

גברת מזל ערוסי : נבחר על פי כל הנתונים שקיבלנו עד עכשיו,

גברת שלומית פלוטקין : נכון, אז אנחנו שואלים אם הם יהיו בבית.

גברת מזל ערוסי : אין שם זהות.

גברת שלומית פלוטקין : לא,

גברת מזל ערוסי : זה לא זהה, זה לא נכון.

גברת שלומית פלוטקין : בסדר, אז הם יהיו בבית אבל?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : רגע רגע, סליחה, בואו נמשיך מסודר.

מר נועם גל : סליחה רגע, אני מבקש אני מבקש לדבר בזכות דיבור.

דוברת : נועם, נועם,

מר נועם גל : אז את, יהיה לך זכות דיבור לחברי המליאה, בסוף, ככל שיוותר הזמן.

גברת נעמי סלע : ורק לסבר את האוזן, זאת אומרת, אם אנחנו מדברים על שתי חלופות עורפיות, זאת

אומרת שבמקום אחד יהיו לנו שני בתי ספר, אז אנחנו יכולים, אנחנו צריכים לחשוב מה אנחנו עושים

לגבי התיכון, שזה מביא אותי הלאה. התיכון, אנחנו, אנחנו לא רוצים לצאת החוצה. אנחנו רוצים

שהילדים יהיו ביחד. אנחנו לא רוצים לגרוע את הילדים. היום יש לנו 150 ילדים שכבר נרשמו בחוץ,

אנחנו מאבדים את הילדים, ויחד איתם את ה(ל.מ).

מר אלון ולוגני : אני, אני, סליחה שאני מתפרץ, סליחה.

גברת מזל ערוסי : (ל.מ).

מר אלון ולוגני : סליחה, אני מבקש,

גברת נעמי סלע : לא משנה, אני,

מר אלון ולוגני : לא לא, לא לא לא,

גברת נעמי סלע : אנחנו מדברים מגיל רך,

מר אלון ולוגני : לא, לא, לא.

גברת נעמי סלע : אלון? אלון?

מר אלון ולוגני : שניה נעמי, שניה אחת, תני לי לסיים. אנחנו מנסים בכל כוחנו, אחד, להתייחס קצר ככל

האפשר, ושתיים, להתמקד כרגע במהות ההחלטה. אמרנו, לגבי שאר הדברים, במקומות שבהם נידרש

לתת עוד מענה, ניתן עוד מענה. אבל אני ממש מבקש, תנסו להתמקד כרגע במה שהוצג.

דוברת : (ל.מ) תיכון (ל.מ).

גברת נעמי סלע : ולכן, ולכן אלון, כשאנחנו מחכים היום, אנחנו צריכים לשים לנו מאחורי הראש, כי זה

יקרה בשבוע הבא, מה אנחנו עושים עם התיכון. וכחלק מהחלופות הקיימות שלנו כרגע, אנחנו צריכים

לקחת בחשבון גם את האופציה הזו, שיש לנו כמות לא מבוטלת של ילדים, שאנחנו צריכים לדאוג גם

להם למענה. אנחנו לא יכולים להתעלם מקיומם. עכשיו, לטובת הסיפור הזה, של איפה אני שמה אותם,

ואיפה אנחנו רוצים שהם ילמדו, אנחנו רוצים שהם ילמדו במרחב למידה טוב ונוח ושקט. אני לא צריכה

שהם יהיו ליד בסיס צבאי, ולא צריכה לראות שהם, לא רכבי צבא, ולא הצבא, ולא טנקים שיש סביבם.

אנחנו צריכים להוציא את המשוואה הזו בכלל מהראש. אנחנו, נכון, רוצים לשמור אותם, אבל אנחנו לא

יכולים לתת להם ללמוד בבסיס צבאי. ואנחנו מחר בבוקר, חוזרים לקרייה, וזה יהיה בסיס צבאי.

מר גדי ירקוני : ממש לא.

גברת נעמי סלע : כי זה יהיה בסיס צבאי גדי, כי מסביבנו הולכים להקים עוד שני בסיסים צבאיים,

דוברת : שלושה.

גברת נעמי סלע : שלושה? אה סליחה, שלושה.

מר גדי ירקוני : שני קילומטר, שלושה. לא רואים את זה בכלל.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : זה, זה במרחק שלושה או ארבעה קילומטר, אז אם זה לחיות בתוך בסיס צבאי,
דוברת : הם לא רואים, (ל.מ).

מר גדי ירקוני : הם לא יראו אף חייל.

גברת נעמי סלע : הם לא יראו, הם לא יראו חיילים.
(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : דני, דני, נעמי, דני, אני מבקש, אני מבקש, נעמי, דני, אמרת את האמירה שלך, בסדר?
תמשיכי בקשה.

גברת נעמי סלע : תודה. אז, אז, אז במסגרת הזו, שאנחנו באמת רוצים למנוע מהילדים בכל הגילאים, מ-
א' עד י'ב, ללמוד במסגרת לימודים יציבה וארוכה, אנחנו לא יודעים מה, אם תהיה הסלמה בהמשך,
אנחנו לא יודעים אם הצבא יגיד לנו אוקיי סטופ, אנחנו לא יכולים ללמוד בקרייה, מה אנחנו עושים אז?
זאת אומרת, אם היום אנחנו מחליטים כולם לומדים בקרייה, מה קורה אם בנובמבר עוד פעם יש
הסלמה? מוציאים אותם החוצה? די, אנחנו לא יכולים להיות במקום הזה, גדי, הילדים שלנו לא למדו
שנים. אנחנו צריכים לתת להם מקום, שאין להם מה לדאוג אם מחר בבוקר עוד פעם יש הסלמה. אנחנו
צריכים להוציא אותם מהמקום הזה, שיהיה להם, סוף סוף, רצף לימודים תקין, כמו כל ילד במדינה הזו.
לא יכול להיות שהילדים שלנו בפערים מטורפים. כשיצאנו החוצה, גילינו את הפערים. זה פשוט בלתי
נתפס. אז אנחנו לא צריכים להמשיך להלקות על עצמנו, ולהגיד אוקיי, זה המקום שאנחנו יודעים אנחנו
מכירים, חוזרים לשם. מחר מחרתיים יהיה שוב פעם סבב. אנחנו צריכים לקבל החלטה אמיצה, מה
אנחנו עושים עם קריית החינוך בעוד 10 שנים, לא מחר בבוקר. והיום אנחנו בדיוק במקום הזה. אז בואו
נפסיק לעבוד בכיבוי שריפות. בואו נחשוב באמת, איפה אנחנו רוצים לגדל את הילדים שלנו. ומשם
להמשיך הלאה, וגם ללחוץ על כל המקומות שצריך ללחוץ. אנחנו,
דובר : לא עכשיו, אני לא יודע מה את (ל.מ).

גברת נעמי סלע : אבל גדי, אנחנו צריכים לחשוב היום, על בית ספר עורפי לשנה אחת, ובהמשך אולי
אנחנו גם צריכים לחשוב מה קורה הלאה. שניה אלון. אנחנו,

מר אלון ולוגני : לא, אני, אני כתבתי את זה. את האסטרטגיה לעשור הבא. אני מבקש לצמצם, יש שם
מלא אנשים שהולכים לדבר.

גברת נעמי סלע : אז, אז, זה משהו שאנחנו, כתברי המליאה, חייבים לשים על השולחן.

מר אלון ולוגני : כל מי שמדבר פה, שלומית, כל מי שמדבר פה, מפריע נורא לזום. אנשים ממש משתדלים
להקשיב לנו, בוא נכבד אותם. יש פה כמות נכבדת של אנשים. שירי, בבקשה.

גברת נעמי סלע : רגע, שניה, שניה. לפני שאתה שואל, אני רוצה שעמיחי רק יתן לנו, אם יש, אם אנחנו
יודעים מה קורה לגבי פעוטונים וגנים, ממש בטווח המיידי, כי זה must, וההורים לוחצים, ואז אפשר
להתקדם.

מר עמיחי הס : אז אני אגיד ככה, הפעוטונים כבר עניתי, לגבי הרישום, לא פשוט לזהות ילד שבן שנה,
שהגיע ולא פנה אלינו. רגע, אני עונה,

גברת נעמי סלע : לפתוח לו,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- מר עמיחי הס : אני עונה, אני עונה. גם אנחנו, אנחנו עושים מאמצים לפנות, אבל אנחנו לא יכולים לפנות אחד אחד. אנחנו עובדים דרך הרכזים, רכזי חינוך ביישובים,
גברת נעמי סלע : אני יכולה?
מר עמיחי הס : לא, אני עונה. (ל.מ).
גברת נעמי סלע : עמיחי, אני תוך, אני תוך יום וחצי, קיבלתי רשימה, אני אעביר לך את הרשימה,
מר עמיחי הס : אז בבקשה, תחזירי לי (ל.מ) תוך יום וחצי, כי אנחנו עובדים על זה כל הזמן.
גברת נעמי סלע : אני, תוך יום וחצי קיבלתי רשימה, מאנשים,
מר עמיחי הס : תודה, אני מתייחס לארבע עד שש. תודה. פונים אל,
גברת נעמי סלע : אפס, אפס עד שש, קיבלתי רשימות.
מר עמיחי הס : נעמי, אני מנסה להעמיד דברים על דיוקם, תודה.
גברת מזל ערוסי : נעמי, (ל.מ), אז תעבירי.
(ל.מ, מדברים יחד).
מר עמיחי הס : ארבע עד שש, ארבע עד שש, פונים אלינו יום יום, לאחר שנסגרו מערכות הרישום.
מר נועם גל : נעמי, (ל.מ) לדבר ביחד.
מר עמיחי הס : פונים אלינו יום יום, והאנשים שלנו הופכים עולמות, ורושמים ורושמים ורושמים. אין מצוקת מקום בארבע עד שש. חשוב להעמיד דברים על דיוקם. תודה.
דוברת : נועם,
גברת נעמי סלע : אפס עד שלוש, הוא לא נתן להם. אני אעביר לך את הרשימה? שתראה בדיוק (ל.מ)?
(ל.מ, מדברים יחד).
מר נועם גל : תודה, נעמי. אריק, בקשה.
גברת מזל ערוסי : במבטחים.
מר שמעיה אליהו : הנכד שלי, (ל.מ), התקשרו, שבינתיים אין (ל.מ)
מר נועם גל : שמעיה, אריק בזכות דיבור, אני מבקש בקשה אריק. תעבירו לו את המיקרופון.
מר אריק דניאל : אני התלבטתי אם להגיד את מה שאני הולך להגיד. כדי לא לגרום פה לאיזה סערת, סערת רגשות.
דובר : יש כבר, יש.
מר אריק דניאל : אני חושב שהעבודה, שהוצגה בפנינו, מעידה על עצמה. כנראה ידענו את זה גם מראש. הפער,
מר נועם גל : אני מבקש, תשימו, רונית, שימי בקשה על mute, זה מפריע לנו.
גברת רונית בן רומנו : (ל.מ). רגע.
מר נועם גל : רונית, שימי בקשה על mute.
דוברת : שהמנהלת של הזה נו,
מר נועם גל : בת שבע, שימי אותה על mute בקשה.
דוברת : אה, היא באירוע.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : רונית, רונית, שימי על mute בקשה, תודה. תמשיך, אריק.

מר אריק דניאל : הפער בין המה שנקרא, בין העובדות, אני מציג את זה ככה, הפער בין העובדות לבין מה שנקרא, תחושת הביטחון, או במילים אחרות, אל תבלבלו אותי עם העובדות. זאת אומרת, אני מבין שיש מצוקה מאוד קשה, להרבה הורים. זה ממש לא משנה איזה חלופות יוצגו פה, ואיזה סכומים, ואיזה פתרונות, יש הרבה הורים שאומרים, אני לא מעניין אותי שום דבר מה תציגו, מה יהיה הפיתרון. אני רוצה את הילדים 30-40 קילומטר מהאיזור פה. ועם זה, אני לא יודע אם אפשר בכלל להתמודד, כי אני מניח שגם בסקאלה של הורים שנמצאים עם תחושת ביטחון בעייתית, נקרא לזה ככה, גם הפיתרון של צוחר לא יעזור, ואולי גם אורים לא יעזור. באמת, אני לא יודע איך, איך להתגבר על הפער הזה, בין מה שנקרא, בין העובדות לתחושת הביטחון. אני מניח שמי שנמצא באיזשהי מצוקה של תחושת ביטחון, לא יעזור שום דבר, אנחנו נציג, נציג, תעשו עוד עבודה, תראו סכומים, תאריכים, אני באמת לא יודע, ברגע שנקבל את ההחלטה, מה תהיה המשמעות של הרבה הורים. זה כל מה שאני רוצה להגיד.

מר נועם גל : תודה, אריק. משה טל, אתה איתנו? יש לך, אתה בזכות דיבור.

מר משה טל : כן כן כן .

מר נועם גל : תדבר רק, בבקשה, בקול רם, שנשמע.

תמי אוקיי. שומעים כן? אני קודם כל, אני מסכים עם כל מה שמזל אמרה, לכל ההגדרות והתיאורים. אני, דרך אגב, זה אולי יכעיס מישהו, לפני חצי שנה, הצעתי במליאה את הקרייה, כמקום אידאלי ללימודים, רוב האנשים, אבל, שללו את זה, ואני מכבד את זה. אני מתייחס עכשיו לנתונים שהעלו בהרצאה שלך. אני מתייחס לנושא המרחקים. אני מדבר על שני הקיבוצים, מדובר בשעות שאנשים ילדים, מהיציאה לבית ועד הגעה לכיתה, אני עקבתי אחרי כל מה שכתוב, השבילים הכל, הם יגיעו מותשים כבר, וגם בחזרה. אני הייתי ממליץ מאוד, לחפש אפשרות, וגם (ל.מ) שנת הלימודים שלהם תתחיל באמצע שנת הלימודים הבאה, אז למה שכבר לא יגמרו את שנת הלימודים הבאה במקום שהם התחילו? אם אין פתרון אחר. ואולי את עשרות המיליונים שעומדים להשקיע עבור בתי הספר החדשים, אפשר לחפש אפשרות להרחיב את האיזור יובלי הבשור, של הבשור, של צוחר. אני לא מאמין שיגיעו אפילו 150, אני רק זוכר שייב-ים פעם, היו פעם בשלב שהם עושים את זה בבית, אבל את כל זה נחסוך, את האי לימודים, וגם התקציב. זה לא משנה שמדברים על כך שלא יהיה כסף לנסיעות. אני חושב שלא, לא כסף הבעייה. הכסף, אני חושב, זה נושא משני. ואני חושב על, על הנכד שלי, שיצטרך לנסוע לאורים או לגבולות, ול(ל.מ) שעה בהמתנה לאוטובוס, וגם (ל.מ) לחזור, אני חושב שאני אוותר על הלימודים האלה. אז אם אין פיתרון סביר לתיכונים כאלו, ששנת לימודים הסתיימה, אז מה הטעם לעשות את כל ההכנות, כדי שבחודש מרץ יחזרו ללמוד עד יוני? זה הכל.

מר נועם גל : תודה משה, אני חושב שהאלטרנטיבה ג', יובלי הבשור, עונה על האמירה שלך. תודה. דני, בקשה.

מר דני בזילי : כן, שומעים?

דובר : לא. למטה.

דובר : למטה, דני.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר דני בזילי : מה?

דובר : או, בדיוק.

מר דני בזילי : איך אבל? קילקלת לי. כן. אני מאוד מזדהה עם מה שאריק אמר, במובן הזה שאנחנו חייבים לעשות פה דיון רציונלי, וצמוד עובדות. ולפי נתונים. אין לנו ברירה אחרת. מצד שני, יש באמת קהל מסויים, אני לא יודע מה גדולו, שזה לא רלוונטי כל הדיונים האלה, הוא לא, הוא לא יבוא, לא יבוא מחר, ואולי גם בעוד שנתיים לא. אני לא יודע. אבל אנחנו לא פטורים מלעשות דיון שצמוד לעובדות ולנתונים, אין לנו פשוט ברירה אחרת. עכשיו, בהתחשב בזה, אני מאוד שמחתי לראות מה שועדת החינוך הבטיחה. האמון שלי בפוליטיקאים ובאנשי ועדות הוא עוד יותר נמוך מאשר בצבא. אני, להבטיח יודעים כולם, אני שם סימן שאלה גדול על ההיתכנות של להביא את הכסף בפועל. במועד הרצוי, זה לא רק להביא, להביא מהר, כן? אני, אני מאוד אשמח אם זה יהיה, ולכן, יכול להיות שאנחנו כן יכולים להציג דרישה כזאת. תביאו לנו, תראו לנו שאתם יכולים להביא, בהתחשב בזה ששני הפטורים שצריך מהיתר ותוכנית, ותוך שבועים, לשים לי התחייבות, וכולל משרד האוצר, שהכסף נמצא, אז יש על מה לדבר. אם זה לא קורה, אז זה, זה די דברים בעלמא, לטעמי. עכשיו, מבחינת ההסעות, באמת דיברו על זה, לא לשכוח, זה עוד קילומטרים של הסעות לכל מקום, זה לא רק כסף, זה זמן, של ילדים, וזה סיכון בעצם הנסיעה. אם מדברים על מישהו שבא מחבל שלום, והוא צריך להגיע, ההבדל בין הקרייה לגבולות, אז, צומת גבולות זה שני קילומטר מפה, אז השאלה אם לנסוע עוד שני קילומטר על 232 או לנסוע עוד עשרה או חמש עשרה קילומטר לגבולות,

דוברת : לנסוע דרך השדות,

דוברת : יכול לנסוע דרך,

מר דני בזילי : אה אוקיי, יכול להיות. אז זה כבר הצעות אחרות. אני לא רואה את זה, לא יודע. בכל מקרה,

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : אני מבקש לא להפריע לו.

מר דני בזילי : העניין זה לא לסבך.

מר נועם גל : אני מבקש לא, דודי, אני מבקש לא לנהל את הדו שיח הזה, כרגע אתה לא בזכות דיבור.

מר דני בזילי : הערה אחרונה, זה שוב, לנעמי. אני מבין את הרצון לנסות לעשות פיתרון ארוך טווח,

השאלה אם זה במנדט שלנו. כי יש, אני יודע, כבר לא מהיום,

גברת נעמי סלע : לא, צריך להחליט את זה. זה החלטה שלנו, דני.

מר דני בזילי : אנשים באשכול, שהיו מאוד שמחים אם הבית ספר בכלל לא היה בקריית החינוך, לטווח ארוך,

גברת נעמי סלע : נכון, זה שלנו.

מר דני בזילי : זה הכל לגיטימי, אבל אני לא רואה איך זה במנדט שלנו היום,

גברת שלומית פלוטקין : זה המנדט שלך.

מר דני בזילי : לתת פיתרון בתחום הזה,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : שלומית, אני מבקש לא להפריע לו.

מר דני בזילי : ולכן, הקרייה חייבת להיות אופציה ריאלית, לא לכולם, אבל לפחות לחלקם. וצריך לאפשר את פתיחת האיזורים, למי שלא מוכן להביא את הילד שלו לפה, גם בתיכון, ברור, אבל אנחנו לא נתחיל עכשיו, לדעתי, לקבל החלטה, על בית ספר שהוא יהיה בעוד 10 שנים, רק עכשיו גמרו לבנות את בתי הספר האלה. זה נראה לי לא ריאלי.

מר נועם גל : תודה דני. שלומית,

גברת שלומית פלוטקין : אז מה, ואם עשית (ל.מ).

מר דני בזילי : אני אומר מה נראה לי ריאלי, ומה נראה לי נכון.

מר נועם גל : דני, טוב, דני,

גברת שלומית פלוטקין : לא, אבל הקרייה (ל.מ).

מר נועם גל : אני מבקש לא לנהל את השיח הזה. אני מבקש,

גברת שלומית פלוטקין : המליאה הרי החליטה.

מר נועם גל : אני מבקש לא להפריע לחברי המליאה. שלומית, בקשה. אחרי שלומית, שלמה.

דובר : הוא דיבר על תיכון.

מר נועם גל : בקשה.

דוברת : נועם,

גברת שלומית פלוטקין : יש לי, האמת שהשתדלתי לשמוע את הזום. לצערי, הייתי בנסיעה, ולא, לאורך הדרך את ההקלטה. תודה רבה אלון, באמת רואים שעשיתם עבודה יסודית. קצת מפריע לי שאומרים כסף כסף. אותי פחות, השיקול, זאת אומרת, ראיתי שיש פה שיקול יעילות, הסעות וכולי. אני בטוחה שאם יהיה עוד קצת זמן, נחשוב יצירתי. לא ראיתי נתונים, האם אנחנו, אני לא יודעת כמה ילדים היום ביסודי לומדים באשכול? אנחנו יודעים מספרים, כמה ילדים לומדים בגבולות וצוחר?

גברת נעמי סלע : כמה ילדים יש שם עכשיו?

גברת שלומית פלוטקין : כמה ילדים יש?

גברת מזל ערוסי : כמה לומדים בגבולות?

דובר : 450 אלף בערך.

גברת שלומית פלוטקין : כמה לומדים בגבולות? אנחנו יודעים כמה ילדים לומדים בגבולות?

מר עמיחי הס : א', אני מזכיר, הצגנו את זה גם במליאות הקודמות.

גברת שלומית פלוטקין : לא, היה כל מיני מספרים, שהייתי צריכה מחשבון,

מר עמיחי הס : לא, היה מספרים מאוד מאוד ברורים,

גברת שלומית פלוטקין : אוקיי.

מר עמיחי הס : סליחה, אבל בגבולות רשומים 300 פלוס, לא, לא מופיע כאן לפניי.

גברת שלומית פלוטקין : אוקיי.

מר עמיחי הס : ובצוחר רשומים 400 פלוס, ומגיעים 400 פלוס ז' עד י"א.

גברת נעמי סלע : זה התיכון?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

מר עמיחי הס : כן. כן.

גברת שלומית פלוטקין : אוקיי, יש לי שאלה. אנחנו מדברים פה, אני זוכרת שבמליאה האחרונה דיברנו על קריית החינוך, ועוד שניים עורפיים. הבנתי את השיקולי מערכת. מה קורה אם אנחנו מאשרים עורפי אחד, ובקרייה אחד, ויש יותר ילדים? אז אתם פותחים עוד קרייה?
מר עמיחי הס : כמו שאמרנו, אוקיי, ההחלטה לשני מיקומים, מספר הבתי ספר בכל מיקום,
גברת שלומית פלוטקין : לא, לא, שני מיקומים, שני מיקומים זה שני בתי ספר בצוחר. אין מקום יותר מ-300 תלמידים?

דובר : מה פתאום, יש, כן.

מר עמיחי הס : לא, רגע, הנתונים,

דוברת : איפה?

מר עמיחי הס : עוד פעם, הצגנו את זה מספר פעמים. בצוחר יש מקום, כרגע ל-500, סוף הקיץ צפוי 1,000, בצוחר,

גברת שלומית פלוטקין : שאתם משפצים את התיכון הישן?

מר עמיחי הס : כן, את הבשור.

דובר : כן.

מר עמיחי הס : את הבשור. כן.

גברת שלומית פלוטקין : זאת אומרת, יהיו שם שני בתי, שניהם יהיו, המבנה הזה יהיה משופץ,

מר עמיחי הס : כן. כן. ממש.

גברת שלומית פלוטקין : עם ממ"מים, עם ממ"דים, מוכן לפעילות,

מר עמיחי הס : כן.

גברת שלומית פלוטקין : זאת אומרת שהחלטתם לשפץ בלי החלטת, אנחנו החלטנו על זה?

דובר : מזה זה, דיברנו לפני חצי שנה.

מר עמיחי הס : אני, אני, יש פה שאלות של (ל.מ) הזמן, סליחה, אבל אני,

גברת שלומית פלוטקין : לפני חצי שעה הגעתי, המליאה לא החליטה. אני, עובדתיות, אני רוצה תשובות

עובדתיות. את החלטת במליאה לשפץ את צוחר?

גברת מזל ערוסי : אנחנו אישרנו אז את השיפוץ של יובלי ושל התיכון.

דובר : זה משרד החינוך החליט.

גברת שלומית פלוטקין : הבנתי. בסדר.

גברת מזל ערוסי : ואפילו נאמר לנו באיזה סכום.

גברת שלומית פלוטקין : שזה, אה אוקיי, מצויין, בסדר, שיהיה מאושר.

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : אני מבקש לא להיכנס,

גברת שלומית פלוטקין : שיהיה, אין בעיה, אני מבינה.

מר נועם גל : הנושא הזה הוא על,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת שלומית פלוטקין : אז זה לא (ל.מ) יש פה החלטה, אין בעיה.

מר נועם גל : גם אמרו המקור התקציבי, שהוא לא ממקור המועצה.

גברת שלומית פלוטקין : סליחה, מתנצלת, לוקחת בחזרה,

מר נועם גל : תמשיכי בקשה.

גברת שלומית פלוטקין : לא קראתי את כל הפרוטוקול.

מר נועם גל : תמשיכי בקשה.

גברת שלומית פלוטקין : אוקיי, עכשיו, לגבי חוגים, שמעתי את ההסבר שהחוגים יהיו, כי אין facilities,

והכל הגיוני בעיני לחוג כדורסל. אני יודעת שהמרכז הקהילתי היה מאוד יצירתי ליצור חוגים לילדים בכל

התקופה הזאת. אני חושבת שלא לתת חוגים בבתי ספר העורפיים, אני מנסה למצוא מילה עדינה לזה,

דובר : זה לא נאמר, שלא יהיו.

גברת שלומית פלוטקין : לא. אמרו שלא יהיה חוגים.

מר אלון ולוגני : אני, נכון.

גברת שלומית פלוטקין : יהיו,

מר אלון ולוגני : אני מבטיח לבדוק את מה שאת אומרת, ולחפש פתרונות יצירתיים.

גברת שלומית פלוטקין : אני חושבת שצריכים להיות חוגים, גם לילדים בעורפי.

דובר : נכון.

גברת שלומית פלוטקין : זה אותם ילדים, ואם להורים שלהם יש פחות חוסן, הם צריכים לקבל את אותו

הדבר.

גברת מזל ערוסי : צריך להיות יצירתיים, יש את בתי הספר הקרובים, יש את מרחבים, אפשר לעשות

(ל.מ),

מר נועם גל : חברה, כפי שאלון אמר,

גברת מזל ערוסי : יא באמת, חברה, קצת לחשוב מחוץ לקופסא.

מר נועם גל : הוא, זה ייבדק וזה יוצג.

גברת נעמי סלע : (ל.מ), זה מה שקורה.

דובר : מזל,

מר נועם גל : זה יבדק ויוצג.

דובר : אורים זה מחוץ לקופסא. אז, קצת,

גברת שלומית פלוטקין : חוץ מהקריה, הכל מחוץ לקופסא, אם לא הבנתם. טוב, לצערי, אני לא יכולתי

להיות בכל הדיון, ויש פה גם עוד חברי מליאה שלא נמצאים. לפני כן, רק עוד דבר קטן, לגבי התלמידים

שחוזרים, אם אנחנו קרייה וצוחר, אם חברינו בישובים המפונים ירצו להצטרף, הם יוכלו להצטרף רק

בקרייה? או שהם יוכלו, עורפי,

דובר : לאיפה שהם יחליטו.

גברת שלומית פלוטקין : ואז אם אני רוצה בעורפי בצוחר ולא יהיה לי מקום, אני חייבת קרייה?

דובר : לא.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת נעמי סלע : לא, אנחנו נהיה חייבים (ל.מ).

מר גדי ירקוני : לא, היא אומרת אם (ל.מ)

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת שלומית פלוטקין : אלף ילד יכנסו? אלף ילד יכנסו?

דוברת : לא, אבל אין,

דובר : לא יצא מצב כזה.

גברת שלומית פלוטקין : אוקיי.

דובר : לא יקרה מצב כזה.

גברת שלומית פלוטקין : אז יפתחו בצורך עוד אחד.

דוברת : שש, שלומית,

גברת שלומית פלוטקין : והמורים מוכנים ללמד בצורך?

דובר : לפי הרישום.

דוברת : אבל אם לא נבחר את צורך? אם נבחר את (ל.מ),

דוברת : אבל הם שנתיים לא ילמדו.

גברת שלומית פלוטקין : היו כבר הורים שאמרו שהם לא מוכנים ללמוד בצורך.

גברת מזל ערוסי : בתיכון, לא יסודי.

גברת נעמי סלע : כן כן, הם לא, לא, גם (ל.מ).

דוברת : אבל הבחירה לא תהיה צורך, אלא תהיה גבולות, איך אתם חושבים ש(ל.מ)?

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : אני, אני מבקש, אני,

גברת שלומית פלוטקין : אני שואלת, הוא אומר צורך. אם אתה, אם תבחרו אורים, זה,

דוברת : מי זה תבחרו? אתם תבחרו.

גברת שלומית פלוטקין : אם לא הבנתם, אני הבנתי, אם אנחנו נבחר את אורים, בכל מקרה צורך שופץ

ונבנה, אז זה יהיה צורך.

גברת נעמי סלע : יש את צורך, הוא, הוא אופציה (ל.מ).

דוברת : אבל הכסף, הכסף.

דובר : אז יהיו שלושה בתי ספר?

מר נועם גל : שלומית, שלומית,

גברת שלומית פלוטקין : זה, אני שואלת, ואם אנחנו נצביע אורים, בסדר? הצבעתי אורים, ואורים ה-

capacity הוא לכמה? 300 ילדים?

דוברת : כן.

גברת שלומית פלוטקין : ואז מה אתה עושה? זה או אורים או קרייה, לא יהיה צורך.

דובר : אני אנסה ל, אני לא יודע לדחוס ילדים.

דוברת : אז מה יעשה 1,301? שיהיו שם באורים.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת שלומית פלוטקין : אז באה אמא ואין לה מקום באורים, אז היא חייבת קרייה, או שהילד יהיה בבית.

דובר : זה ה(ל.מ) שיש לי, אני לא יכול להמציא את הגלגל.

דובר : כל שנאמר מחוץ לקופסא,

דוברת : אבל עובדתית,

דובר : אז מה יעשה ה-1,301?

גברת נעמי סלע : אבל איפה?

(ל.מ, מדברים ביחד).

מר עמיחי הס : אם נגיע למצב, אם נגיע למצב שאורים עובר את המכסה, נתחיל לחשוב יצירתי, כי ברור לנו שהילד יגיע לאורים, הוא נרשם לאורים. איך עושים את זה? אנחנו כבר אחרי שנה של חשיבה מחוץ לקופסא, עשינו דברים לא אידאליים באילת, עשינו בית ספר ל-420 ילדים, שנכנסים בו 330 ילדים, ועשינו את זה.

גברת שלומית פלוטקין : עמיחי, כשאתה פותח הרשמה, ירשמו 400 לאורים, אז מה אתה אומר להם? (ל.מ)?

מר עמיחי הס : זה האילוצים שבהם אני חי. הוצגו פה כל האילוצים. אני, אנחנו כולנו באותה סירה. דובר : זה חלק מהשיקולים להחליט.

מר עמיחי הס : זה האילוצים. הייתי שמח שבאורים, ביום, כשתחליטו על אורים 600, כמערכת ברור, אבל (ל.מ) אילוצים.

גברת שלומית פלוטקין : לא, ברור לי, אבל אני רוצה לדעת, אז יכול להיות שנגיע למצב שאנחנו בוחרים אורים צאלים, אה אורים צוחר וקרייה.

גברת נעמי סלע : לא לא לא לא,

מר עמיחי הס : זה לא מהאופציות שהוצעו פה.

גברת נעמי סלע : או לחלופין, לקנות,

מר גדי ירקוני : אי אפשר.

מר עמיחי הס : זה לא מהאופציות שהוצעו פה.

מר גדי ירקוני : (ל.מ) את ההסעות. אי אפשר,

דוברת : (ל.מ), אבל לא הבנתי, אם את מצביעה אורים, אתה אומר לי אי אפשר, אז זה אומר שאם אני מצביעה אורים, אז זה עד 300, והשאר יצטרכו ללכת לקרייה.

דובר : לא לא,

דוברת : לא לא,

גברת נעמי סלע : לא, אנחנו לא יכולים (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

מר עמיחי הס : זה לא מה שענית.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : זה לא יהיה.

דובר : לא.

גברת נעמי סלע : אבל זה מה שרשום בהצעה הרי.

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת שלומית פלוטקין : אני יודעת שזה לא מה שענית. עובדתית, באורים אתה לא יכול לדחוס יותר מ-

300.

גברת מזל ערוסי : יכול 600.

דוברת : 600.

דובר : לא, לא לא לא, לא, לא.

דוברת : לא, 600 (ל.מ).

מר שמעיה אליהו : אבל הוא אומר שלא.

מר עמיחי הס : אורים,

גברת מזל ערוסי : כי ישנו תוכנית ל-600.

מר שמעיה אליהו : התוכנית מתי?

דובר : הוא הציג אותה.

(ל.מ, מדברים יחד).

דובר : היא הציגה (ל.מ), ל-300 ועוד 300.

גברת שלומית פלוטקין : אני לא מבינה. חבריי גם לא הבינו.

מר עמיחי הס : אני אומר עוד פעם. אנחנו, באורים, כרגע, בלוחות הזמנים שיש לנו עם התקציב שהוגדר

פה, מסוגלים להכניס כ-300 תלמידים,

דובר : 300 תלמידים.

מר אלון ולוגני : אם זה יהיה יותר, נוכל למשוך את זה טיפ טיפה יותר גבוה, כדי שנוכל להשים tolerance

של 50-70-80 אנשים, 80 תלמידים, סליחה. כמו שעמיחי אמר, להיות יצירתיים. מעבר לזה,

גברת שירי : איך יחליטו מי כן ומי לא?

מר אלון ולוגני : מעבר לזה,

דוברת : הם ידחסו 35 ילדים בכיתה.

מר אלון ולוגני : אני שאלתי,

גברת שירי : בית ספר גבוה?

דוברת : כן.

מר אלון ולוגני : שירי, תודה. אני שאלתי גם את מזל, והיא עדתי, איך עושים את תהליכי המיון. אין לי

עליהם כרגע תשובות חכמות.

דוברת : אין להם, אין להם תשובות.

מר אלון ולוגני : אני לא יודע לתת לך תשובה מלאה ומדוייקת, כרגע אני נתתי לך שגם,

דוברת : (ל.מ).

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר אלון ולוגני : שניה, שניה, שניה. אני רק רוצה להזכיר שאופצית אורים, היא אופציה שבחנו אותה, בשונה ממה שהמליאה בהתחלה ביקשה. אנחנו חיפשנו בכל דרך, לתת לכם עוד אלטרנטיבה. זאת האלטרנטיבה הטובה ביותר שהצלחתי למצוא בזן הקצר שהיה. מתוך האלטרנטיבה הזאת, אני יודע לשים שם 600 תלמיד, זה לא ייקח לי ארבעה חודשים, זה ייקח לי יותר זמן. בטווח הזמן הנוכחי, מה שאני מסוגל להעמיד, אנחנו מעריכים את זה בכ-300 תלמידים, בגלל כמות הכיתות.

דוברת : כמה בכיתות? (ל.מ).

מר אלון ולוגני : עכשיו, אם אני הולך לגבולות, או אם אני הולך ליובלי, אני יכול לשים 600 תלמידים, גם בגבולות וגם ביובלי, בגלל המקום שיש לי בגבולות, אבל המשמעות של זה זה זמן. אני בסוף נותן לכם את האילוצים שאני מסוגל לתת לכם. אני לא אתן לך משהו שאני לא יודע לתת, כי בסוף את תבואי אליי בעוד חודש, תגידי לי זה לא מה שהבטחת. אני אומר לך שאני יודע היום, וזה גם היה כתוב, פה למעלה, שאני יודע לשים כרגע, במרחב של אורים, 300 עם אופציה, להיות על 300, אבל זה לא יהיה בקבועי הזמן הנוכחים, אני לא אספיק להעמיד את זה.

גברת שלומית פלוטקין : אוקיי. הבנתי.

מר נועם גל : שלומית,

דוברת : (ל.מ).

גברת שלומית פלוטקין : כן. לאור כל מה שנאמר פה,

מר נועם גל : שירי, אני מבקש, די, אנחנו לא יכולים להתנהל ככה. זה מפריע, אני מבקש, זה,

דוברת : מילה לא הוצאנו.

דוברת : מילה לא הוצאנו, מה?

דוברת : מילה.

מר נועם גל : אני רגיל שאת מוציאה, אז אני מתנצל.

דוברת : שירי, שירי,

גברת שירי : אבל אתה, תזרום, אבל מילה לא יצאה לי מהפה.

מר נועם גל : סליחה, היה קולות של מישהו אחר, והאשמתי אותך, מתנצל, תמשיכי בקשה שלומית.

גברת שלומית פלוטקין : אני פונה לחבריי, חברי המליאה, אני קצת מבולבלת, אני לא יודעת אם אפשר להחליט, אני הייתי רוצה שנדחה את ההצבעה ליום ראשון, סוף שבוע לא יעשה שום דבר. יש פה חברי מליאה שלא נמצאים מסיבות מוצדקות. אני חושבת שההחלטה, ההחלטה פה היא, אני לא חושבת שיש פה הרבה, ההחלטה, תראי, אני יודעת שההחלטה פה היא, ההחלטה פה היא מורכבת. כשאומרים לך, אם את לא מבינה, אז אורים אי אפשר להחליט. כי אם יש (ל.מ) באורים, זה אומר שאנחנו לוקחים את הצ'אנס שידחסו ילדים בכיתה. זה אומר, תגידי.

גברת מזל ערוסי : שלומית, תני לי, תני לי להסביר דבר אחד.

גברת שלומית פלוטקין : אבל יהיו פה 300, אבל את מבינה מזל, שבאורים,

גברת מזל ערוסי : תני לי, טוב, תני לי, תני לי להסביר דבר אחד, כדי לא לזרוע פחד, ואני לא יודעת מה.

גברת שלומית פלוטקין : מה פחד, באורים יהיו 300.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת מזל ערוסי : תני לי להסביר.

גברת שלומית פלוטקין : כן.

גברת מזל ערוסי : תני לי להסביר, כי אני חושבת שלא הוסבר נכון, בסדר? נפתחת הרשמה, היה ונחליט,

נפתחת הרשמה יום ראשון, יום שני, יום שלישי, אוקיי?

דובר : היא לא צריכה מיקרופון, היא צריכה מגפון.

גברת מזל ערוסי : עד החמישה, לא צריך.

דוברת : היא לא צריכה.

גברת מזל ערוסי : עד החמישה,

מר גדי ירקוני : בזום לא שומעים. שימי את, שימי,

גברת מזל ערוסי : עד החמישה עשר ביוני,

דוברת : יולי.

גברת מזל ערוסי : צריכה להסתיים ההרשמה. זה בסדר?

דוברת : אוקיי.

גברת מזל ערוסי : אוקיי. היה וירשמו מעל 300 תלמידים לקרייה, יפתחו שם שני בתי ספר. היה וירשמו

יותר מ-300 תלמידים לאורים, לגבולות, או ליובלי הבשור, יפתחו שני בתים.

גברת נעמי סלע : איפה?

דוברת : איפה?

גברת נעמי סלע : איפה? באורים?

דוברת : בצוחר.

גברת מזל ערוסי : איפה שיבחרו.

דוברת : לא.

דוברת : לא.

גברת מזל ערוסי : לא, כי הרישום יהיה,

דוברת : אבל באורים הוא יכול לפתוח רק במרץ.

גברת מזל ערוסי : הרישום יהיה,

דוברת : באורים הוא יפתח לך במרץ.

גברת מזל ערוסי : הרישום, חלק ייפתח, חלק ייפתח גם בנובמבר.

גברת שלומית פלוטקין : אם יהיה יותר מ-300 ילדים, (ל.מ) חודשים.

דוברת : זה מה שהוא אמר כרגע.

גברת מזל ערוסי : חלק יירשמו, שלומית, שלומית, הרי, כשנעביר, אפילו סקר, נקבל, נקבל איזשהי

תמונה. יש לנו אנשים שרוצים את יובלי הבשור,

דוברת : נכון.

דוברת : נכון.

גברת מזל ערוסי : את יודעת את זה בדיוק כמוני.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : נכון.

גברת מזל ערוסי : יש הורים שרוצים את הקרייה, את יודעת את זה.

דוברת : נכון.

גברת מזל ערוסי : ויש הורים שלא רוצים, לא את הקרייה ולא את יובלי, והם רוצים או את אורים, או את גבולות, אני לא חושבת שהם מבחינים נורא בין שתי האפשרויות, מי שהיה וראה, יש לו את היתרונות לבחור בין זה לזה.

גברת שלומית פלוטקין : מזל, אם היינו בוחרים אורים צוחר וקרייה, אני עכשיו מרימה את היד.

גברת מזל ערוסי : אם מה?

גברת שלומית פלוטקין : אורים, צוחר, וקרייה, שלוש בתי ספר, אני עכשיו מרימה את היד.

גברת מזל ערוסי : שלושה. ספרתי אותך.

גברת שלומית פלוטקין : שלושה. אני הייתי בבית ספר הישן, שמה לא היה זה.

דובר : שמה ספרנו עד שתיים.

גברת נעמי סלע : זה, זה המנהלת ש,

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת מזל ערוסי : זה נכון מה שאמרתי?

גברת נעמי סלע : לא, לא. מזל, הוא אומר או,

גברת מזל ערוסי : אז אם לא, (ל.מ) אומר לא, ועמיחי אומר כן. (צוחקים).

גברת נעמי סלע : מזל,

גברת שלומית פלוטקין : ואני לא הייתי בישיבה.

גברת מזל ערוסי : זה מה שאני,

גברת שלומית פלוטקין : אני לא הבנתי.

דוברת : מזל, הוא אומר לך או צוחר, או אורים, ויפתחו ל, לא שניהם.

דובר : או גבולות, או גבולות.

דוברת : עזוב, גבולות יורד, (ל.מ).

דובר : הוא לא פותח עוד אחד.

גברת מזל ערוסי : מה תעשה, מה תעשה כאשר יירשמו לך 200 ליובלי? במקרה,

דוברת : 400 לאורים.

גברת מזל ערוסי : ו-300,

מר גדי ירקוני : לא, רגע רגע רגע, (ל.מ), לא יצא, בהרשמה,

(ל.מ, מדברים יחד).

דובר : ששש.

גברת מזל ערוסי : יש לו יותר מ-300.

מר נועם גל : מזל, מזל,

גברת נעמי סלע : אבל מזל, אנחנו (ל.מ).

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- מר נועם גל : עוד שניה יתחילו לצעוק עלינו מהזום, שהם לא מבינים, ולא שומעים כלום.
- גברת נעמי סלע : מזל, בואי ניתן להורים, (ל.מ).
- גברת מזל ערוסי : (ל.מ) כיתות של 20 (ל.מ).
- דוברת : אני לא יודעת, זה נראה לי כל כך לא ברור, אתם כועסים,
- מר נועם גל : תתני שניה, תתני לאלון להסביר.
- גברת נעמי סלע : שהם יעשו את ההרשמה, ואז יהיה לנו אופציה. אז תודה רבה, זה מה שאנחנו רוצים.
- דוברת : אולי תצייר לנו עלייה,
- מר נועם גל : מזל, מזל, נעמי, תנו בקשה,
- גברת נעמי סלע : שלא נקבל החלטה פני ההורים.
- מר אלון ולוגני : אני אומר עוד פעם, מה שאני יודע להגיד כרגע, זה שיש לי שלוש אפשרויות שמתוכן צריך לבחור. בית ספר עורפי באורים, בית ספר,
- גברת נעמי סלע : בדיוק, בדיוק.
- מר אלון ולוגני : או, או, זה לא גם.
- דוברת : או, או, או.
- מר נועם גל : זה או בית ספר עורפי ביובלי, או בית ספר עורפי גבולות,
- גברת נעמי סלע : בדיוק.
- מר אלון ולוגני : זה שלושת האפשרויות.
- גברת נעמי סלע : אין פה חגיגה.
- מר אלון ולוגני : אגב, אני, רגע, שנייה, שניה. לכל דבר שאנחנו מציעים, יש נגזרות ומשמעויות. אורים, שנכנס עכשיו, שלא היה מתוכנן במקור, יכלנו להישאר על אותה אופציה של גבולות, ויובלי, אני חושב, עוד פעם, אני חושב, יכול להיות שאני טועה, בסדר? עשיתי, טעיתי. קרה לי כמה פעמים. אני חשבת שסופו של דבר, להביא אלטרנטיבה נוספת, שנקראת אורים, היא חלק מהחובה שלי כלפיך. למה אני אומר את זה? כי יכלתי לבוא ולהגיד רגע, אבל המליאה דרשה ממני לעשות שתי אלטרנטיבות, או יובלי או גבולות, ולצאת ידי חובה. למה, כי יש לי פה 1.9, 31.3, אני חושב שאני חייב לנסות לחשוב גמיש, והכי טוב שאפשר, המקסימום שאני יודע לעשות עד ה-3.11, זה להעמיד כ, אני אומר, זה יהיה גם מעל, כי הוא אמר בצורה עדינה, שנהייה יצירתיים, ויש עוד מקום ליצירתיות באורים, אני לא אומר שאין.
- דוברת : אני מפחדת כשאומרים יצירתיות.
- מר אלון ולוגני : להעמיד, להעמיד שניה, להעמיד,
- דוברת : מזה יצירתיות?
- מר אלון ולוגני : זה אומר שאנחנו נפתח עוד מבנים, זה לא אומר שאנחנו נדחס עכשיו עוד אנשים.
- גברת מזל ערוסי : יש לנו שלושה סוגי מושב.
- מר אלון ולוגני : איך עושים את זה, אני עוד לא יודע,
- גברת נעמי סלע : לא מדברים על, אנחנו לא מדברים על זה.
- מר אלון ולוגני : אבל אם זה מה שיוחלט, אז זה אומר,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת מזל ערוסי : אבל יש לנו שלושה סוגי מושב, למה,

גברת נעמי סלע : אז ה-capacity שאפשר,

מר אלון ולוגני : שלומית, מזל, אי אפשר ככה, (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

מר אלון ולוגני : זה אומר שבסופו של דבר, אני אצטרך לחפש פיתרון. אם ירשמו שם 400 תלמידים, לתת

פיתרון ל-400 תלמידים. איך אני עושה את זה? לא כל דבר יש לי עליו תשובה. זה אומר שאני אשב עוד

כמה שעות טובות עם הצוות המופלא הזה, ונמצא יחד אתכם פתרונות יצירתיים.

גברת שלומית פלוטקין : אבל אלון,

מר אלון ולוגני : אני מבקש להתקדם.

גברת שלומית פלוטקין : אנחנו חוששים, אני יודעת שרוצים להתקדם, וככה התקדמנו בהחלטה על

התיכון, שזה היה מאוד מתיש, והחלטנו צ'יק צ'ק.

מר אלון ולוגני : אמרת את האמירה,

גברת שלומית פלוטקין : אלון,

מר אלון ולוגני : לא מסכים איתך, וזה בסדר.

גברת שלומית פלוטקין : אלון, אתה, אתה,

גברת נעמי סלע : אתה יכול, אבל (ל.מ) את המליאה.

גברת שלומית פלוטקין : בסדר. קודם כל, יש הערכה לעבודה שנעשתה, וזה שאורים בה זה מצויין, זה

היה פתרון שהציעו אותו גם לפני כן. עכשיו, כשאנחנו אומרים שכשניתקל בבעייה, נמצא פיתרון, זה, מזה

אני חוששת, כי אנחנו כבר תשעה חודשים מתנהלים ככה, כי לא עשינו את הדברים רציני בנובמבר, אז

היום אנחנו ביוני עושים את זה. אני לא רוצה לקבל החלטה, שבנובמבר, כשנפתח את אורים, נגיד רגע, לא

חשבנו על זה. אז אנחנו מדברים על 300 תלמידים, במצב כמו שזה,

גברת נעמי סלע : למה שלא אורים?

גברת שלומית פלוטקין : או אורים, או צוחר.

דוברת : למה צוחר?

דובר : (ל.מ) שני בתי ספר, אנשים מוכנים לקרב, זה לא רציני,

גברת שלומית פלוטקין : זה לא גם צוחר וגם אורים.

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : שלומית, אני מבקש שתמצי, סיימת?

גברת שלומית פלוטקין : אני, אני, אני בעד לדחות את ההחלטה,

מר נועם גל : לא לא, נעמי, אני מבקש, שמעיה, יש זכות דיבור. יש זכות דיבור. עכשיו שלמה בזכות דיבור.

ואחרי שלמה, תמי.

דובר : זה או.

דוברת : למה או? מה פתאום. ממש לא.

גברת מזל ערוסי : כשיש (ל.מ),

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : אני מבקש, תתנו לשלמה לדבר.

דוברת : פעם שעברה?

דוברת : נכון, פעם שעברה לא, פעם שעברה אמרו שלא.

מר שלמה בליקסר : חברים חברות,

דוברת : צוחר, ועוד (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : אני מבקש, אל תפריעו לחברי המליאה.

דוברת : מה לא? היה בחירה מספר 2, מה לא.

מר שלמה בליקסר : אני מבקש שתקשיבו לי.

(ל.מ, מדברים יחד).

מר שלמה בליקסר : אני (ל.מ) מה שלומי, והצרחות שלכם, פשוט עוברות את הגבול. אף אחד לא מבין מה הם רוצים ומה לא רוצים. אני מבקש שתקשיבו לי בשקט. קודם כל, אני מצטרף למזל, ולכל מי ש(ל.מ) את הועדה, וכל העבודה. עשו עבודה, מגיע להם. עוד בזמן קצר, חבל על הזמן. עכשיו, ניגש לעצם העניין. בהיסטוריה, אני ישבתי במועצה, בוועדת מכרזים, אני חושב שבסביבו 7 שנים, כך שאני מכיר את הנושא הזה. התאריכים שכתובים כאן, מאוד מבלבל, אתם יודעים מתי יהיה 27 לחודש? היום. אם זה מה-27 לחודש, שום תאריך שכתוב כאן עד הסוף, הוא לא ישים. לא באורים, ולא בגבולות. גם הנושא של לקבל התנאים שההנדסה כתבו כאן, אתם חושבים שזה מהיום למחר? רבותי, זה חודשים. הלוואי וזה הכל ממחר. אני אומר, אני לא מדבר על היום, בוא נדבר על אחר כך, אבל גילוי נאות, אני חבר גבולות, ואין לי ילדים קטנים, ויש לי רק נכד שעולה ל"א, כל השאר חלקם בצבא חלקם (ל.מ). עכשיו אני ניגש לעניין, סתם שאלה, הבית ספר התחיל בגבולות, בפברואר, אם אני לא טועה, אולי קודם, דובר : פברואר, כן.

מר שלמה בליקסר : משהו כזה. הגיעו כ-450 תלמידים, גם תיכון וגם יסודי. לא היה קל, אני בטוח. אבל יחד עם זה, נשאלת השאלה, איפה כולנו היינו עד היום? נזכרנו עכשיו, שבועיים לפני סוף שנת הלימודים, שאנחנו צריכים בית ספר?! איפה כולנו היינו? אני חושב שזה טעות לקבל כאן החלטה כרגע. ואני מציע דבר כזה, כמו שאמרתם, שאנחנו נראה לפי רישום הילדים עד ה-15 ביולי, או אני יודע, תאריך כזה או אחר, אני לא נכנס לעניין כרגע, נראה מה ההורים רוצים. אנחנו נציגי ציבור, נציגי ההורים, נציגי הילדים, דוברת : נכון מאוד.

מר שלמה בליקסר : אנחנו רוצים שיהיה להם הכי טוב שאפשר. לכן, אני חושב, שלמליאה, כרגע, היום, יסלחו לי החברים והחברות, אין שום זכות להרים אצבע, מי בעד זה או (ל.מ). אני מציע לדחות את ההצבעה, לעשות את הסקר של ההורים, דוברת : רישום.

מר שלמה בליקסר : ואיפה שההורים יחליטו ששם יהיה בית הספר היסודי, שם הוא יהיה. ואני אומר לכם את זה גם כחבר גבולות. שם זה יהיה. הרוב יחליטו. אז, באותו זמן שהקימו בגבולות את בית הספר

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הזמני, היה משאל, וכנראה שההורים, הרוב אמרו גבולות, ולכן עשו את זה בגבולות, ולא במקום אחר. אז אני אומר, אנחנו עוד נדבר כמה שאנחנו רוצים, מה שלא יהיה, אנחנו נציגי ציבור, צריך לדעת מה הציבור רוצה. כרגע, אסור לנו ללכת נגד ההורים. זה לא יהיה טוב, לא לנו, לא למועצה, ולא מבחינה דמוגרפית. (מחיאות כפיים). אז לכן אני מציע, את ההצבעה להוריד מסדר היום, ורק אחרי הסקר, להביא את זה לכאן, ונעשה הצבעה.

מר עמיחי הס : אני רק אתייחס,

דוברת : לא לא לא לא, אני ראשונה,

מר עמיחי הס : להתייחס לתחילת הדברים ולסופם, שאמרת.

דוברת : נו מה.

מר עמיחי הס : אם מחברים את שניהם, וברור לי שכולם הבינו את זה, גנט הזמנים יתחיל במקרה הטוב, ב-17 ביולי. זה אומר שהכל נדחה. רק שהדברים יובנו.

דוברת : רק ביום אחד.

דוברת : (ל.מ) שבועיים.

מר שלמה בליקסר : תיקח בחשבון שבונים בית ספר, לא לתשפ"ה, אלא לתשפ"ו.

דובר : עזוב רגע, כולם בצחור?

מר שלמה בליקסר : כן.

מר נועם גל : לא לא לא לא. לא.

מר שלמה בליקסר : בואו נהיה ריאליים.

מר נועם גל : תמי, תמי, תמי קודם בזכות דיבור, ואחרי תמי, את.

גברת תמי בן מאיר : טוב.

דובר : בזום מישחו,

דוברת : שיראו אותך בזום.

גברת תמי בן מאיר : תודה. א', אני רוצה לשאול אם מאותו יישוב, כו נגיד צאלים, יצאו שלושה בתי ספר? איך נתארגן? מה שלושה אוטובוסים יגיעו?

דובר : לא,

גברת תמי בן מאיר : אם יחליטו, ההורים, לנסוע לקרייה, אחד לגבולות, ואחד לצוחר, מה,

דובר : אי אפשר, אי אפשר.

מר עמיחי הס : אני חוזר ואומר, יהיו שני מיקומים, ויהיו שני אוטובוסים מכל יישוב.

גברת נעמי סלע : זה לא,

מר עמיחי הס : זה כבר מערך אוטובוסים, שהמועצה הזאתי, ככל הידוע לי, לא ידעה.

גברת נעמי סלע : החלופה הייתה הקרייה פלוס שני עורפיים.

גברת תמי בן מאיר : שניה.

דוברת : איך ביטלנו את ההחלטת מליאה? לא.

דוברת : זו לא ההחלטה של האסיפה, גדי, גדי, האסיפה המליצה על,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : לא, המליאה החליטה על שתיים עורפי, ואחד אה זה.

גברת תמי בן מאיר : רגע רגע, אל תפריעו, בנות, תנו לגמור.

דוברת : אתם מבטלים.

דוברת : בטח.

מר נועם גל : תנו לתמי לסיים בקשה.

גברת תמי בן מאיר : (ל.מ), מה קורה אם ועדת החינוך של הכנסת לא תביא את הכסף בסוף? שזה,

מר גדי ירקוני : אני אענה על זה גם.

גברת תמי בן מאיר : אז אני רוצה את התשובה, בלי, אני יודעת מה התשובה.

דובר : תגידי לנו, לא לא, תגידי, את חברת מליאה.

גברת תמי בן מאיר : אתה ראש מועצה.

דובר : לא, תגידי, חשוב לשמוע אותך, את חברת מליאה. הם יביאו את הכסף?

גברת תמי בן מאיר : אם אתה שואל אותי, לא.

גברת שלומית פלוטקין : כמו שהם נתנו כסף לצוחר. כמה מיליונים (ל.מ).

מר גדי ירקוני : זה לא הם הביאו.

דוברת : זה לא אלה.

גברת תמי בן מאיר : מי הביא? מי הביא?

מר גדי ירקוני : שר החינוך.

גברת תמי בן מאיר : שר החינוך, אז זה יילך לשר החינוך.

מר גדי ירקוני : (ל.מ). לנו.

דוברת : אנחנו נעבוד בזה, כסף זה לא שיקול.

גברת נעמי סלע : יש לנו, יש לנו, גם תורמים,

גברת תמי בן מאיר : שלומית,

מר נועם גל : אני מבקש, תנו לתמי, תמי, תמי בזכות דיבור עכשיו. תמי, דברי בקשה.

גברת תמי בן מאיר : אבל מה יקרה עם הכסף לא יגיע, מה נעשה? זאת השאלה.

דוברת : אז תבטלי את הלוביסטים, שלא עושים את העבודה,

דובר : (ל.מ) בקרייה, מה, אני אפתח,

גברת תמי בן מאיר : זה דבר אחד. אני רוצה תשובה על זה. ואני רוצה לדעת מה האופציה,

מר שמעיה אליהו : (ל.מ), יש רק את המדינה.

מר נועם גל : שמעיה.

גברת תמי בן מאיר : אם יש אופציה, כמו שמזל אמרה, להורים, לרשום את הילדים שלהם למועצות

אחרות?

מר גדי ירקוני : לתיכון או ליסודי?

גברת תמי בן מאיר : גם וגם.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : גם ביסודי.

גברת תמי בן מאיר : גם ביסודי וגם בתיכון. אני יודעת שיש הורים שמאוד מעוניינים לרשום את הילדים שלהם במועצות אחרות. ועוד שאלה, אבל זה, כרגע, אחרי שנחליט פה אם נעשה סקר וזה, מה יקרה, אם נגיד, באורים, יהיו 400, את מי יחליטו את מי להוריד?

גברת שלומית פלוטקין : שאלנו.

גברת נעמי סלע : (ל.מ) אמרה.

גברת שלומית פלוטקין : הוא ענה לי על זה.

גברת תמי בן מאיר : שאלתם? אז סליחה. זהו, תודה רבה.

גברת שלומית פלוטקין : הוא יהיה יצירתי.

גברת נעמי סלע : יהיה משפט שלמה.

גברת שלומית פלוטקין : הוא אמר שהוא יהיה יצירתי.

מר נועם גל : תודה, סילבי בקשה. סילבי, בבקשה.

גברת סילביה גרין : תודה. טוב, אלון, קודם כל תודה על הצוות, שעשה עבודה טובה מאוד. אני, לגבי אורים, אני רוצה להגיד, אני חושבת שאם אנחנו דוחים את האופציה הזאת, יהיה, דובר : לא שומעים אותך טוב.

גברת סילביה גרין : אם אנחנו דוחים את האופציה של אורים, אנחנו, זה יהיה חטא על פשע. אוקיי? זה דבר אחר.

דובר : רגע, אבל סילבי,

גברת סילביה גרין : מזה?

מר גדי ירקוני : למה זה יהיה חטא על פשע?

גברת סילביה גרין : כי אם אנחנו לא מעלים את האופציה של רישום גם באורים,

מר גדי ירקוני : לא, אני שואל אותך,

גברת מזל ערוסי : אבל מי אמר שאנחנו לא (ל.מ) באורים? במיוחד את שלושת אופציות,

מר גדי ירקוני : אמרת, לא, רגע רגע,

דוברת : לא לא,

דוברת : לא, הוא אמר את שתי המקומות.

גברת סילביה גרין : אז עכשיו הוא רוצה לדחות את זה,

מר גדי ירקוני : לא, רגע,

גברת סילביה גרין : הוא אמר שהוא רוצה לדחות את זה.

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת סילביה גרין : הוא הכניס את האופציה של אורים, זה דבר אחד.

גברת נעמי סלע : בודאי.

מר גדי ירקוני : את אמרת שאם לא בוחרים את אורים, זה חטא ופשע.

גברת נעמי סלע : לא, אם לא מכניסים (ל.מ) לאפשרות רישום.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת סילביה גרין : לא, אמרתי שאם לא, (ל.מ).

מר נועם גל : תמשיכי בקשה. סילבי, תמשיכי בקשה.

גברת סילביה גרין : אוקיי? זה דבר אחד. דבר שני, באורים, גם כן, יש את האופציה להכניס יבילים, נכון?

שזה יכול להגיע ל-600 תלמידים. בהתאם לרישום, בהתאם לרישום, אפשר להחליט מה אנחנו עושים.

אבל חייבים להכניס את הרישום כבר בלוח זמנים. אי אפשר כל הזמן לדחות, לדחות, ולהגיד אוקיי, נלך

לרמת נגב, לזה, לשם. אנחנו מפרקים את הקהילות.

גברת שלומית פלוטקין : כנראה שזה מה שקורה, נכון, (ל.מ)

גברת סילביה גרין : לא, אנחנו חייבים, חייבים,

גברת שלומית פלוטקין : אבל עובדה, כל אחד פה רוצה זה,

גברת סילביה גרין : להציל מה שיש.

גברת נעמי סלע : ולהחזיר את מה שיצא.

מר נועם גל : אלון איכשהו הציג את האופציה של אורים על 300 פלוס 300 נוספים, אבל קבועי זמן שונים.

גברת סילביה גרין : זה לא מה ש, זה לא מה ש(ל.מ).

דוברת : אני לא, אני לא, חסר נתונים פה, אני יכולה להחליט?

מר נועם גל : עכשיו רויטל. סיימת? רויטל, בקשה.

גברת רויטל דמארי : רציתי לשאול את עמיחי לגבי מה שהוצג בהיבטים הפדגוגים, שצריך לתת עליהם

התייחסות. אין התייחסות לצוות, זאת אומרת, לאתגר של כוח אדם, גם מספרית, גם ברמת המענים

שהצוות בעצמו צריך. איך מתכוונים להתמודד עם זה?

מר עמיחי הס : אז לא הייתה התייחסות לצוות, הטבלאות הציגו את המשתנים ביחס למיקומים. האתגר

של הצוות הוא קיים, אנחנו כבר הצגנו את זה באסיפות קודמות, אנחנו בגיוס, תוך כדי מיפוי של צוות.

כרגע יש פערים, אבל אנחנו רואים את הפתרונות לפערים האלו. כן, אם את שואלת על אתגרי הצוות

ביחס למיקומים, עלתה פה שאלה כזאתי קודם. האם הצוות מוכן ללמד ואיפה, אז אתם מכירים את

הצוות, הצוות חי פה במועצה, יש דעות לכאן ולכאן, ואיך שאנחנו רואים, יהיה צוות בכל אחד

מהמקומות, לפי הרצונות שעלו מהם.

דוברת : אני לא יודעת, אנחנו במליאה הקודמת החלטנו, קרייה, צוחר, וגבולות,

דוברת : ושני עורפי.

דוברת : יש כאן את העבודה.

מר נועם גל : רויטל, בסדר?

דוברת : אני לא יודעת איך פתאום עכשיו, אתם כופים עלינו להחליט משהו אחר.

דובר : זה לא היה, זה, זה לא היה אופציה.

דוברת : יש כאן החלטה,

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת רויטל דמארי : החלטת מליאה, הייתה שני עורפי, זה מתועד בפרוטוקול.

דוברת : לא הייתה החלטה,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : (ל.מ), יש מצגת.

דובר : כתוב גבולות וכתוב (ל.מ).

דוברת : שוב, החלטה מספר אחד התקבלה,

גברת שלומית פלוטקין : אתה יודע מה, מאור? רגע, חברה, אנחנו יכולים להעלות הצעה מהזה, איך שאומרים? אנחנו רוצים קרייה, צוחר, ועוד אופציה, זה מה שהחלטנו. תכבדו אותנו.

דוברת : אתם פרסמתם את זה.

גברת שלומית פלוטקין : אם אתם הופכים, אם אתם הופכים את הזה, אז אנחנו נהפוך את זה חזרה.

תכבדו אותנו, תבואו תגידו, חברה, החלטתם הצעה,

מר גדי ירקוני : (ל.מ) מי לא מכבד אותך? מה (ל.מ)?

גברת שלומית פלוטקין : גדי, החלטנו במליאה הצעה,

מר גדי ירקוני : מה לא מכבדים אותך? אני לא מבין מה (ל.מ).

מר אלון ולוגני : שלומית, אפשר שניה? אפשר רגע? לא לא לא, הפוך, הפוך.

גברת שלומית פלוטקין : אני אמרתי תכבדו אותנו,

מר אלון ולוגני : רגע, שלומית,

גברת שלומית פלוטקין : כמליאה, שאם קיבלנו החלטה,

מר אלון ולוגני : שניה,

גברת שלומית פלוטקין : אני עונה רגע לגדי.

מר אלון ולוגני : רגע, לא, שניה, אל תעני לגדי, כי את התחלת בשאלה אחרת, אז שניה, אל תעני לגדי, תיכנסי לרשות דיבור עוד שניה אחת, רק אנשים ביקשו פה לפניך, יש פה אנשים שאנחנו רוצים לתת להם רגע לדבר. שניה אחת.

גברת שלומית פלוטקין : טוב, בוא נמשיך, נחזור עוד חצי שעה,

מר אלון ולוגני : אין לי בעיה, בסדר, זה לא קשור. עדיין, אנשים רוצים להגיד את דברם. שניה אחת.

מר נועם גל : אני אתן לשני נציגי ציבור, ואחרי זה לגדי, לדבר.

גברת נעמי סלע : איך הגענו לנציגי ציבור, אם זה מליאה?

מר נועם גל : אה של מי? את? סליחה.

גברת שלומית פלוטקין : על פי הנוהל, נציגי ציבור קודם, לפני, זאת אומרת, חברי מליאה לפני.

מר נועם גל : חס וחלילה,

גברת שלומית פלוטקין : לא, לא שאני נעלבת, אין לי בעיה שהם ידברו, אורים, כי אותם צריך לשמוע.

מר נועם גל : אבל כל נציגי המועצה דיברו, אין אף אחד שכרגע ביקש זכות דיבור ולא קיבל זכות דיבור.

את רוצה שנעשה עוד סבב? מישהו רוצה?

גברת שלומית פלוטקין : אני אגיד לכם את האמת, היום שלי ארוך, ואני מסיימת אותו ב-12 בלילה, אין

לי בעיה להמשיך פה עד 1, אם לאף אחד אין התנגדות.

מר נועם גל : אני שאלתי כמה פעמים, האם יש,

גברת שלומית פלוטקין : הכל, לא לא, נמשיך,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר נועם גל : אם יש חבר מליאה,

גברת שלומית פלוטקין : הכל בסדר.

מר נועם גל : יש חבר מליאה שרוצה זכות דיבור? בזום? שלמה, תקבל, עוד שניה, רק שניה.

מר נועם גל : יש מישהו בזום שרוצה זכות דיבור? אין אף אחד. שלמה, בקשה, זכות שניה, זכות דיבור שניה.

דוברת : משה טל מצביע.

דוברת : משה טל.

מר גדי ירקוני : משה דיבר.

מר שלמה בליקסר : יש לי הצעה לסדר. פשוט לתפור את התסבוכת. לקבל כרגע הצעה, ולהצביע עליה, שלא מצביעים היום.

מר גדי ירקוני : אז עוד מעט.

מר שלמה בליקסר : לחכות לסקר של ההורים, ואז לקבל את ההחלטה.

מר גדי ירקוני : אני אדבר אז, אי אפשר,

מר שלמה בליקסר : זה מה שיש.

מר גדי ירקוני : שלמה,

מר שלמה בליקסר : כל החלטה שנקבל כרגע, לא תהיה טובה.

מר גדי ירקוני : שלמה,

דובר : השאלה איזה אופציה אתה מציג להם.

דוברת : (ל.מ.), רישום.

מר גדי ירקוני : רגע, רגע, חברה. רגע.

גברת שלומית פלוטקין : אתה רוצה שאני אשלח לך את ההצעה שהצבענו עליה?

דוברת : רישום, לא סקר.

מר נועם גל : האם יש עדיין חבר מליאה שרוצה זכות דיבור?

דובר : כן.

מר נועם גל : מזה?

גברת נעמי סלע : אנחנו צריכים לקבל החלטה אבל.

דובר : עמיחי, עמיחי.

דוברת : אפשר לדבר בבקשה? ההורים, יכולים?

מר נועם גל : יש שני נציגים שידברו,

דוברת : רגע, יש מצב שאנחנו (ל.מ).

מר נועם גל : גברת ניצן : ביקשה ראשונה, אז בקשה.

דוברת : ואני אשמח אחריה, אם אפשר.

מר נועם גל : תדברי עם המיקרופון.

דוברת : למה, למה (ל.מ).

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- דוברת : סילבי, אפשר לקחת שניים.
- מר נועם גל : רק שניים, כי גם גדי רוצה לדבר.
- מר גדי ירקוני : אני אסכם את הדיון.
- מר נועם גל : ואנחנו רוצים להגיע להצבעה.
- גברת ניצן : ואם בכל זאת יש דברים שלא ייאמרו?
- דוברת : אבל אם לא תהיה הצבעה?
- דובר : מה?
- גברת ניצן : ואם בכל זאת יש דברים שלא ייאמרו?
- דובר : אז תחליטו מי זה שתיים.
- דובר : אז הנציג שלך, הנציג שלך,
- גברת ניצן : אם הייתם אומרים מראש שיהיו רק שניים, אז (ל.מ).
- (ל.מ, מדברים יחד).
- דוברת : לא אמרתם.
- דוברת : אחרי זה מצביעים, או (ל.מ)?
- (ל.מ, מדברים יחד).
- גברת ניצן : זה הילדים שלנו,
- מר נועם גל : אני לא שומע אותך, (ל.מ).
- גברת ניצן : זה הילדים שלנו. מן הראוי, שגם אם יש יותר משניים, תחרגו ותתנו, אני לא, אני לא רואה פה מאות (ל.מ).
- דובר : שיהיו שלושה.
- גברת ניצן : אוקיי? כמה רוצים מההורים לדבר בכלל? תפסיקו ללכת איתנו על הלא.
- דוברת : לא, אבל תסתכלו על כמות הרגליים שנמצאת פה.
- גברת ניצן : תלכו איתנו על הכן, די כבר.
- דוברת : זה חשוב לנו.
- גברת ניצן : אני רוצה להגיד כמה דברים.
- דובר : טוב.
- דובר : שש די.
- גברת ניצן : אמרה הנציגה, שאני לא יודעת את שמך, מחילה,
- גברת תמי בן מאיר : אני?
- גברת ניצן : כן.
- גברת תמי בן מאיר : תמי.
- גברת ניצן : תמי. לגבי אם לא יגיע הכסף מועדת החינוך, מה נעשה, והיא לא מאמינה שהוא יגיע.
- גברת תמי בן מאיר : זו דעתי האישית. (ל.מ).
- גברת ניצן : לא, הבנתי. אני מאמינה שזאת לא רק דעתך, אוקיי? יש כאן מועצה, שמייצגת תושבים,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

שהייתה צריכה כבר ממזמן להעלות לכנסת, בדיון, ולדרוש את הכספים האלה, מה שיקרה בעזרת השם בשבוע הבא, מוזמנים לבוא גם שנדרוש את זה ביחד, וזה התפקיד שלכם, תעבדו בזה, תדרשו כסף, שימו מישהו שיישב שמה, לא יודעת איפה, תדרשו את הכסף. הרי אנחנו יודעים שלמועצה לא רק שאין כסף, היא בגירעון.

מר גדי ירקוני : מאיפה את, למה, למה את אומרת את זה? איזה גירעון?

גברת ניצן : סליחה, חוזרת. חוזרת (ל.מ).

דוברת : אז למה הם העלו עכשיו את המיסים.

גברת ניצן : למועצה אין כסף לשים על בתי הספר. נכון?

דוברת : זה הלוואה.

מר גדי ירקוני : אני מבקש שתגידי שאין לה גירעון.

גברת ניצן : אני מבקשת, שאני לא יודעת אם יש לה או אין לה.

מר גדי ירקוני : היה פה לפני זה ישיבת תקציב, והודענו כמה כסף יש לנו, ואין גירעון, לא,

גברת ניצן : גדי, מחילה, זאת לא הנקודה.

מר גדי ירקוני : לא, לא, אני מבקש,

דוברת : אני מבקש, שהיא תגיד אין גירעון.

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת ניצן : אני רוצה להגיד דבר כזה, למועצה אין כסף לשים על בתי הספר, נכון?

מר נועם גל : (ל.מ), אני מבקש שתדברי בקצרה,

גברת ניצן : למועצה אין כסף לשים על בתי הספר. זאת אומרת, שאנחנו כבר חודשים יושבים ומנסים למצוא פתרונות, כשמצד אחד אין כסף, אז מה אנחנו עושים פה? אנחנו, ברור לנו שאנחנו צריכים לצאת החוצה, ולדרוש את הכסף מהמדינה. היינו כבר צריכים להתחיל לעשות את זה קודם, לא עשינו, אנחנו נתחיל עכשיו, ונעבוד בזה הרבה יותר קשה. זה מה שצריך לעשות. אחרת, לא יהיה כלום. אפשר, כולנו יכולים ללכת, לשים את המפתחות, וללכת. זה מה שצריך לעשות, להביא את הכסף. זה חסם, שעד היום אנחנו היינו בשיח אתכם לגבי זה, נצא ביחד החוצה ונדרוש את הכסף. אנחנו, אנחנו עובדים בזה כבר הרבה זמן, לא כי משעמם לנו, כי אנחנו רוצים שיהיה פיתרון לילדים שלנו. בוא נעשה את זה ביחד. יום שלישי, אנחנו בועדת החינוך בכנסת, בואו איתנו, גדי, בואו נלך ביחד, ונדרוש את זה ביחד. נגיד, אחרת לילדי אשכול, לחלקם, לא יהיה פתרון. זה מצב שהוא בלתי נתפס,

גברת מזל ערוסי : לא, זה לפגוע בברור.

גברת ניצן : וזה אחריות גם של המדינה לקחת עלינו את הדבר הזה. הם צריכים למצוא לנו את הפתרונות. אם אנחנו לא מצליחים לייצר פה פיתרון, כי באמת המצב מורכב, אני מורידה את הכובע בפני אלון וכל הצוות שעבד עכשיו שבועיים, או לא יודעת כמה, באטרף, לעשות דברים שהיינו צריכים לחשוב עליהם הרבה קודם, אבל היינו עסוקים בכל כך הרבה זירות, גם את זה אני מבינה. אבל ראשון לתשיעי הוא אוטוטו פה, אנחנו צריכים שיעזרו לנו למצוא את הפתרון. אנחנו לא מצליחים. הוא לא, הוא לא למלא, אס יבחרו חלק? 300 יהיו ומה יהיה עם ה-300 האחרים? אין לנו מקומות? אנחנו צריכים לדרוש

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

שהמדינה תיקח אחריות, ותמצא פתרון לכל ילדי אשכול, לכולם. אם אנחנו לא מצליחים לעשות את זה בתוכו, כמה שאנחנו מתאמצים, עדיין יש פערים, על הפערים שיש, צריך להביא את זה החוצה, ולדרוש לתת פה מענה. הרי לא יתכן שילדים לא ילמדו. לא יתכן. אנחנו צריכים לצאת מגבולות המועצה, כי אנחנו מתבכבשים בזה כבר חודשים, ולא מצליחים למצוא את הפיתרון שנותן מענה לכולם. תודה.

מר אלון ולוגני : אני, אני רוצה,

מר נועם גל : (ל.מ) שניה, שניה אחת, שלמה, דקה.

מר אלון ולוגני : רק שניה, יש לו רשות דיבור נוספת. אני מקבל, גברת ניצן ; את כל מה שאמרת. רשמתי.

אני אשתדל עד יום ראשון להתייחס לכל הדברים, ולבדוק כמה דברים מאפשרים ביציאה מגבולות המועצה. אני רק רוצה להעיר הערה קטנה אחת. אני אמנם לא הרבה זמן פה, בפוזיציה הזאת, למיטב ניסיוני וראייתי, מהלימוד של הדברים שעשיתי תוך כדי תנועה, כמות הדברים שביקשנו מהמדינה, ועד עכשיו לא נענינו אליה, היא לא קטנה. זה לא תירוץ, זה עובדה. עכשיו, צריך לעבוד כנראה יותר קשה, כדי למצוא את המקורות למה שאת מדברת עליו. תודה.

גברת ניצן : אוקיי. ודבר נוסף, אני לא שמעתי שמדברים פה על התיכון. כשאני אומרת תיכון, הכוונה גם לחטיבת ביניים, ז' עד י"ב. מה הולך להיות עם הילדים האלה?

מר אלון ולוגני : אני, אני ציינתי שאני אסביר,

דוברת : כולם שאלו.

מר אלון ולוגני : אני אסביר בסוף הדברים מה אנחנו כרגע עושים. חלק מזה עמיחי אמר, חלק מזה אני אדבר על זה,

גברת נעמי סלע : (ל.מ) לקבל החלטה?

מר אלון ולוגני : זה לא ההחלטה שמדוברת כאן כרגע. אנחנו כרגע מתמקדים, או מנסים להתמקד ביסודי.

דוברת : למה, למה? למה (ל.מ)?

מר אלון ולוגני : אני אדבר על התיכון בהמשך.

דוברת : מזה בהמשך?

מר אלון ולוגני : עוד, מתי שתחליטו, מתי שתחליט המליאה שהיא מצביעה, אם היא מצביעה.

גברת נעמי סלע : עכשיו נעשה את זה.

מר נועם גל : מי עוד מנציגי הציבור רוצה לדבר? תעביר לו בבקשה את המיקרופון.

דוברת : מי עוד רוצה לדבר?

גברת מזל ערוסי : אלון, לאיזה סקר התכוון שלמה?

דוברת : שכל יישוב יעשה סקר שקרב תושביו.

גברת מזל ערוסי : סקר יישובי או סקר הרשמה של,

דובר : סקר הרשמה.

דוברת : של רישום. רישום, לא סקר. די, שבענו מסקרים.

גברת שלומית פלוטקין : מזל, יש כאלה ביישובים שלהם, שעשו סקר, לראות מה הם מעדיפים.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : לא לא לא, שבענו מסקרים. רישום. יהיה רישום, ואז נדע,
גברת מזל ערוסי : אנחנו לא הולכים עכשיו על סקרים אישיים, שמעבירים מבית לבית.
דוברת : די עם סקרים.
גברת שלומית פלוטקין : לא, לא. בסדר.
גברת מזל ערוסי : אנחנו יוצאים במבצע הרשמה.
דוברת : כן כן.
דוברת : כן.
גברת מזל ערוסי : כולל שם, כולל משפחה, כולל מספר ילדים, כולל כיתה. ורק ככה אפשר יהיה לקבל נתונים,
דוברת : נכון.
דוברת : נכון.
גברת מזל ערוסי : ולהחליט,
גברת נעמי סלע : זה מה שאנחנו רוצים אבל.
גברת מזל ערוסי : וכשהם יביאו לנו את הנתונים, נחליט. אבל לא ללכת בית בית לדפוק על הדלת, תרשמו, יא חברה, באמת, בואו נעלה איזשהי רמה.
מר נועם גל : אני מבקש,
דוברת : לא יהיה לך (ל.מ).
מר נועם גל : מזל, בואו נמשיך בקשה. כן.
היי. טוב. קודם כל אני רוצה לומר,
מר נועם גל : תציגי את עצמך, כי לא כולם מכירים, גלית, כמעט כולם.
גברת גלית חביביאן : גלית חביביאן, מושב יתד. יו"ר הנהגת הורים של שחר אשכול, ושל שמש גבולות. אני רוצה רגע לציין כמה דברים. ההורים שמגיעים ויושבים כאן מסביב, הם לא עציצים, אלא אנשים שעובדים 24 שעות, בהתנדבות מלאה, בשונה, ועם הערכה למי שיושב כאן בשכר. אנחנו לא חלילה, עושים עבודה שאנחנו חושבים שזה עבודת נגד, אנחנו מציעים,
גברת מזל ערוסי : עזבי אותך.
דובר : חברי המליאה מתנגדים כולם.
גברת גלית חביביאן : סליחה, אמרתי על מי ש, על אנשי המקצוע,
דוברת : אה, אנשי המקצוע.
גברת גלית חביביאן : אני מבינה שזה שלב שצריך לעבוד סביב השעון, אין ברירה, זה, זה הזמן שצריך לעבוד סביב השעון. ואנחנו יודעים את זה, ובשביל זה כולנו גם נמצאים כאן,
גברת מזל ערוסי : אני אענה לך אחר כך.
גברת גלית חביביאן : רגע, סליחה, אני אשמת, בבקשה, לכל מי שהעיר לפני כן על הרעשים שאנחנו עושים,
מר נועם גל : דלית, דלית, תמשיכי בקשה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : גלית. יאללה.

מר נועם גל : אני דואג לשקט, את תמשיכי בקשה.

גברת גלית חביביאן : אין בעיה.

דוברת : גלית. תודה. גלית עם גי.

גברת גלית חביביאן : אני מזמינה אתכם, את כל מי שיושב כאן, לעשות רגע, איזשהו חשיבה לכיוון השני, ולשבת, ולפתוח שולחן עגול עם מי שנמצא כאן, ולעשות חשיבה משותפת, ביחד. יש פה כוח, אדיר ונדיר, שבאמת, אני חושבת שמאמצע אוקטובר או נובמבר, שטיפה התעשתנו, זה אותם אנשים שעבדו במלונות עבור התושבים, בהם נעזרתם, 24/7, לתת מענים במלונות. זה אותם אנשים שיושבים כאן, ומחפשים פתרונות, עבור הילדים ועבור התושבים, אל תתעלמו ממי שיושב בקירות מסביב. זה אנשים עם כוח, זה אנשים עם אמביציה. זה אנשים שביקשו ודרשו את הועדות בכנסת, מה שלא שמענו שקרה עד עכשיו, ואני, בציפייה, שמי שנמצא כאן, ומציג אותי במועצה אזורית אשכול, צריך להיות בכנסת בתקופה הזאת, 24/7, עד שנגיע למטרות, ונכבוש את היעדים שלנו. כי אין ברירה. עכשיו, אני רוצה לשאול שאלה, היה ומחר בבוקר אנחנו פותחים רישום לבתי הספר, ולקריית החינוך, שאתם חושבים שתהיה ההירה, וזה בסדר, וזה יכול להיות, אבל היה ולא, ויירשמו 100 או 200 ילדים, האם אתם פותחים בית ספר פרטי? זה יקרה? כי אנחנו יודעים שבסופו של דבר, כמות כזו של תלמידים, מבחינת התקציב שמשרד החינוך יתן, יהיה פה מימון לבית הספר הזה, האם לקחתם את זה בחשבון ברמה התקציבית?

דובר : לא, לא הבנתי.

גברת גלית חביביאן : זאת שאלה אחת. מחר בבוקר, קריית החינוך, יירשמו אליו 100 תלמידים,

דובר : כן.

גברת גלית חביביאן : הבית ספר ייפתח, בכל מקרה?

דוברת : האם נפתח בכל מקרה?

גברת גלית חביביאן : לא יפתח?

דוברת : לא.

גברת גלית חביביאן : אוקיי.

דוברת : אז מה עושים?

דוברת : אז מה יהיה?

מר גדי ירקוני : (ל.מ) לא, תשאלי אותי, אני יותר, כן.

דובר : כן.

גברת גלית חביביאן : אז תגידו מה המספר.

מר עמיחי הס : המספר לכיתה תקנית במדינת ישראל זה 20 ילדים.

דוברת : לא כיתה תקנית. בית ספר.

גברת נעמי סלע : לא, היא מדברת על (ל.מ). לצורך העניין,

דובר : זה הבסיס להחלטה.

מר עמיחי הס : והצענו את זה גם פעם שעברה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- דובר : עשרים כפול שש.
- גברת נעמי סלע : עשרים כפול שש, 60 תלמידים,
- מר עמיחי הס : שנייה, אני נשאלתי שאלה. לא, זה אפילו לא 20 כפול שש.
- מר גדי ירקוני : פחות כיתות.
- מר עמיחי הס : בשביל לפתוח את שכבה ד', אני צריך 20.
- דוברת : שתי שכבות. שתי כיתות. נו.
- דוברת : סבבה, נכון.
- גברת גלית חביביאן : 20 תלמידים בשכבה ונפתח בית ספר?
- דוברת : אז עשרים כפול שש.
- מר עמיחי הס : זה נותן לי תקן של מורה, ותקן מחנך, כן.
- גברת נעמי סלע : 20 תלמידים נרשמים,
- גברת גלית חביביאן : אז לצורך העניין, היה וירשמו 20 תלמידים בשכבה, אנחנו פותחים בית ספר עבורם?
- מר עמיחי הס : זה נהלי משרד החינוך,
- גברת מזל ערוסי : פותחת כיתה, כיתה.
- גברת גלית חביביאן : כן?
- מר עמיחי הס : כן.
- גברת מזל ערוסי : כיתה.
- גברת גלית חביביאן : לא כיתה, מזל, אני יודעת מה אני שואלת.
(ל.מ, מדברים יחד).
- גברת גלית חביביאן : לא, אני רוצה לדעת שבאמת, אני רוצה לדעת שבאמת אנחנו, הרי אנחנו בסופו של דבר,
- דוברת : ואם (ל.מ) 20 בגבולות?
- גברת גלית חביביאן : רגע סליחה,
- דוברת : אם יהיה לכם 300, ו-300 נגיד בצוחר ובגבולות, עדיין, בשביל ה-100 האלה אתם תפתחו בקרייה?
- דובר : רגע, כל כך הרבה אם-ים, ואין, יש מיליון אם-ים.
- מר גדי ירקוני : לא יהיה, לא יהיה, אבל (ל.מ).
- גברת גלית חביביאן : לא יהיה בחירה לשלושה בתי ספר?
- דוברת : אמרנו שכבה.
- דובר : למה לא?
- דוברת : אבל זה מה (ל.מ).
- גברת גלית חביביאן : אז אני, אני,
- דובר : גלית, אני מציע שתסיימי את השאלה, כי הפכנו לבלבל פה את האנשים,
- גברת גלית חביביאן : אז אני, אז אני רגע רוצה, שנייה, סליחה,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : זה לא מעניין אותנו מי במליאה, החלטנו משהו אחר.

דובר : רגע שש, שקט.

מר גדי ירקוני : עמיחי, עמיחי, עמיחי.

דוברת : לא מעניין אותי, (ל.מ).

מר גדי ירקוני : עמיחי!

גברת גלית חביביאן : לא לא, את זה. אני לא יודעת איך קוראים לעמיחי, אני חולמת עליו בלילות, מזה, (ל.מ, מדברים יחד).

גברת גלית חביביאן : עמיחי הלך לכל (ל.מ), גם, גדי, בכל מקרה, אני באמת, אני שואלת את השאלה הזאת, כדי להבין האם בסופו של דבר, מחר בבוקר, כשאנחנו ניגשים לאיזורי, לרישום, של בתי הספר, כי פה לצורך העניין, היינו לפני שבועים. לפני שבועיים, עשינו עבודת שטח עם היישובים, ועשינו עבודת שטח עם חברי המליאה. כשחברי המליאה באים ומייצגים כאן עמדה, והם אומרים מה הם חושבים, זה לא בהכרח רק מה שהם חושבים, זה אחרי עבודת שטח ביישובים. הייתה כאן הצבעה, סיימנו את הישיבה הזאת ב-00:00 בלילה. ההצבעה היתה בית ספר קריית החינוך, ושני חלופות, שזה היה צורך וגבולות, לצורך העניין. יכול להיות שאת גבולות אתם רוצים להחליף באורים, לאור מה שהוצג פה, וזה בסדר, אבל האם בסופו של דבר, אנחנו נצא מכאן עכשיו, ומחר אתם שוב תשנו את ההחלטה, ושוב נצטרך להגיע, ויהיה פה רצון לעשות חלופות אחרות, אנחנו לא רואים את היציבות, או את ההתקדמות. וכאן אני שואלת, מה בסופו של דבר יקרה, האם אנחנו לוקחים את קריית החינוך, לצורך העניין, כאופציה אחת, עם אופציה נוספת, מתי נדע מה תהיה האופציה השלישית? את זה לא הצלחנו להבין, וזה מה שאני מבינה, שבגלל זה הם לא הולכים להצביע.

מר גדי ירקוני : למה?

גברת גלית חביביאן : כי עכשיו, לצורך העניין, הם יבחרו אורים או צוחר, בסדר? והרישום בראשון ליולי יפתח לצוחר, אוקיי? גדי,

מר גדי ירקוני : אבל הוא לא יכול לשניהם, לאחד מהם הוא יכול.

גברת גלית חביביאן : אז אני אומרת, אבל היה והוא התמלא, בסדר? אני הולכת אתך, בחרנו את צוחר, אוקיי? יש לנו שני בתי ספר, הם לא זהים, ולא דומים, בנראות שלהם, ובאיך שהם הולכים להיות, נכון?

מר גדי ירקוני : תראי, רגע,

גברת גלית חביביאן : את מי אתה שם איפה?

מר גדי ירקוני : רגע, רגע. לא להכל יש תשובות מלאות.

דובר : לא שומעים אותך גדי,

מר גדי ירקוני : רגע,

גברת גלית חביביאן : אבל, גדי אמר : לא להכל יש תשובות מלאות. אני מבינה,

מר גדי ירקוני : רגע, תני לי לגמור את התשובה.

גברת גלית חביביאן : כן, תגיד, כי לא שומעים.

מר גדי ירקוני : לא להכל יש לנו תשובות מלאות. אנחנו, בשביל זה, רוצים לעשות את ההרשמה לשני

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יעדים.

דוברת : למה צריכים,

מר גדי ירקוני : למה, הסברנו לך מקודם למה, אבל עזבו רגע למה, אוקיי? שני יעדים. ואם נראה בהרשמה, שבמקום אחד פתאום יש 350, נראה אם אנחנו מסוגלים לפתור את זה, ואם לא, נראה מה אנחנו עושים. ואם, כמו שאמרת, אני עונה לך פה על השאלה הראשונה, אני מעריך, בלי שעמיחי אמר את זה פה עכשיו, שלא נפתח בית ספר ל-80 או 100 תלמידים בכל מקום. לא משנה אם זה בקריית החינוך, או, לא שקיבלנו על זה החלטה, או אם זה באורים או ביובלי. אין טעם לפתוח לכזה בית ספר קטן, מקום. לא משנה איפה זה.

גברת נעמי סלע : ולכן אנחנו,

מר גדי ירקוני : אבל, רגע, לא לכן, אין לי מסקנה בינתיים. אני עוד מעט אגיד מה המסקנה שלי, כשאני אהיה ברשות דיבור.

גברת גלית חביביאן : אז אני רק מסיימת את דבריי, משהו אחרון וקצר. אני רוצה בבקשה דברים, משהו שלא התייחסו אליו, בסדר? מאחר ואנחנו מדברים כל הזמן על תקציבים, זה ברור לכולנו, לכל מי שיושב שם, פה, שהרצון שלנו זה, זה נקודת ההתחלה אמצע וסוף, שכולנו רוצים להישאר במועצה האזורית אשכול. בסדר? היה, ובאמת המענים לא יהיו באמת ראויים, או ייענו, כל אחד ברמה האינדיבידואלית האישית שלו, בבקשה, תאפשרו את זה, כי אתם עכשיו פה מדברים פה על מיליונים להשקיע בבית ספר כזה או אחר, ואנחנו יודעים שזה כנראה יהיה בית ספר, שהוא יהיה זמני, לטווח קצר. אם אתם אומרים שזה מבנים בני 60 שנה, סביר שאתם לא הופכים את המבנים האלה למבנים חדשים, תאפשרו לממן היסעים לילדים שרוצים לצאת החוצה. זה משהו שלא עלה פה על השולחן, זה זול יותר מלהשקיע את המיליוני שקלים האלה, בסדר? ובסופו של דבר, אנחנו רואים, וזה משהו שעדכנו את עמיחי בישיבת חינוך האחרונה, שרק שאילתא אחת שעלתה בילדים שעולים מ-ז' ל-ז', עדיין לא ביקשו אישורי גריעה במועצה אזורית אשכול, אנחנו מדברים על 65 ילדים, מתוך מאה ומשהו, שהולכים, עתידם להגיע לקריית החינוך בשנה הבאה, רוצים לצאת החוצה. זאת אומרת, שאם לא יהיה מענה מיידי לחטיבת הביניים ולתיכון, הילדים של אשכול יצאו למועצות אחרות.

דוברת : או שלא יהיה (ל.מ)

גברת גלית חביביאן : וזה מבחינתנו,

דוברת : הם פשוט נושרים מבית הספר, גם את זה צריך לקחת בחשבון.

גברת גלית חביביאן : זה מבחינתנו משהו, אלון, בבקשה תרשום את הדברים האלה, ואנחנו נשמח לתשובות בהקדם, כי אם אנחנו רוצים לפתוח רישום, אנחנו צריכים להתייחס גם לחטיבה וגם לתיכון, ככובד ראש. בסדר? גם בנושא הזה.

גברת מזל ערוסי : גלית, גלית, אני רק, גלית,

מר נועם גל : תודה, גלית,

גברת גלית חביביאן : תני לנו בבקשה זכות דיבור אחרונה, וגדי יתייחס.

גברת מזל ערוסי : גדי אמר, שפותחים הרשמה לשני מוסדות, מה שאנחנו לא נסכים בשום פנים ואופן.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : תודה רבה.

גברת מזל ערוסי : כי אם נפתח הרשמה, נפתח לשלושה.

דוברת : בדיוק.

גברת מזל ערוסי : לשלוש אפשרויות ולא שתיים.

גברת שלומית פלוטקין : אם יהיה שתיים, זה יהיה צוחר ואורים.

דוברת : (ל.מ).

גברת שלומית פלוטקין : אין בעיה, צוחר ואורים.

גברת נעמי סלע : אז איך זה (ל.מ) אם זה צוחר ואורים?

גברת מזל ערוסי : אנחנו לא נלך על שתי אפשרויות, בשום פנים אופן.

גברת שלומית פלוטקין : אם אתה משנה את ההחלטה של המליאה, אתה תשנה (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : אחרת כל העבודה של היום הלכה לטימיון, באמת.

דוברת : יאללה שלומית, תדחפו את זה.

דוברת : זאת הייתה ההחלטה (ל.מ).

דוברת : לא, זה משהו אחר,

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : היה חוק שלא להצביע על (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : על שלושה בתי ספר, למה שניים?

דוברת : זה שני (ל.מ).

מר נועם גל : בקשה, איך קוראים לך? תציג,

מר שי : שי מאורים, (ל.מ). ככה, כמה דברים שרשמתי לי. קודם כל, גדי,

דובר : ששש.

גברת מזל ערוסי : יש לך שני קיבוצים קומפלקס.

מר שי : מי שרוצה, שיקשיב. כשיש אי ודאות, אין תשובות, וזה לגיטימי לחלוטין, מנהלים סיכונים.

תודה לצוות שעבד מאוד מאוד קשה, אבל אני חושב שההצגה פה הייתה מאוד מוטה, ואני אסביר לכם

למה. קודם כל, עובדה, יש גם כמה עובדות. אם הקול הזה, שלנו, כהורים, שלא עלה מאתמול ולא

משלשום, וכולנו כבר יודעים את זה, היה עולה גם לדרגים אחרים, נקרא לזה ככה, אז כנראה שהיו

קורים דברים, בזמן הזה שבו לא קרה שום דבר. מי שהניע את הגלגל הזה של לקיים ועדה בכנסת, ולדון

על בתי הספר בחינוך, זה ההורים.

דוברת : וגם הסיור.

מר שי : עכשיו, אני לא מוכן לשמוע את כל הלאווים האלה שיש פה, בגלל שאתם אמורים להיות

מנהיגים. להנהיג, לנהוג, ולקחת את הדברים האלה ולקדם אותם, ולא אנחנו אמורים להביא את זה.

וכשאנחנו מביאים את זה, יש איזשהי תחושה כאילו אנחנו קצת מפריעים לכם במשהו, שמה שנקרא,

יריתם את החץ, וסימנתם את המטרה מסביב. זה דבר אחד. וזה לא תחושת, זה לא תחושת, זה עובדתי.

דובר : זה נראה לך עובדה?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר שי : ברשותך, תן לי להשלים את הדברים. הועדה, בשבוע הבא בכנסת, היא קיימת בזכות הורי אשכול, ולא בזכות הנהגת אשכול. אז אתם לא מייצגים אותנו. זה עובדה. בסדר? כי הקול הזה הוא לא קול שלי, הוא קול של לא מעט הורים פה אגב, לגיטימי לחלוטין שיש הורים שרוצים ללמוד בקרייה, בסדר גמור, ואמורים לספק גם להם מענה. אני לא חושב שזה אמור להיות על חשבון. דבר שני, לגבי אמון, אני מסתובב עם תחושות מאוד מאוד קשות לגבי הסעיף שככה, שאת העלית אותו, לגבי כמה בתי ספר עורפיים יש. עכשיו, כל החלטה שתתקבל, בסופו של דבר זה מחייב, רוצה לכבד את האנשים שנמצאים פה ושיכבדו אותי, אבל אני חושב שהחלטה שהתקבלה הייתה אחרת, ושווה לחזור לפרוטוקולים, ואני אחזור לפרוטוקולים כדי לאמת את זה, אני חושב שגם מישהי פה חזרה לפרוטוקולים. ההחלטה הייתה אחרת, ולא החלטה שאומרת שיש את קריית החינוך ועוד בית ספר עורפי, אלא עוד שני בתי ספר עורפיים. כשמנהל הקהילה שלי, לא, אני לא צריך לקרוא את זה, אני זוכר את זה, כשמנהל הקהילה שלי העביר לי את הסעיף הזה, כי אמרתי לו אני לא מבין על מה מדובר, על מה ההתלבטות בכלל? אני הייתי פשוט בהלם להבין איך הדברים עובדים, ושזה ככה נעשה, מה שנקרא, אני לא חושב שזה מסיבות, נקרא לזה, לא משנה, אני לא אמשיך את זה, כי זה ילך למקומות לא טובים. זה דבר שני. הדבר השלישי, לגבי ההצעה, תשוו תפוחים לתפוחים. יושבים פה אנשים רציניים, שאמורים לקבל החלטה בסוף הערב, וסליחה, אני אתן דוגמא אחת, ואגב, אני מאורים, ולא אכפת לי אם הבית ספר יוקם בגבולות. אני לא באתי לקדם את אורים, באתי לחפש מענה לילדים של מועצה אזורית אשכול. לפחות לאלה שלא מעוניינים ללכת לקרייה. אבל להציג את זה שבאורים אפשר לשים 300 תלמידים, בזמן שבגבולות אפשר לשים 600, זה לא נכון פשוט, כי ההצעה של אורים, היא הצעה שאומרת בוא ניקח מבנה קיים, או מבנים קיימים, ונשכן בהם, היתרונות היחסיים שזה מייצר לנו, הם: 1. זמן. 2. כסף. אם אורים היו באים ואמורים, בואו קחו מגרש או שטח, כמו שמציעים בגבולות, כנראה שאפשר היה להביא כמה מבנים שאנחנו רוצים, ולשכן 600. אז ההשוואה שנעשתה במצגת, סליחה, ואני מעריך מאוד את העבודה, והיא נעשתה בזמנים לא זמנים, וזה עושה רושם שיש שם הרבה מאוד דאטא, מה שנקרא, אבל זה הוצג בצורה ממש ממש לא נכונה, ואפילו מוטה. עד רמת התמונות שבחרתם בכל אחת מהאפשרויות. בסדר? הייתם פונים אליי, הייתי מביא לכם תלת מימד של אורים. זה דבר שני. ועוד פעם, אני לא מקדם את אורים, אני רוצה לקדם את המועצה. אני חושב, והתחושה שאני מסתובב איתה, ואני חושב שאני מייצג פה עוד הורים, שאתם לא מבינים מה הולך לקרות בראשון לספטמבר. אתם מניחים, וזה גם נאמר פה בין השורות, שכמו שנרשמו לגבולות, ירשמו כנראה גם לקרייה, מה שנקרא, הזמן עושה את שלו. אני יכול להעיד על עצמי, כמי שהגיע לפי שלוש שנים, סליחה שנתיים, ורוצה להישאר פה, שהאפשרות של לעזוב, לא האפשרות של לשים את הילדים שלי (ל.מ) ולהסיע אותם 50 דקות, היא אפשרות שעומדת על הפרק, ואישתי ואני מדברים עליה, ואני לא חושב שאנחנו היחידים. עכשיו, אתם, בידיים שלכם למעשה, בהתנגדות הזאת, ובהתנגחות הזאת שלכם מולנו, למעשה גורמים לזה לקרות. לשם זה הולך. מי שלא מכיר בזה, אין בעיה, יכול להיות שהאחוזים קצת אחרים, זה מפרק את המועצה. צעקנו, קהילה אחת, מועצה אחת, 32 יישובים, בפועל אתם לא מתנהגים ככה. אני מבין את כל הסיבות, ואת כל הרציונלים שעומדים מאחורי הניסיון לשמור על קריית החינוך. ברור לי. אבל צריך גם להכיר במציאות. ואני חוזר

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

למה שאמרתי בהתחלה, כשיש אי ודאות, מנהלים סיכונים, ומה שהצגתם היום, זה לא ניהול סיכונים. אני, אם הייתי יושב פה, במקום כל אחד מחברי המליאה הנכבדים, לא הייתי מסוגל לקבל שום החלטה. לא כי הנתונים לא קיימים שם, כי הם עוצבו פשוט בצורה שלא מאפשרת לי לקבל החלטה. דבר אחרון, ואני לא מסכים עם מה שנאמר לגבי הרשמה, הכוונה לתת להורים לבחור לאן להירשם, כי בסופו של דבר יש פה אנשי מקצוע. זאת אומרת, השיקולים של ההורים הם יכולים להיות שיקולים מאוד מאוד רגשיים, לא בטוח שתמיד הם ענייניים. ומהבחינה הזאת, יכול להיות שההחלטה שתתקבל בסופו של דבר, לשים את הבית ספר במקום איקס ולא וואי, לא תהיה מהסיבות הנכונות, אלא בגלל שזה קרוב אליי הביתה, אלא בגלל שאני לא יודע מה, בסדר? אני אומר את זה כאיש שהישוב שלו הוא אחת החלופות. לכן, אני לא חושב שצריך להעביר את זה להורים, מה גם שאיך אתה יכול לעשות הרשמה, כשהורים יודעים שעדיין אין בית ספר. זאת אומרת, אנחנו יודעים שזה תהליך פיקטיבי, וזה ישפיע על ההחלטה שלנו. זה דבר, זה לגבי העניין הזה.

דוברת: מה אתה מציע?

מר שי: לא הצעתי כלום, אני, התפקיד שלי פה הוא לא להציע, התפקיד שלי להשמיע את הקול שלי. בסדר? מי שאמור להציע, זה מי שיושב פה מולנו. והם אמורים היו לעלות לכנסת כבר לפני הרבה מאוד חודשים, ולעשות את העבודה הזו שאנחנו עושים עכשיו. זה מרגיש כאילו לא מפספסים הזדמנות לפספס הזדמנות, זה פשוט מדהים אני יוצא בתחושה של ישיבה סופר בינונית, סלחו לי, ואני לא מטיח בכס שום דבר, זו התחושה שאני יוצא איתה, עם צחקוקים וכל מיני, מושב לצים כזה, כשהעתידי של הילדים שלנו מונח על הכף. שאני בטוח שאף אחד לא התכוון לזה, אבל ככה זה נראה. ואם הדיון הזה נראה ככה, אז איך תיראה ההקמה של הבית ספר. ושאלה אחרונה, והיא מופנית אליך, גדי, האם אתה בכלל מאמין או חושב שנכון, אני זוכר את המשפט שלך באחת המליאות הקודמות, שאתה היית מעדיף, סלח לי אם הציטוט שלי הוא לא מדויק, היית מעדיף לשים את הנכד שלך במגן ולא באורים. זה משהו שאתה אמרת, נכון?

דוברת: בקרייה.

מר גדי ירקוני: מה, מה הבעיה עם זה?

מר שי: סליחה, בקרייה. לא אמרתי שיש עם זה בעיה, אמרתי שזה מה שהוא אמר,

מר גדי ירקוני: כן, הוא אמר.

מר שי: אני שואל, האם לגיטימי בעיניך, שיש הורים שלא חושבים כמוך? והאם עשית משהו, כדי לקדם את האלטרנטיבה? זהו, תודה. (מחיאות כפיים).

מר נועם גל: דודי בקשה, תודה.

מר דודי מר אלון ולוגני: קודם כל, כל מה שאמרת עכשיו, ברור שזה מדם לבך, וזה נשמע. אבל, לאורך כל השיחה התעלמת מדבר אחד,

מר שי: כן.

מר דודי מר אלון ולוגני: שיש אופציה שהנהלת המועצה, יכול להיות שלא כולם אוהבים את האופציה הזאתי, ולא כולם רואים בה מספיק טובה, אבל הנהלת המועצה, בנובמבר כבר, הבינה וחשבה, אוקיי?

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

לקחת את צוחר, שהיה בית ספר עזוב, לשפץ אותו מהיסוד, להביא אלטרנטיבה ראויה, שניה, אני עוד לא, עוד לא הפרעתי לאף אחד. לא הפרעתי לאף אחד, אופיר. שלתת אלטרנטיבה שהיא ראויה לחינוך, **דוברת**: לי בטח לא הפרעת, כי לא קיבלתי רשות דיבור.

דובר: די נו.

מר דודי מר אלון ולוגני: חשבה, בנובמבר כבר, והתחילה לפעול, כי הכל מאוד מאוד מורכב, ולוקח המון זמן, גם לגייס תקציבים, וגם קבלנים, ואין פועלים, וכל מה שקורה במדינה היום. תראו מה קורה בשיקום, ביישובים שלנו, שמפונים, השיקום רק אולי מתחיל עוד מעט. וכבר בנובמבר התחלנו, ועבדנו מאוד מאוד קשה, כדי, ועוד לא סיימנו. הינה ראיתם הרשאה, היום העברנו תברים, כדי לסיים את ההרשאה, וזה הניהול סיכונים שעשינו, וחשבנו איפה נוכל להכיל כל כך הרבה ילדים, בהנחה שקהילת החינוך לא טובה לכולם, ובכל השיח שאני שומע פה, במיוחד בהקשר שאתה מוביל, בעצם כאילו להתעלם משני גושי ישובים, לצורך העניין, גיאוגרפית, עם מספרים מאוד גדולים של ילדים, שהדבר הזה מהווה אלטרנטיבה, גם מבחינת זמן נסיעה, גם מבחינת איכות המבנים, גם המורים שמכירים, מכל התשתיות, זה ניהול סיכונים.

מר שי: לא.

מר דודי מר אלון ולוגני: זה לגמרי ניהול סיכונים. ואני אומר, אני שומע גם אנשים פה,

דוברת: זה מענה לוגיסטי.

מר דודי מר אלון ולוגני: אני שומע גם אנשים פה, שמדברים. הקריית החינוך זה אופציה, והניהול סיכונים שאנחנו עשינו, על כל המשתמע מזה, כדי להכיל 1,000 תלמידים, אולי עורפיים, זה שמה. ולתת, להפוך את זה ללא לגיטימי בכל הדיונים האלה, שאני יודע, כי אני מדבר עם אנשים, גם כמוכם, ואני חי בשטח, ואני חי ביישוב שלי, לצורך העניין, הינה, גלית היא נציגת יתד, הם הזמינו אותי לישיבה לפני שבועיים, כל ההורים, ואמרו לי לך תצביע ליובלי הבשור, זה עורפי עבורנו, אוקיי? אני בדרך כלל לא מייצג את היישוב במליאה. אוקיי? אבל, להפוך את כל ההשקעה, את כל העבודה, את כל החשיבה של ניהול הסיכונים, של הבשור, ולהפוך אותו ללא לגיטימי, פה, אנחנו מה שנקרא, לא רק תפסת מרובה לא תפסת, אנחנו כבר מפסידים פעמיים. תודה.

גברת מזל ערוסי: אני, אני רוצה לומר משפט אחד. אני חושבת שגם הצוות שעבד מאוד קשה, וגם אנחנו, חברי המליאה, מקדישים ימים שעות ולילות, בהתנדבות, אף אחד לא משלם לנו על זה, בכל יום, בכל שעה, בכל שעה בלילה כשמצלצלים, ולא חשוב מי מצלצל. ולעמוד כאן, ולזרוק כזה רפש עלינו, כחבר לצים, סליחה, באמת באמת, זה לא הוגן, זה לא יפה, וזה לא מכבד, לא אותנו, וגם לא אותך, במקרה הזה. ויכול להיות שכל מה שאמרת יכול להיות נכון, אבל סליחה, תכבד אותנו. תכבד אותנו, כי באמת, אני לא מרגישה שישבתי כאן, כאחת מחבר לצים, להמציא או להגיד לך. אני חושבת על כל דבר, אני קוראת את החומר הזה, וכמוני גם חברותיי. אני עוזבת עבודה באמצע, אני עוד עובדת, אני עוזבת עבודה באמצע, ואני מגיעה לישיבות של, של התכנון החדש, של הצוות, וגם של ההנהלה, וגם של המליאה, וגם של ועדת משאבי אנוש, ושל פורום החינוך, ואי אפשר לזרוק לנו, לכל האנשים שיושבים כאן. זה לא הוגן, זה לא יפה, סליחה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר שי : אני, אני רוצה להגיד, קודם כל, סליחה, אם נפגעת, אז אני מתנצל, אבל מה שהמושב לצים שדיברתי עליו, הוא לא רק עליך, הוא גם עלינו, האופן שבו הדיון התנהל, ואני מבין שזה, שזה מה שנקרא, מלהיט את הרוחות, וכן הלאה, סליחה, הוא לא ענייני. הרבה מהדברים שנאמרו פה, לא ענייניים, העובדה שהתחלנו דיון שנקבע לשבע וחצי, בשמונה ורבע, זה לא ענייני. אני מגיע ממחוזות אחרים, מה לעשות, שבאים לסטנדרט קצת אחר, אז כן, אז זה לצים מבחינתי, לא בגלל שאני מזלזל בעבודה שלך, אני התחלתי מלהעריך את מה שנעשה פה ולהעריך את האנשים שיושבים פה, אני חושב שאנחנו צריכים להתקדם ביחד. אבל ההתנגחות הזאת, שנעשית לא, וזה לא מכבד, זה לא מכבד, ההתנגחות הזאת שנעשית לא מעט חודשים, מול אנשים שמדברים מדם ליבם, וההתייחסות אליהם, כאילו, אוקיי. דודי, אתה חושב שזה, שזה נכון שזה יהיה ביובלי, נכון? זה מה שאמרת? בסדר גמור, יש פה אוכלוסייה שלמה, לא מעט אנשים, שאומרים לך שזה לא מקובל עליהם, איזה, מה עשית כדי לקדם גם את, את הדבר הזה?

מר נועם גל : טוב, אני מודה לך מאוד. תודה רבה. דרך אגב, אנחנו התחלנו כאן בשעה שש בדיוק.

דובר : תנו לגדי לענות, ו,

מר נועם גל : וחיכינו לפורום, המשכנו, בשבע וחצי התחלנו את הישיבה, אז תודה על הדיוק, וגדי בקשה. **דוברת :** אני יכולה להגיד משפט רק לדודי על מה שהוא אמר: משפט, משפט אחד. היה סקר בדצמבר, שעוד היינו במלונות רובנו, שהוציאה אמנם הנהגת הורים, אני לא יודעת אם אתם מכבדים אותה או פחות, אבל יצא סקר, שיש את התוצאות מולי. אחת השאלות הייתה, זה היה שרצו שנחזור. **דובר :** זה היסטוריה.

דוברת : שניה, זה קטן. האם פתיחת בית ספר בצוחר, יובלי הבשור הישן, אינה פיתרון מתאים לדעתך? תוצאות הסקר, שניה,

דובר : עברו מאז איזה ארבע חודש, חמישה, שישה, שמונה.

דוברת : אבל הדעות שלנו לא השתנו,

דובר : על זה אני לא יודע.

דוברת : בדקנו בתוך היישוב.

דוברת : 63 אחוזים ענו שלא. 63 אחוזים. כן 16 אחוז. ואולי 17 אחוזים.

מר גדי ירקוני : אבל,

דוברת : עכשיו, רגע, לא, שנייה, בסדר.

מר גדי ירקוני : לא בסדר, עשינו סקר, בסדר.

דוברת : בסדר, שניה.

דובר : כן, זה גם סקר לא (ל.מ).

דוברת : אז אני אומרת, אולי לא, חשבתם שהסקר הזה הוא מוטה או לא, אבל אני יודעת שאתם בטוח חשבתם שהסקר הזה מוטה, אבל זה היה כשהחלטתם לשפץ את צוחר, אז אולי אז הייתם צריכים להקשיב לנו כבר אז,

דובר : בדיוק,

דוברת : ולא להשקיע את הכספים, ולא להגיד עכשיו שהושקעו שם כספים, החלטות מליאה,

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : זה ניהול הסיכון.

דוברת : ועכשיו, אנחנו לא מעריכים את זה.

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : הכספים, הכספים ש, הכספים שניתנו זה על ידי משרד החינוך, אני לא מבין מאיפה את

מביאה את הנתונים האלה, אבל בסדר.

דוברת : לא, הכספים ממשרד החינוך, אין שום בעיה,

מר נועם גל : תודה. תודה.

דוברת : אבל הציבור אמר שמבחינתו צוחר זה לא פיתרון, 63 אחוז אמרו שזה לא,

דובר : לא היה לנו שום אופציה אחרת לפתוח בית ספר עורפי בלוחות זמנים אחרים. אנחנו עשינו,

מר נועם גל : טוב. תודה.

דובר : חלק מההורים, לפני שמונה חודשים,

דוברת : עובדה שבסוף לא למדנו אבל בצוחר, כשחזרנו.

דובר : מה לא, התיכון מלא שמה.

דוברת : עכשיו. עכשיו.

דובר : למה מעכשיו, ממרץ הוא עובד כבר.

דוברת : אבל אם בדצמבר אמרנו, כבר בדצמבר,

דובר : ישר מנובמבר עד דצמבר.

דוברת : היה בדצמבר גם שאלה על גבולות, אורים,

דוברת : אבל אין בעיה גם שיהיה בצוחר, אין בעיה, למה אנחנו,

דוברת : לוחות זמנים.

דוברת : מזה אי אפשר, מזה אי אפשר? למה, אני לא מבינה,

דובר : לא, כי זה,

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : בואו, אנחנו, אנחנו צריכים להגיע,

דובר : אתם חוזרים על דברים שהיו לפני חצי שנה.

מר נועם גל : להצבעה, אני מבקש,

דוברת : אין בעיה שזה יהיה צוחר.

מר נועם גל : תודה רבה, גדי עכשיו, אנחנו עוברים,

(ל.מ, מדברים יחד).

מר נועם גל : גדי בזכות דיבור, ואחרי זה אנחנו נעבור להצבעה. אני מבקש לא להפריע.

דוברת : אני יכולה, נועם, אני יכולה,

גברת נעמי סלע : רגע נועם, יש פה,

מר נועם גל : מזה?

גברת מזל ערוסי : אופיר אבל מבקש לדבר כבר פעם, מליאה שנייה.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : אה, אני רוצה להגיד,

דובר : תאמיני לי, גם מעיין מצביעה מאוד יפה.

גברת מזל ערוסי : במליאה הקודמת גם לא ניתן לו. היא הייתה ברוגז, וקמה ויצאה.

דוברת : לא, אני לא עושה ברוגז.

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אנחנו לא נצביע על ההחלטה, אני רוצה התייחסות, למה אתם מבטלים את ההחלטה של המליאה.

מר נועם גל : רק שניה, אחרי שגדי ידבר, נדבר גם על זה.

דוברת : אבל המליאה החליטה משהו, ואתם החלטתם משהו אחר.

מר גדי ירקוני : אחרי שאני אדבר, יתייחסו. הם יבדקו את זה.

דוברת : אוקיי. אז אין הצבעה, עד שלא יתייחסו לזה.

מר נועם גל : דברי, בקשה.

גברת מעיין : אני לא אוסיף על כל מה שנאמר, אני מסכימה עם כל מה שאמרו נציגי ההורים, במיוחד עם האמירות לגבי זה שאנחנו מרגישים שלא קשובים אלינו, במיוחד לגבי זה שאני חוששת מאוד מיציאה של משפחות מתוך המועצה, קהילות שהתפרקו כבר לא יחזרו, תלמידים שיתחילו ללמוד שכיתה י' בבתי ספר אחרים, לא יחזרו לפה בכיתה י"א ו-י"ב, כי הם כבר יסיימו את המגמות ואת בתי הספר, וככה משפחות שלמות יישארו בחוץ. אני לא רוצה להרחיב בזה, כי זה נאמר. מה שאני רוצה לומר זה, שהחוויה שלי היא, שאתם לאורך כל הדרך, מנסים לדחוק אותנו, כדי לקבל החלטות שמבוססות, איך אני אגיד את זה, **דוברת :** כסף.

דובר : כסף.

גברת מעיין : מחוייבות, לא, איזשהי, דוחקים אותנו לקבל את ההחלטות, שהן לא ההחלטות האמיתיות שאנחנו רוצים לקבל. זאת אומרת, למשל, אני נותנת לדוגמא, אם אני לא בטוחה שהבית ספר העורפי, לא משנה איזה בית ספר עורפי ייבחר, על סמך כל מה שקרה בשמונת החודשים האחרונים, מול מערכת היחסים עם ההורים, לא בטוחה שהמענים שינתנו בבתי הספר העורפיים יהיו מיטיבים עם הילדים, או ראויים, או נכונים לילדים ולקהילות, ולמורים ולצוותים גם, דרך אגב.

דובר : למה הם לא יהיו מיטיבים?

מעיין : על סמך מה שאני רואה. למשל, אני רוצה להגיד עד היום בגבולות, אם אני מבינה נכון, מהצוותים ומהילדים, המענים הם לא, נכון? יפה, ועד היום.

מר גדי ירקוני : הם יכולים להיות.

גברת מעיין : אני לא בטוחה.

מר גדי ירקוני : אוקיי.

גברת מעיין : לא משנה. בכל מקרה, אני לא רואה את המאמצים שנעשים לגבי זה. ואני חוששת, שבסופו של דבר, אתם דוחפים לכיוון הזה, שהורים יבחרו בקרייה, בגלל ששמה, באמת, צריך לומר את האמת, הכי נוח, הכי יפה, המבנים הכי חדשים ואיכותיים, הנוחות שבהסעות, הנוחות שבקרבה לחוגים,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

דובר : נו?

גברת מעיין : ואתם פשוט דוחקים אותנו לקבל החלטות שאנחנו לא מאמינים בהן. זה הכל.

דובר : יש לך, את תקבלי זכות דיבור, רק שיהיה הכל (ל.מ).

דוברת : אני לא, אני צריכה את הרמקול. אני רוצה להגיד משהו, שאני מנסה להגיד אותו,

מר נועם גל : במיקרופון, כי לא ישמעו אותך בזום.

דוברת : המיקרופון זה לזום.

דוברת : אני רוצה להגיד משהו, שהוא כבר יהיה כנראה קצת לא רלוונטי, כי נגמרה השנה. הבת שלי מה-

17 למרץ יושבת בבית, תלמידה כיתה י'. היא הגיעה ליובלי הבשור. אני הגעתי איתה לבית הספר, לראות

את הכיתה שהיא אמורה ללמוד בה. הגעתי, וחשכו עיני. הכיתה שלה, היא לא כיתה. הכיתה שלה הייתה

במבואה של הלובי של השכבה, הדלתות של הכיתה, הקירות, זה שתי קירות של זכוכית, של הדלתות

יציאה, ועם זה אני אמורה הייתי להתמודד, ולשלוח אותה לשם. אני לא שלחתי אותה לבית הספר.

דוברת : היא לא היחידה שלא למדה שם.

דובר : ביובלי?

דוברת : ביובלי.

דובר : זה כיתה ביובלי?

דוברת : כיתה י', כיתה קטנה,

דוברת : אין דלתות.

דוברת : גם בשירותים.

דוברת : אין כיתות, בסדר, סבבה, אז היא נשארה בבית.

דוברת : לא לא לא.

דוברת : לא, אין דלתות, אין דלתות. אין דלתות,

דוברת : לא אין דלתות, אין לה קירות בכיתה, מה אתן לא מבינות? אין קירות.

גברת נעמי סלע : (ל.מ) של כיתה?

דוברת : ויטרינה, זה הקירות שלה.

דוברת : זה אמור להיות (ל.מ).

דוברת : אני לא צריכה פצמ"ר, מספיק שאיזה אבן, או איזה ילד עם כדור יבעט בזה עליהם. הילדה שלי,

תלמידה כיתה י', ישבה בבית מה-17 למרץ, זה לא עניין אף אחד. אף אחד לא טרח. התרעתי על זה,

ודיברתי עם המנהל, והוא היה שמה כשדיברתי. אוי, אבל צריכה להבין, ואת צריכה זה, ואני אומרת לו

אוקיי, ונניח והיא יושבת, ויש צבע אדום, לאן הולכים? אומרים לי לממ"ד, אמרתי אוקיי, הם רצים

לממ"ד הזה? אמרו לי לא, היא תצטרך לרוץ לממ"ד היותר רחוק, כי פה כבר אין תקן למספר, הכיתה

כבר תפוסה.

דוברת : זה לא מצחיק, (ל.מ).

דוברת : אז היא ישבה בבית, היא ישבה בבית, ומספר פעמים העליתי את זה, וזה לא עניין אף אחד. אף

אחד. אז אין לה, לא בגרות, לא את ה-30% מהבגרות, אין לה כלום, וזה לא עניין אף אחד. להגיד שאני

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

סומכת על מישהו לגבי שנה הבאה? אני לא. אף אחד לא שם קצוץ. לא עניין אותו. וזה לא שלא פניתי. והייתי בבית ספר, ודיברתי, והגדילה מורה להגיד לי שמה, אחת המורות, שאני גם לא אנקוב בשמה, או באמת, לפה לא מגיעים פצמ"רים. אמרתי לה, זה התשובה שיש לך לתת לי? אתם אומרים תחושת ביטחון, אני לא צריכה תחושת ביטחון, אני רוצה ביטחון, אבל עם קירות מזכוכית, גם את התחושה עצמה אין. אז זה רק ילדה אחת, אני משערת שיש פה עוד כל מיני ילדים, לא משנה מאיזה גילאים, שפשוט לא רואים אותם, ולא סופרים אותם. אבל אתם צריכים להיות קשובים. יש פה תושבים, שחיים במועצה הזאת. אי אפשר לתת פתרון לכל אחד ואחד, זה נכון, אבל תקחו את הרוב, תתנו איזשהו מענה. אתם את התיכון החלטתם שאתם לא מדברים עליו, ונופי הבשור זה איזשהי קביעת עובדה. תבינו, יש כאן אנשים, הורים לילדים, שחוששים, לנסות וללכת לתלמידי תיכון, ולהגיד להם, וגם זה קרה, וקורה, תשפיעו על ההורים שלכם, תגידו להורים שאתם רוצים להגיע וללמוד עם החברים בנופי, זה לא צורה. עם כל זה שהם בני 17, 18, וילדים גדולים, יש להם עדיין אפטרופוסים, ויש מי שמחליט עליהם, וזה ההורים שלהם. ואתם צריכים לקחת את זה בחשבון. זה לא מעניין התלמידים, לא מעניין אותי מה הבת שלי רוצה, עם כל הכבוד שיש לי לבת שלי, והיא בת 17, ויש לה דעות משלה אוהו, והיא דעתנית, לא מעניין אותי, אני אחליט בשבילה, נכון להיום, איפה היא תהיה, ואיפה היא תלמד.

דוברת : כל הכבוד.

דוברת : וזה יהיה איפה שאני בתור אמא שלה, ארגיש ביטחון.

דוברת : נכון, כל הכבוד. (מחיאות כפיים).

מר נועם גל : תודה.

דוברת : אני אוסיף, אני אוסיף, ואני אתחיל את זה ככה. אנחנו מועצה בטרואומה. אנחנו מועצה בטרואומה, קטסטרופלית, ואנחנו עדיין נמצאים בטרואומה הזאת. אתם מדברים על פיתרונות, אבל לא פתרונות של התפתחות ילדים, ומשפחות, כי החינוך זה בעצם גם המשפחות. כי למה, למה אין הרשמה? למה יש נתק? כי ההורים לא סומכים. אז גם הם בטרואומה. אז כשיש לנו ילדים בטרואומה, ואנחנו צריכים לפתוח שנה שניה, אין מענה. ילד שהיה מצטיין במתמטיקה, מקבל 29, לא כי הוא אידיוט. אני מכירה כל ילד כמעט בנופי הבשור. אני יודעת טוב מאוד מה הם יכולים. אני הייתי איתם בלילות ובימים. וגם אני הייתי במרחבי ביטחון אליהם, כי מי שנמצא פה, זה מי שניהל את הקהילות האלו. אני לא יודעת מי היה על הפיירול שלך, אבל מי שהרים את הקהילות מה-7.10, בעין יהב, בערבה, באילת, זה כל מי שנמצא פה, ועוד. אז בבקשה, אנחנו יודעים, רואים את הילדים האלו. הם לא מתעוררים בלילות, והם גם ישנים עם הפיפי שלהם. עם הילדים האלו אתם רוצים לפתוח, ולהגיד, סליחה, עם הילדים האלה אתם רוצים להגיד שאנחנו אוטומטית לא מדברים בכלל על נופי הבשור? נופי הבשור זה החיילים הבאים שלכם. זה הדור שירים לך את אשכול. אז אין מצב שאתם לא מדברים גם לנופי הבשור. כי אגב, אנחנו, אם לא שמתם לב, אנחנו משפחות מורכבות. אם אין פיתרון לילד בנופי הבשור, אני אקח את הילד, ואני אשים אותו במקום אחר, אבל זה משפחות מורכבות, שיש להן אפס עד שלוש, יסודי, ותיכון. אם אתה לא נותן לי פיתרון לתיכון, המשפחה עפה. הינה עוד משפחה שיוצאת לנו, אחת מהמושלמות. לא הגיוני שאתם נותנים פתרונות, בלי להבין את המצב הנפשי של אותם ילדים. וזה כולם, זה לא המהממת שלה,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

זה לא רק המהממת שלה. היא מספרת על הילדים, הילדים מדברים איתי בלילה, והם חולמים חלומות רעים. זה לא הקיר שיציל אותם. הם רק דואגים על החדירות. אז אחד, אחד, יש לנו מצב מורכב של ילדים. הפתרונות שאם נותנים, אני לא חושבת שאתם נותנים מענים פה. הפתרונות של הקיר לא יצילו מחדירה, הם מפחדים מחדירות. שתיים, צוות. צוות פנוי נפשית לטפל בילדים שלנו. סליחה על ההתרגשות, המורים האלה מדהימים, משביעי לעשירי הם טיפלו בילדים שלנו, הם מותשים. ואנחנו רואים את ההתשה, כשהם צווחות על הילדים, ולא מכעס, אני אומרת את זה, הן פשוט כבר עייפות. בבקשה, תביאו צוות חינוכי טיפולי, שיודע לזהות בעייה. אל תתנו להם את הילדים עוד שנה עכשיו, בבקשה. אנחנו עובדים, כשאני רק הצטרפתי עכשיו, אנחנו, אנחנו כבר עובדים עם, עם לא מעט מסגרות, שאומרות תנו לנו, אנחנו נטפל באשכול. אבל בבקשה, קחו את זה בחשבון. בבקשה, יש לכם צוות עצמתי, כמו שגלית אמרה, אל תזלזלו בנו, תשתמשו בנו, לא בשקיפות אחרי ההחלטה, אלא בשקיפות בשולחן העגול החליט אתכם. אחד, בקשה תתייחסו לטראומה. אנחנו בטראומה, אנחנו הורים בטראומה. אני בטראומה. אני לא מחליטה החלטות, לא רק מהמצב הזה, אלא אני לא יודעת מה לעשות עם הילדים. אני בחוסר ודאות, ולא ישנה בלילה. לא הגיוני שאנחנו לא נסתכל על זה כנקודת יסוד. הילדים שלנו, מגיע להם התפתחות, לא פלסטר, ולא הישרדות. די עם ההישרדות, היינו בשישי לאוקטובר. די. הזדמנות מצויינת לנתפתח עם הילדים. אבל, קחו בחשבון, נקודת הנחה, שהילדים האלה בהידרדרות למצב סיכון. כולם. כולם. לא רק כיתת מב"ר, ולא מהכיתה הקטנה. בבקשה מכם. אם אתם רוצים שמות, אני אשאל את הילדים אם אני יכולה לתת שמות, כי אני בחיים לא אספר למי אני מודעת, על מי אני מדברת. אבל אין מצב שאתם לא מתייחסים לנופי הבשור. זה טעות קטסטרופלית, לא להבין את האופי של המשפחות שמסתכלות עליכם. כל יום, 17 אלף אזרחים, יש להם מורכבות שלמה. אל תתנו לי לחפש פתרונות אחרים. אני לא רוצה לעזוב את אשכול, ואני הייתי ראשונה עם דרכונים. אתם, אני לא.. אבל חלקכם יודעים את זה. אני מאמינה בהזדמנות הזאת לאשכול, בבקשה תתייחסו לזה.

מר נועם גל : תודה רבה. (מחיאות כפיים).

מר גדי ירקוני : טוב. א', אני רוצה להגיד לכם, שמי שחושב שאתם שקופים כלפינו, אז אולי הוא לא מזהה נכון. כשהוא חושב שאם לא מקבלים את דעתו, אז הוא שקוף. לא.

דוברת : (ל.מ).

טוב, אני מבקש לא להפריע. תני לי פה רגע, הקשבתי שעתיים שלוש, וזה היה מאוד חשוב, אבל, זה ש, ואנחנו גם, כמו שאמרת, אנחנו מנהיגים, מנהיגים צריכים להנהיג. מנהיגים גם צריכים לבדוק, אתה צודק שהם לא נשארים רק עם המנהיגות ובלי התושבים. גם את זה אנחנו, אני חושב שאנחנו בודקים. ואני חושב שאנחנו כל הזמן בודקים, מהשביעי לאוקטובר, מה הכי טוב לרוב הקהילה, ולקהילות שונות אצלנו בתוך אשכול. והמטרה הנכספת שלנו, היא בסוף, שכמה שיותר מאשכול יחזרו לאשכול, וכמה שיותר מהר. אז כל מה שאנחנו עושים, יכול להיות שזה לא נראה אותו קו נכון, שחלק חושבים. יכול להיות שזה נראה כאילו, שמעתי פה שאנחנו עושים כאילו. אבל זאת המטרה שלנו, וזה מה שכל המועצה הזאת עושה מהשביעי לאוקטובר, עם כל מי שיכול לעזור לה, מכל מקום, ואנחנו נעזרים בהרבה. בחינוך, אין צל של ספק, שהוא במרכז העשייה שלנו, ובמרכז החשיבה שלנו, מהשמיני לאוקטובר. לא תמיד

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

הצלחנו. לא תמיד עשינו את הדברים הכי נכון. אבל להגיד שאנחנו לא מתחשבים, ולא חושבים, או עושים מה שקל, זה לא נכון. אנחנו עושים הכל הפוך. עשינו פה מסגרות, מפה עד אוסטרליה. יכול להיות שהם לא פגעו לכולם, יכול להיות שהם לא הצליחו לכולם, אבל כל הזמן, את מפריעה לי, הסתכלנו עליכם. גם כשהחלטנו, בדצמבר, להתחיל לארגן את מערכות החינוך באשכול, או בנובמבר, זה היה הרבה לפני שמישהו חשב לחזור הנה. היינו הראשונים שהלכנו לשר החינוך ואמרנו לו בוא, יש לנו שני מקומות עורפיים, בוא נתחיל לשפץ אותם, להכין אותם. לקח לנו עד עכשיו לגייס את הכסף הזה. כמו שאתם יודעים. אמרנו לכם היום.

דוברת : צוחר זה לא עורפי, גדי. זה לא עורפי.

מר גדי ירקוני : רגע, אני, בשבילך, אני לא מתווכח.

דוברת : מזה בשבילך?

דוברת : יש כאן מאות הורים ש(ל.מ).

מר גדי ירקוני : אני הקשבת, בשביל מאות הורים, יכול להיות שהוא לא עורפי, אוקיי?

דוברת : אם זה פחות מ-15 שניות, ואם הייתה חדירת מחבלים למושב מבטחים הצמוד, זה לא עורפי.

דוברת : אופיר, תנו לו להגיב, יש החלטת מליאה, ואנחנו דוחקים כבר.

מר גדי ירקוני : אני גם אגיד תכף משהו על המחבלים.

דוברת : ממ-ממ.

מר גדי ירקוני : על האיום שאני רואה, והוא כנראה לא איום כמו שאת רואה. וזה גם בסדר, ואני לא

מוזלזל באיום שאת רואה.

דוברת : (ל.מ)

מר גדי ירקוני : אבל מותר לנו לא לראות את האיום אותו דבר. וכשהתחלנו לעבוד על יובלי ועל הבשור,

התחלנו להכין אחרי שידענו שבאמת לקרייה אפשר להגיע בהתחלה. ואחרי זה, לא בגלל הסקר שאתם

הוצאתם, הוצאנו סקר אחר. אחר, שאתם עשיתם. הנציגים עשו איזה סקר, אנחנו עשינו סקר, נכון

עמיחי? ובסקר הזה ראינו שיש בעיה לחלק או רוב, לא זוכר כמה מהתושבים, לבוא ליובלי הבשור. ואנחנו

הלכנו, יחד עם גבולות, ופתחנו את הדבר הזה, בגלל שהקשבנו וראינו, שהתושבים רוצים בהתחלה להגיע

לגבולות, ולא ליובלי. לא עצרנו את יובלי. ולא עצרנו את הבשור מהשיפוץ, בגלל שהוא כל הזמן נראה לנו

כעורפי נכון, לאם לא יאשרו לנו ללמוד בקרייה. ואחרי זה, כשהתחילו להגיע הרבה מעבר לילדים, שאמרו

לנו בהתחלה שלא יגיעו ילדים, הגיעו, הגענו שהיו לנו שם 300 ילדים ביסודי. תחכי רגע, אני הקשבת לך

כל הערב.

דוברת : לא, לא כל הערב, לא דיברתי כל הערב.

מר גדי ירקוני : לא, אבל כולם.

דוברת : כשדיברתם.

מר גדי ירקוני : אז את, תתני לי לפחות להגיד, לדבר עד סוף דבריי בנועם, את מוציאה אותי מהמחשבה.

דוברת : נכון נכון.

מר גדי ירקוני : וכשראינו שגם באים הרבה מהתיכון, וראינו שכנראה היסודי, על אף שהצוותים רצו

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

אחרת, שיותר נכון להשאיר אותם בגבולות, ואת התיכון להוציא ליובלי, על אף שיובלי נבנה ליסודי, עשינו גם את זה. והמשכנו כל הזמן, לעשות יחד אתכם, מה שאנחנו חושבים שנכון, ולהקשיב גם לכם. וגם את הארבעים מיליון שהבאנו ממשד החינוך, הבאנו אותו, ושקל אחד לא ניתן שם על ידי המועצה האזורית אשכול, על איזור, שבסוף, אמרנו, גם אם לא ילמדו שם, יהיה לאשכול מקום אטרקטיבי מאוד לדברים אחרים. דרך אגב, אני אגיד לכם עוד משהו. טוב שלא עשינו בית ספר עורפי אז. אף בית ספר, ואני אומר לכם באחריות, שעשו עורפי, מאלה שעשו, הוא לא מוצלח. תשאלו את אלה שלומדים בשער הנגב ובגברת ניצן:

דוברת : דווקא בגברת ניצן : שמעתי דברים טובים.

דוברת : יפה, זה נפלא.

מר גדי ירקוני : אז אני, אני שמעתי דברים אחרים.

דוברת : אז תעשה (ל.מ), תעשה (ל.מ).

מר גדי ירקוני : ואף, רגע, ואף בית ספר שם, הוא לא מעבר לכיתה וממ"ד. זה מה שיש, אין כיתות ספח, אין כמה שצריך, זה הכל במינימלי של המינימלי.

דובר : גם גבולות.

מר גדי ירקוני : גם גבולות. עשינו שם תלמי על תלמי, ותזכרו שגם, בהתחלה היה שם קשה מאוד.

דובר : וגם בהמשך.

מר גדי ירקוני : וזה גם בסוף אולי היה שם קשה מאוד. והצוות שם, עד היום, אומר שלא, אי אפשר להגיע שם לרמת לימודים נאותה.

דוברת : כי אין ציוד, לא של (ל.מ).

מר גדי ירקוני : אנחנו, לא בגלל הציוד.

דוברת : אבל זה לא בגלל הצוותים ובגלל הילדים, זה בגלל התנאים שאתם מאפשרים,

מר גדי ירקוני : נכון, אי אפשר להגיע לתנאים אחרים.

דוברת : וכשאתה אומר (ל.מ) ליובלי הבשור, כי לא הייתה להם ברירה, זה היה או לשבת בבית,

מר גדי ירקוני : רגע, רגע, לא, זה, אם תפריעי לי, אני לא יכול לדבר. דיברתם על כבוד, על חינוך, איפה?

ואנחנו עדיין, על אף שאני אומר, כשאני, לא את, אני מבין שיש בינינו פער, הולכים ובודקים מה הם הסיכונים הנכונים, לעומת מה נותן כל בית ספר, אני חושב שאנחנו מנסים לתת את האפשרויות הטובות ביותר. ואני אגיד גם למה. אני חושב שהיום סכנת החדירה לקריה, לא אני, מה שהצבא אומר, היא,

דוברת : סומך על הצבא (ל.מ).

מר גדי ירקוני : רגע,

דוברת : (ל.מ) אוקטובר, שהחמאס מורתע, אותו הצבא.

מר גדי ירקוני : רגע, אתם יכולים לא להאמין לצבא.

דוברת : אנחנו לא נאמין לו.

דוברת : לא מאמינים.

מר גדי ירקוני : בסדר, אני כן מאמין לצבא, אז תנו לי רגע להמשיך.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

(ל.מ, מדברים יחד).

מר גדי ירקוני : חברה, אתם מותר לכם לא להסכים איתי,

דוברת : נכון, ולכן אנחנו צריכים (ל.מ).

מר גדי ירקוני : אבל כשיש דיאלוג, מקשיבים, גם כשהוא בחשיכה. ואני אומר לכם, שאני מאמין, אבל

גם, לא חושב שזה שיש אנשים שחוששים, זה דבר שהוא לא, לא הגיוני. ואז אני חושב, אנחנו נתנו את

האפשרות של יובלי, ורגע,

דוברת : יובלי (ל.מ).

מר גדי ירקוני : של יובלי, שזה עורפי, זה שבעה ומשהו קילומטר מהגדר.

דוברת : זה 7.2.

דוברת : 6.800.

מר גדי ירקוני : שבעה וקצת, אמרתי, אנחנו יודעים, כולנו יודעים,

גברת נעמי סלע : (ל.מ) וכולנו יודעים (ל.מ).

מר גדי ירקוני : וזה בית ספר שהיום הייתי בו. אני אומר לכם, איך שהוא נראה, ועם הביטחון שיש שם,

לא נצליח שאף עורפי, שנבנה בתקופה, ותכף אני אגיע לעורפי, יהיה באיכות וברמה שהילדים שלנו יהיו

שם בשנה הבאה. לאלה שרוצים לבוא.

דוברת : אבל זה לא נותן מענה לצבע אדום, (ל.מ)

מר גדי ירקוני : רגע, זה נותן. אבל צבע אדום זה לא חדירה.

דוברת : יש להם 5 שניות להיכנס לממ"ד.

מר גדי ירקוני : חברה רגע,

דוברת : זה לא נכון, לא אתה גר שם.

מר גדי ירקוני : רגע, אם את מפחדת מצבע אדום, בואי איתי לקרייה.

דוברת : מה??

מר גדי ירקוני : אם את מפחדת ממחבלים,

דוברת : אבל יש לך מגוון של (ל.מ), אנחנו כבר (ל.מ) את הצבע האדום,

מר גדי ירקוני : את, לא, אז רגע, תלוי מאיזה איום, רגע, רגע.

דוברת : אני מפחדת מהחדירה, ולכן אני לא רוצה קרייה.

מר גדי ירקוני : נכון, (ל.מ) של שבעה קילומטר.

דוברת : ואני לא רוצה את צוחר, כי שמה יש לי (ל.מ).

דוברת : (ל.מ), זה לא משנה.

מר גדי ירקוני : לא, אבל, אבל גם שם יכול,

דוברת : אתם יכולים להתווכח (ל.מ).

מר גדי ירקוני : רגע,

דוברת : אופיר, תנו לו לדבר ונגמור עם זה, הוא לא שומע.

מר גדי ירקוני : רגע, תנו לי, אפילו אם אתם לא, לא רוצים להקשיב לי, תנו לי לפחות לגמור לדבר, שנוכל

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

להגיע להצבעות. אני לפחות הקשבתי לכם. ואני חושב שבא אליי הצוות שעבד קשה, ואני לא יכול, לשמוע, מילא שמזלזלים בי, אני נבחר ציבור, מותר לזלזל בי, באמת, מותר להגיד מה שחושבים עליי, אני אחרי שאני אגמור את התפקיד, אם אני ארצה אני אענה לך, ואם לא לא. היום אני צריך לספוג, אני אמור להיות ספוג. אבל הם לא אמורים להיות ספוג. הם באו לעשות עבודה. והם עבדו יומם ולילה, על מנת שבשבועיים נצליח לתת עוד חלופה של, אני אמרתי תגידו, ואני, אני הבנאדם שהכי הכי דמוקרטי, וכשאתם אומרים שעכשיו אולי לא הלכנו לפי ההחלטה, אני אומר בואו נבדוק. אבל הם באו אליי, ואמרו בואו נבדוק עוד החלטה, שהיא לא בזה שנתנו, אבל אולי זה ייטיב, אמרתי תלכו לבדוק, ואל תראו לי, לא ידעתי מה לפני שהם גמרו את העבודה, הם לא הראו לי את השלבים. אבל אחרי שאני רואה את השלבים, ואחרי שאני רואה, ואני מקצר, מה אומר אורים ומה אומר גבולות, ואם זה היה מראה משהו אחר, אז הייתי, ואת הלוחות זנים, עזוב רגע את הכסף, אני עוד שניה אגיע לכסף, אני אומר שבלוחות זמנים הקיימים, ולא היינו יכולים להתחיל לפני, בגלל שהכל תמיד אפשר להגיד אילו ואילו, זה יהיה טעות ללכת לשני הרחוקים, ואני חושב שצריכים להצביע על יובלי הבשור,

דוברת : אבל פה,

מר גדי ירקוני : ורגע, תנו לי לסיים. ואני חושב שזה החלטה שהכי נכונה, וחשוב לי שכמה שיותר יישארו פה, בגלל שללכת, לפני הכסף, ולבנות עכשיו את אורים, ולגמור אותו רק בראשון לנובמבר, מה נעשה עם הילדים האלה עד אז? איפה הם יהיו?

דוברת : הם יהיו בחגים, בממ"ד.

מר גדי ירקוני : רגע,
(ל.מ, מדברים יחד).

מר גדי ירקוני : רגע, אי אפשר ללמוד בגבולות, בגבולות לא מאשרים לנו, תקשיבו, רגע,

דוברת : מה, עדיף שהם יהיו בבית?

מר גדי ירקוני : ורגע,

דוברת : שיהיו בבית.

מר גדי ירקוני : רגע. ואני אומר לכם, שכמו שאלון אמר, אנחנו שם, על הבטוח של המהנדסים שמה, אבל כל עיכוב שיזרוק אותנו בגלל איזה אחד שלא יבוא לו, לשבת איתנו, ידחוף אותנו עוד חודש קדימה. וזה בשביל 350 תלמידים, לא בשביל 600.

דוברת : אני יכולה להגיד משהו?

מר גדי ירקוני : לא, לא, בגלל שאני מדבר. דברי אחרי שאני אסיים. ואני אומר לכם, בנושא הכספי, שמי שחושב שהעבודה היא בכנסת, אז אין לו ניסיון גדול. אבל אני לא בכנסת.

דוברת : אז מאיפה בא הכסף?

מר גדי ירקוני : אני אגיד מאיפה בא, מהממשלה ומתקומה, שם העבודה, לא בכנסת.

דוברת : אז למה (ל.מ),

דוברת : אז תגיד לנו לאן לבוא. תגיד לנו לאן לבוא, (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- מר גדי ירקוני : (ל.מ). גם שם אנחנו עובדים.
- דוברת : (ל.מ), אנחנו חיילים שלך.
- מר גדי ירקוני : רגע אל, את יכולה לצעוק, ואני אומר לך, מה שהוא אמר היום, אין לו כיסוי במיל. ואם אנחנו נחכה ש,
- דוברת : אז בוא נצא למלחמה, ביחד,
- מר גדי ירקוני : רגע, אבל המלחמה לא עוזרת, לא נותנים, אני אומר לך ש,
- דוברת : (ל.מ) לפני חודש ולפני חודשיים,
- מר גדי ירקוני : רגע, תקשיבו,
- דוברת : למה רשויות הצפון ידעו בהחלטה שלהן להכניס, מידי קבע, עורפיים, (ל.מ).
- מר גדי ירקוני : איזה מידי קבע עורפיים לבית ספר?
- דוברת : אני קראתי, אני קראתי את ההחלטה שם.
- מר גדי ירקוני : איזה איזה?
- דוברת : יש שמה מליונים, שהולכים על מבני, מבנים לעורפי.
- מר גדי ירקוני : איפה? תראי לי.
- דוברת : אני אראה לך את ההחלטה.
- מר גדי ירקוני : תראי לי מישהו שקיבל את ההחלטה יותר מאשכול.
- דובר : לא, היא מדברת על הצפון.
- דוברת : על מבנים?
- מר גדי ירקוני : כן, על מבנים, על הכל, תראי לי, לא שדרות, שהם הרבה יותר מאיתנו, על אחרים.
- דוברת : לא דיברתי על שדרות, דיברתי על (ל.מ).
- מר גדי ירקוני : אתם מדברים ללא כיסוי בנושא הזה. חברה, אני מכיר את ההחלטה הזאת על בוריה.
- דוברת : אני דיברתי על הצפון.
- מר גדי ירקוני : על מה?
- דוברת : על הצפון.
- מר גדי ירקוני : צפון? מה הם קיבלו?
- דוברת : הם קיבלו כסף (ל.מ),
- מר גדי ירקוני : אני לא יודע כלום, לא יודע על הצפון, הם לא קיבלו לפי דעתי כלום.
- דוברת : אז למה אנחנו לא עשינו את אותה מלחמה? למה אנחנו לא ידענו לבוא ולהגיד להם כשזה היה רלוונטי,
- מר גדי ירקוני : רגע, בגלל שאני אגיד לך משהו על הבית ספר,
- דוברת : לבוא ולהגיד לתקומה ששימו כסף על זה.
- מר גדי ירקוני : רגע, אמרו פה מקודם, שיכול להיות שצריכים לעשות בית ספר עורפי לכולם, לתיכון, וליסודי,
- דוברת : נכון, נכון.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר גדי ירקוני : זה לא זמני. זה לא מקבלים בהחלטה כזאת, בערב. זה החלטה שעושים תוכנית

אסטרטגית, מחליטים מה יותר חשוב,

דוברת : אז למה התוכנית האסטרטגית שלנו לא כללה את זה?

מר גדי ירקוני : רגע, אני הקשבת, מה?

דוברת : היתה לנו, היה לנו את ההזדמנות,

מר גדי ירקוני : לא היה לנו, זה לא בזמן מלחמה עושים את זה. עושים את זה, זה צריך לחשוב, חברה,

יש לזה השלכות אדירות. לא אמרתי מה נכון ומה לא נכון, אבל הם בעבודת מטה, שלוקחת לפחות שנה.

רק עבודת מטה, אם אתם רוצים שזה ייצא נכון, ולא ייצא סתם, בגלל ש-50 רוצים ככה ו-150 רוצים

ככה.

דוברת : אבל דווקא, לקח שנה, את ההחלטה על הכסף, היה צריך לקבל כשזה היה רלוונטי.

מר גדי ירקוני : אין, זה לא כסף, אין את הכסף שם, חברה,

דוברת : ברור שאין את הכסף.

מר גדי ירקוני : החלטה על כרייה כזאת, תקשיבו טוב, כמו שלנו, היא סדר גודל 400 מיליון שקל. זה לא,

אף אחד לא קיבל החלטות כאלה. לא אמרתי שאי אפשר לקבל, אבל זה החלטה, מועצה אזורית יושבת,

עושה באמת שולחנות עגולים, מחליטה אסטרטגית איפה היא עושה את המרכז שלה, וזה לא בחפ"פ,

באמת, וכל מה שהתקדם, ראש המועצה הבא יהיה צריך להוביל, אבל זה לא להחלטה להשנה. יש לנו

עכשיו, לפתוח את שנת הלימודים בספטמבר, בתנאים הכי טובים, עם כמה שיותר ילדים. אז אני,

שאלתם אותי איפה, אמרתי מה אני חושב הכי נכון.

דוברת : בקרייה, נכון?

מר גדי ירקוני : לא רק בקרייה, לא, אל תגידי,

גברת רויטל דמארי : סליחה, אני מחכה יפה בסבלנות, הם בינתיים מתפרצים, אני חייבת להגיד,

מר גדי ירקוני : לא, לא, חכי,

דוברת : למה?

גברת רויטל דמארי : אם נתת להם, תן גם לי.

מר גדי ירקוני : אבל אמרתי אל תתפרצו.

גברת רויטל דמארי : אבל היא התפרצה.

מר גדי ירקוני : אז חכי רגע, אני אסיים.

גברת רויטל דמארי : אז אני מרשה לעצמי להתפרץ.

מר גדי ירקוני : אני מסיים.

גברת רויטל דמארי : אני רק חייבת להגיד, אתה כל הזמן מדבר, כל הזמן, סיימת דמוקרטיה, ואתה חוזר

ואומר, אני,

מר גדי ירקוני : לא, אנחנו, סליחה, אנחנו.

גברת רויטל דמארי : אני חושב, אני לא חושב, אני,

מר גדי ירקוני : אני, נכון, סליחה. רגע, אנחנו.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת רויטל דמארי : אנחנו הם אלה שצריכים לחשוב.

מר גדי ירקוני : אנחנו. אנחנו. אנחנו צריכים לחשוב, אנחנו. אני חושב שגם על הבתי ספר העורפי, של יובלי וזה, חשבתי לא לבד, לא חשבתי עם המליאה, זה לא הייתה תקופה שאפשר לחשוב עם המליאה. זו לא הייתה תקופה שאפשר לחשוב עם המליאה. זה לא הייתה תקופה שאפשר לחשוב עם המליאה. בסוף, את הנושא התקציבי, הבאנו גם אליכם, כשאספנו אתכם, אבל אני מודה, את החלטות לא קיבלנו עם המליאה. זה היה בזמן מלחמה, מאוד, לא קיבלנו עם המליאה. וכשאני אומר אני, אני מתכוון אנחנו, בסדר?

גברת רויטל דמארי : אין בעיה, לא עם המליאה, אבל עם הציבור. הציבור השמיע את קולו בשלב מוקדם מאוד,

מר גדי ירקוני : אז אמרתי שהוא השמיע,

גברת רויטל דמארי : אנחנו כבר תשעה חודשים,

מר גדי ירקוני : רגע, לא.

גברת רויטל דמארי : זה כבר, זה כבר תהליך שדורש (ל.מ) תהליך.

מר גדי ירקוני : אז אני אומר, לא, רגע רגע רגע, אני אומר, שבכל ההתלבטויות שלנו, לא היה נכון לפי אנשי המקצוע, לא לפי מה שאנחנו חשבנו, לקבל החלטה בדצמבר ינואר פברואר, על שנה הבאה, החלטה, וזה היה, בגלל שהמצב המלחמתי, גם אנחנו, גם אנשים אחרים חשבו, גם אנחנו, שביולי, המצב פה יראה כבר אחרת. ועל אף שמצב לא נראה אחרת, אני אומר, עדיין, דעתי, המלצתי, המלצתי לחברי המליאה, שהם ירימו בסוף את היד, ומה שהם יחליטו אנחנו נעשה, גם אם זה מנוגד לעמדתנו, זה בכלל לא קשור.

גברת רויטל דמארי : מתי יצא הסקר המועצתי? המפורסם, אמרו, עם ניתוח הנתונים המרשים.

מר גדי ירקוני : לא יודע.

דוברת : זה המדויק.

דוברת : בדצמבר,

דוברת : בדצמבר, בתקופת מלחמה, שאסור היה לקבל (ל.מ).

דוברת : דצמבר, ינואר.

מר גדי ירקוני : פברואר או ינואר. אבל זה היה על השנה, זה היה על השנה.

דוברת : אבל עכשיו אתה אומר שזה זמן לא (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

מר גדי ירקוני : אז זהו, אני, אני מציע, לסיכום,

גברת מזל ערוסי : בואו נחליט, בואו נעשה,

דוברת : בואו נתקדם, אנחנו רוצים (ל.מ) להחלטה.

מר גדי ירקוני : לסיכום, תני לי לסיכום,

גברת מזל ערוסי : אוקיי, צריך לסכם ולהחליט החלטה.

מר גדי ירקוני : לסיכום,

דוברת : הייתה פה את הקרייה כבר, מזל,

דוברת : מזל, את (ל.מ).

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : הייתה החלטת קרייה כבר. קרייה פלוס שני עורפיים.

גברת מזל ערוסי : כן.

דוברת : ההחלטה נתקבלה.

מר גדי ירקוני : לא, רגע,

גברת מזל ערוסי : אוקיי, בואו נחליט, איזה שני עורפיים?

מר גדי ירקוני : חברה רגע, אתם, חברה תקשיבו,

גברת מזל ערוסי : את רוצה לעשות רישום? את לא יכולה לכתוב סתם (ל.מ).

דוברת : אני אתך,

מר גדי ירקוני : רגע, אבל אני מדבר, אני אקשיב לך, לא הפרעתי לך. אני אומר, אני לא בטוח שהחלטה

היא שני עורפיים, עכשיו יש פה גם,

דוברת : זו הייתה ההחלטה.

מר גדי ירקוני : רגע,

דוברת : זה תועד בפרוטוקול, זה כתוב שחור על גבי לבן.

מר גדי ירקוני : אני אמרתי, אם יגידו,

דוברת : רצית שלושה (ל.מ).

גברת שלומית פלוטקין : אין בעיה.

מר גדי ירקוני : אם יגידו שזאת ההחלטה,

גברת שלומית פלוטקין : אין בעיה.

מר גדי ירקוני : אני, רגע, אבל תתנו לי לסיים. עכשיו, גם ההחלטה על אורים, או צאלים, אני אומר לכם,

היא צריכה להיות מגובה בתקציב.

גברת שלומית פלוטקין : אין בעיה.

מר גדי ירקוני : נכון.

גברת שלומית פלוטקין : אין בעיה, אנחנו יודעים את זה, גדי, אבל אני אומרת,

מר גדי ירקוני : יופי, אז עכשיו, וכל יום שמתעכב בתקציב, זה גם יתעכב בימים של קבלת ההחלטה, אבל

אני לא, אנחנו לא בעד לסרב, אנחנו בעד, אני חושב שלהחליף שני בתי ספר עורפיים,

גברת שלומית פלוטקין : זה לא נכון.

מר גדי ירקוני : ועוד את הקרייה, זה לא מעשי ולא נכון. אבל תחליטו מה שאתם רוצים.

דוברת : אני, יש לי שאלה,

גברת שלומית פלוטקין : אבל המליאה, אמרת שהמליאה מחליטה.

מר גדי ירקוני : נכון.

גברת שלומית פלוטקין : עמיחי, אל תלך על גבולות, אתם הצעתם (ל.מ).

דוברת : אין בעיה, אתה רוצה, אנחנו נשנה, אנחנו נעשה מליאה חדשה, החלטה חדשה (ל.מ) בזה. באו

גבולות, זה יקר. אורים,

מר עמיחי הס : אני לא רוצה שתקבלו החלטה,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : אורים התעקשתם,

דובר : כמו שאמרתי פעם קודמת, (ל.מ.),

דובר : רגע רגע,

מר גדי ירקוני : אי אפשר לדחות את, תקשיבו משהו אחד,

דובר : עמיחי, עמיחי, לא שמעתי.

מר גדי ירקוני : אי אפשר לדחות את ההרשמות. ההרשמות, הצוותים מחכים, לדעת איך הם הולכים

לעבוד, איך הם הולכים להתארגן, איפה יהיה כל בית ספר. זה גם, אי אפשר להגיד להם באוגוסט. הם

צריכים, ואנחנו גם רוצים שהם יהיו בחופש, אמרתם, הצוותים עייפים. אנחנו לא סתם רוצים שביוולי

אוגוסט הם יהיו בחופש. שיחזרו עם כוח אחר.

דוברת : אנחנו רוצים לקבל החלטה.

דוברת : גדי, יכול להיות, גדי, חשבתי ש,

גברת נעמי סלע : גדי, אם אנחנו, גדי, אם אנחנו פותחים להורים אפשרות רישום של קרייה, צוחר,

ואורים, אורים גבולות וסלאש אחד, כי אנחנו עוד לא קיבלנו החלטה, זה משהו שהוא,

מר גדי ירקוני : אני מקשיב, אני מקשיב.

גברת נעמי סלע : זה משהו שאנחנו יכולים לתת, אנחנו, עשרה ימים לא, השמים לא יפלו, יכולים לתת

באמת להורים, את האופציה, כל אחד לביתו, להחליט לאיפה הוא רושם את הילדים שלו, ואז לנו תהיה,

דוברת : ואז לכם תהיה אינדיקציה להבין.

גברת נעמי סלע : אז יכול להיות, יכול להיות,

מר אלון ולוגני : שניה, רגע, שניה נעמי,

גברת נעמי סלע : אלון, רגע, שניה, יכול להיות, שניה,

מר אלון ולוגני : אני, נעמי, אני, אני מבין מה שאת אומרת, אני לא, אני לא נגד,

דובר : אין לנו בעיה,

מר אלון ולוגני : אני לא נגד, רק שניה אחת,

מר גדי ירקוני : אם יהיה תשלום, 150 לאורים, (ל.מ.).

גברת נעמי סלע : לא, תן לי רגע לסיים את המשפט,

מר אלון ולוגני : אני חושב שהבנתי את מה שאת אומרת, כי,

גברת נעמי סלע : יכול להיות שאנחנו (ל.מ.).

מר אלון ולוגני : לא, אני שבועיים וחצי בתוך,

גברת שלומית פלוטקין : יכול להיות (ל.מ) הרשמה שם.

מר אלון ולוגני : אני בתוך הסיפור, אני רק רוצה להבין,

גברת נעמי סלע : אבל תנו לי את האופציה.

מר אלון ולוגני : אני ישבתי עם לא מעט הורים, בסדר? ישבתי עם לא מעט הורים, וניסיתי להבין מהם, על

מנת שהם יוכלו לרשום את הילד שלהם, יש לי גם כמה ילדים, בסדר? כשאני בא ושואל את עצמי למה

אני רושם, חשוב מאוד שאני אדע למה אני רושם ומה אני מקבל מבית הספר, ומהן המשמעויות. אני שם

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

רגע בצד את כל שאר הדברים, בסדר? אני בעולם אוטופי, יש לי כסף, יש לי הכל, לוחות הזמנים הם פיקס, ואני יודעת לעשות את הכל. אני עושה קסמים, יופי. עכשיו אני רגע שואל את עצמי, כשאני עכשיו פותח הרשמה, הרשמה למה, אז אני רוצה לדעת, לא, כי זה לא מיקום, העניין הוא שזה לא רק מיקום.

דובר : יכול להיות,

דוברת : יכול להיות שזה,

מר אלון ולוגני : שניה, שניה, אני, יכול להיות,

גברת נעמי סלע : אבל ככה (ל.מ) אנחנו צריכים להשקיע כספים בשני מקומות.

מר אלון ולוגני : שניה, רגע, נעמי, יכול להיות, יכול להיות שהציפייה שלי היא ציפייה גבוהה מדי, שכשאני רציתי לעשות תפריט על להורה, שהוא באמת ידע מקצה לקצה, מה יהיה קיים בתוך אותו מרחב. כי אני רוצה לעשות את המקסימום של העבודה היסודית שאני יודע לתת לו. זאת אומרת, שכשאני בונה תפריט, אחרי שאתם מקבלים, אני, אחרי ההחלטה שלך, בסדר, ואף לי אין זכות הצבעה, אחרי ההחלטה שלך, אני לוקח אותה, ואני מנתח לפרטי פרטים, אני, בטופס הרשמה, אני ממש מסביר להורה, במורה נבוכים, מה הוא הולך לקבל. ככה אני ראיתי את זה בעיני רוחי. יתכן והגזמתי. יכול להיות. אני אומר לך בגילוי לב. כי אני מכוון לזה שיהיה לי מצב, שאני כהורה, הייתי מסוגל לחתום עליו. ומה שאת מציעה, הוא משהו באמצע, אני לא יודע להגיד אם הוא טוב או לא טוב. יכול להיות שבמצב שנקלענו אליו, זה מצב הביניים,

גברת נעמי סלע : היה לנו (ל.מ).

מר אלון ולוגני : אני לא אומר שלא, אני לא אומר שלא. אני גם חושב, שמה שמזל אמרה קודם, אני חושב שראוי להשמיע אותו שוב. אני לא חושב שיש פה למישהו, בין אם הוא מקבל (ל.מ), בין אם הוא מקבל שכן, ובין אם לא, אני לא חושב שלמישהו יש פה כוונה רעה. וגם אם דברים נעשו, שניה,

גברת גלית חביביאן : (ל.מ) רגע רגע,

מר אלון ולוגני : הם נעשו, הם נעשו מתוך כוונה אחת,

גברת גלית חביביאן : אלון,

מר גדי ירקוני : די.

מר אלון ולוגני : שניה, גלית, אני יודע, אני יודע.

דוברת : אף אחד לא דיבר (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

מר אלון ולוגני : אני יודע, אני מסביר, וגם אני אומר, שגם כל אחד מהאנשים שאני זכיתי בשבועיים האחרונים, לעבוד איתם, נתן את כל כולו, לא משנה מה. גם אנשים בהתנדבות, כמו מתן, וכל החברה האחרים שעזרו לי, וגם אנשים בשכר. ולכן, אני בא ואומר, אנחנו ניסינו לתת פה, גם אם זה נראה לחלק מהאנשים איך שזה נראה להם, אני לא אנקוט במילים, כי זה לא רלוונטי, אנחנו עשינו את המיטב שהצלחנו להביא. אם נסתכל, ואני אומר פה בכוונה, ואני אומר את זה לכולכם, אם נסתכל בצורה היבשה, על החלטת המליאה, חברה, אין אורים. אין אורים. צר לי. תסתכלו ברישומים. אני לא הולך לשם. ממש ממש לא. כי אני, דחפתי בכל כוחי להביא עוד אלטרנטיבה. ואותו הדבר,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

גברת נעמי סלע : אני (ל.מ).

מר אלון ולוגני : שניה, ואותו הדבר, אני גם הבטחתי למזל את התשובה שאני אקריא בעוד רגע, לגבי התיכונים. אני לא מתעלם מכלום. אבל, צריך גם להבין, שכמו שאמרנו, את התיכונים ביסודי, ותוכנית אפס שלוש, ותוכנית ארבע שש, שגם אותם אנחנו צריכים להבין, מהר ככל האפשר. תקשיבו, בסוף, יש רגע,

גברת נעמי סלע : זה הרצון.

מר אלון ולוגני : רגע, בסדר, אז במצב הזה עושים הכי טוב שאפשר, והכי טוב שאפשר כרגע, אני לוקח את המילים של חבר שלי טוב מבארי, אלון, 70 זה ה-100 החדש. צר לי. זה חלק מהסיפור. עכשיו, אני לא אומר את זה בהכנעה, אני אומר את זה בשאיפה למאה, אבל אני אומר את זה שאנחנו ננסה בכל דרך, להביא את המאה. עכשיו אני מנסה לגבש איתכם לאן הולכים מכאן. וזאת השאלה. ואני רוצה להגיד עוד משפט אחד, שאני מתכוון, אני מתכוון אליו, למרות מה שאני הולך להגיד. אני חושב שכמו שאמרתי על הביטחון, וכמו שאמרתי על החינוך, וכמו שאמרנו על התקציבים, וכמו שגדי אמר בדברים אחרים, אני רוצה להגיד לכם עוד משפט אחד. ביום ראשון יתקיים זום עם משרד החינוך, ובזום הזה, שר החינוך הודיע לנו, הוא לא שאל, הוא הודיע לנו שיש שני מיקומים, ובבית ספר יפתח, יפתחו שני בתי ספר בלבד, בין אם זה עורפי, בין אם זה קדמי, ועוד מיקום אחד, שבו יפתח או בית ספר אחד או שניים, שני מיקומים. אנחנו ניסינו, בכל דרך, לחפש גמישויות נוספות. כי אנחנו מבינים שאנחנו לא רוצים להסתכל דרך התקציב, והוא סירב.

דוברת : זה מידע חדש, זה לא נאמר לנו.

מר אלון ולוגני : שניה, הוא סירב. שניה.

דוברת : אתה אומר את זה בשביל (ל.מ),

מר אלון ולוגני : שניה, רגע, אני לא אומר את זה מבחינת, כי אני, שניה,

דוברת : כן, כי אז אתה מסביר לי למה אתה נותן לי שתי אופציות.

מר אלון ולוגני : שניה, זה עדיין, לא בגלל זה אני נותן שתי אופציות. אני נותן שתי אופציות, כי בסופו של דבר, אנחנו חושבים שזה מה שהמליאה החליטה, ואם אני לא מבין אותה ככה, יכול מאוד להיות, יכול מאוד להיות שאני לא מבין אותה. אבל כשאומרים לי שבגבולות אין לי אישור של משרד החינוך, וכך מופיע במליאה,

דוברת : אז אני באה ואומרת, חשבנו יצירתי,

מר אלון ולוגני : לא, שניה.

דוברת : והבאנו את אורים,

מר אלון ולוגני : לא, שניה.

דוברת : החלטנו על שתי אופציות.

מר אלון ולוגני : רגע. לא דיברנו, אבל אורים לא מופיע בהצעה.

דוברת : נכון, אז מה, אנחנו הולכים, (ל.מ),

מר אלון ולוגני : כשאנחנו הלכנו יצירתי,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- דוברת :** אבל החלפת את גבולות ואורים, אין הבדל.
- דוברת :** (ל.מ), הלכת הבאת את אורים, שזה יותר טוב בפחות כסף, במקום גבולות, ואנחנו בפתיחות, באים ואומרים, אנחנו לא הולכים ודבקניים על מה שזה,
- דוברת :** נכון.
- מר אלון ולוגני :** נכון.
- דוברת :** אתה רוצה שנהייה דבקניים?
- מר אלון ולוגני :** לא.
- דוברת :** יש דרך חוקית לעשות את זה, אבל אני,
- מר אלון ולוגני :** אני מסכים אתך לגמרי.
- דוברת :** אז בוא נהיה, נתקדם עם זה, ואני חושבת,
- מר אלון ולוגני :** בואי נתקדם, בואו נחפש דרך,
- דוברת :** ואני חושבת שההרשמה, ההרשמה תיתן לך, תראה,
- מר אלון ולוגני :** אבל אני, אני, אני,
- גברת אופיר :** תהיי איתי, תהיי, אלון,
- מר אלון ולוגני :** אני שואל איך עושים את זה.
- גברת אופיר :** אלון, לי יש שאלה, נניח ש,
- גברת גלית חביביאן :** סליחה שניה, אופיר.
- גברת אופיר :** שניה רגע, אבל שניה, נגיד שייבחרו שני מיקומים, אתה לא הולך עם שני מיקומים, אין שום בעיה, למה שזה לא יהיה יובלי וגבולות, או אורים? יובלי ואורים, תבטל את הקרייה.
- גברת נעמי סלע :** אבל זה אופציה שיכולה לקרות תיאורטית.
- גברת אופיר :** נכון. אם, אם תפתח הרשמה, זו אופציה שיכולה לקרות.
- גברת שלומית פלוטקין :** אלון, אנחנו בבעיה, ואני חושבת, אני מדברת עכשיו כחברת מליאה, בסדר?
- מר גדי ירקוני :** בואו אבל, אני יש לי הצעה לסדר,
- גברת שלומית פלוטקין :** אני חושבת שכהנהגה, גדי, אני אשמח אם תקשיב, כי זה התפקיד שלך לבוא ולהיות מול הציבור. אם ההנהגה פה, באה באמירה, של שני מיקומים, היא צריכה לתת אופציה שלישית, לאלה שלא ילכו לעורפי הלא קיים. אולי הגיע הזמן, גדי, כמו שאמרת באומץ רב, בכתבה בגלובס, המצב שקיים, זה מה שיהיה שהציבור שלי יתחיל ויתרגל, ואולי זה לא הציטוט,
- דוברת :** לא, הוא אמר את זה.
- גברת שלומית פלוטקין :** אז אולי הגיע הזמן, שתעמוד מול ההורים פה, ותגיד להם, חברים, זה מה יש, מי שלא מתאים לו קרייה או צוחר,
- דוברת :** שלום.
- דוברת :** יום טוב לו.
- גברת שלומית פלוטקין :** יש מקומות אחרים בארץ.
- דוברת :** מי שלא טוב לו, יום טוב לו.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : שלומית, למה להגיד דבר כזה?

דוברת : זה מה שראש (ל.מ).

גברת שלומית פלוטקין : סליחה, אם לא הבנתם, זה נאמר בכאב רב.

דוברת : לא.

גברת שלומית פלוטקין : יש לי חברים ומשפחה שלא חוזרים לאשכול,

דוברת : ברור.

גברת שלומית פלוטקין : ואני מקווה שהם יחזרו. אבל, אם ההנהגה בוחרת להתנהל בדרך הזאת,

ולמשך להתעקש על קרייה, ורק צוחר, שנבין כולנו, ונפסיק לברבר, ולריב, ולדבר,

דוברת : התושבים לא רוצים.

גברת שלומית פלוטקין : תשמעו, אנחנו, באמת מנסים,

דוברת : שיעזרו לנו עם הסעות למקומות אחרים.

דוברת : לא, הם רוצים שתלכי. תלכי.

גברת שלומית פלוטקין : אז אני אומרת, או שהנהגה, או שהנהגה תיתן אופציה אחרת,

דוברת : בדיוק.

גברת שלומית פלוטקין : כי מה שקורה, אנשים מצביעים ברגליים. אבל אל תשלו את עצמכם,

דוברת : שלומית, את מדברת אלינו, אני חושבת שאת צריכה לדבר עם מי שיושב שם.

גברת שלומית פלוטקין : אני חושב שכדאי ש,

דוברת : אבל חבל על המילים.

גברת שלומית פלוטקין : המועצות השכנות לא מסוגלות לקלוט אותנו. ואם ההנהגה לא תיתן אופציות,

זה אומר שאנחנו נצטרך לחפש משהו אחר.

דוברת : זה אומר שיש לך דור שלם של ילדים, שהם כבר שנתיים ללא מסגרת חינוכית. הבת שלי הייתה

רשומה ביובלי הבשור, יום יומיים בשבוע הגיעה לשם. הבת שלי לא למדה כל השנה.

גברת שלומית פלוטקין : אז אני אגיד לך, אני מבינה, ומה שאני עושה,

דוברת : ושנה הבאה יהיה אותו הדבר.

גברת שלומית פלוטקין : אז אני, לא, אז אני אגיד לך מה אני חושבת. שאני מבינה שאין תשובות, אז

אנחנו נמצא תשובות. ואם תיכון יהיה רק בקרייה,

דוברת : שלומית, אולי (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת שלומית פלוטקין : אז אני אומרת לך, אני מדברת אליכם, לא, כי הם לא באירוע, אני אומרת לכם,

ההורים, אתם רוצים תיכון עורפי? תקומו ותצרו תיכון עורפי.

דוברת : אנחנו עושים את זה.

גברת שלומית פלוטקין : הייתה פנימייה ב-יב, בים המלח, מי התחיל עם היוזמה?

דוברת : הילדים,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

גברת שלומית פלוטקין : ההורים, והילדים,

דוברת : הילדים. הילדים.

גברת שלומית פלוטקין : אז אני אומרת לכם,

דוברת : הם הצביעו ברגליים, והיה לנו קל לעשות את זה, כי היה שקט.

גברת שלומית פלוטקין : אז זה מה שיקרה. אבל זה מה שיקרה. אז אנחנו פה, אני דורשת, אני מבקשת

החלטת מליאה שדובקת,

דוברת : למי את מדברת?

גברת שלומית פלוטקין : לאלון.

מר גדי ירקוני : נועם.

גברת שלומית פלוטקין : עזבי, אלון, אני מבקשת החלטת מליאה שדובקת בהחלטת מליאה הקודמת,

בית ספר בקרייה, ושניים עורפיים. אם יש בעיה עם קיש, שכרגע אמרתם, חברה, אתם הולכים להפגנה

ב8.7, לכנסת,

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אין מסגרות אפס עד שלוש, אין יסודי, אין חטיבה, אין פה. אין פה.

גברת שלומית פלוטקין : תיכנסו לקיש, תיכנסו לקיש ותסגרו את שתי האופציות.

דוברת : אבל הוא שולח אותך בחזרה לראש המועצה.

גברת מזל ערוסי : לא, אנחנו מתקפלים.

גברת שלומית פלוטקין : על מה מתקפלים?

דוברת : שלוש אופציות. מזל, שלוש אופציות רצית, לא?

דוברת : זה לא, אי אפשר לזרוק את זה, אנחנו לא,

דוברת : היינו אצל החבר כנסת, אמר את זה מאוד יפה, לכו למועצה.

גברת שלומית פלוטקין : אלון, אתה יודע, אלון, אני חושבת, אלון,

מר אלון ולוגני : שניה. שלומית, דקה.

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת מזל ערוסי : (ל.מ), ונעשה רישום, ואם לא יהיה רישום,

דוברת : אנחנו מחתימים, (ל.מ).

דובר : מזל, אשכול יהיו שלושה בתי ספר. (ל.מ) יתנו לך שלושה בתי ספר, (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת מזל ערוסי : חברים, אני, אני מבקשת רגע, לא, אי אפשר ככה.

מר גדי ירקוני : חברה,

גברת מזל ערוסי : חברים, אנחנו כבר יושבים, יש כאלה שיושבים כבר 6 שעות, סליחה, יש כאלה

שיושבים כבר 6 שעות, ויש כאלה שיושבים גם 4 ו-5. זה אחרי שהיינו בבוקר בסיוור, ואחרי זה בשיבה,

ואחרי זה בעניינים אחרים שלנו. בוא נחליט מה אנחנו עושים. שני משפטים אחרונים. אני חושבת, לפחות

אני יכולה להגיד, אנחנו חייבים להחליט מהן שלושת האפשרויות שאנחנו פותחים להורים להירשם, על

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מנת לקבל תמונה. זה א'. אנחנו לא יוצאים מכאן, מבלי לדעת ולקבוע, שאנחנו בישיבה הבאה עוסקים אך ורק בנופי הבשור.

דוברת : בדיוק.

דוברת : נכון.

גברת מזל ערוסי : אלה שתי האפשרויות, ובואו נסיים. מישהו אמר כבר שזה קרקס, אז לא צריך יותר. יותר מזה. אז בואו, קדימה.

דוברת : מזל, מזל, הם מדברים,

גברת נעמי סלע : אנחנו, אנחנו תמימי דעים. הם לא מוכנים לקבל את זה.

גברת שלומית פלוטקין : האם לא רוצים בגלל (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : אנחנו מצביעים.

גברת נעמי סלע : אבל נכון שהם לא נותנים לנו.

גברת מזל ערוסי : אנחנו מצביעים. קול אחד. אנחנו מצביעים,

גברת שלומית פלוטקין : לא, אבל הוא לא רוצה לתת לך את האופציה. אני אתך.

מר אלון ולוגני : שלומית, שלומית, אנחנו לא, זה לא שאנחנו לא רוצים לתת את האופציה, שניה אחת, רגע, אנחנו מנסים להבין איזה, איך כל חלופה מוגדרת. שניה אחת, רגע, אנחנו,

דוברת : מנסים להבין איזה החלטה (ל.מ),

מר אלון ולוגני : מנסים, מנסים לפתור את זה, רגע, שניה.

גברת שלומית פלוטקין : אז על מה (ל.מ).

מר אלון ולוגני : כי על פניו, אם אני הולך להחלטת המליאה, אז יש לי עורפית, כולם בצבא, תם הטקס, אני לא הולך לשם. אמרנו שאני לא הולך לשם.

מר גדי ירקוני : את אומרת ש(ל.מ).

דוברת : אבל אני אפתור לך גם חוקית, רוצה שנרים את הידיים כל חברי המליאה על אופציה אחרת?

דוברת : לא, את לא יכולה להרים למה שאת רוצה, אנחנו מנסים למצוא,

דוברת : אנחנו יכולים להעלות הצעה, (ל.מ), וזהו.

גברת שלומית פלוטקין : יום ראשון יש מליאה, נציע, אנחנו נציע במליאה מיוחדת את ההצעה שלנו, וזה יידחה בכמה ימים, מה הבעייה?

דוברת : יש חוק לכל (ל.מ).

דוברת : שלומית, יהיה לנו את הזמן הזה, למה לדחות? אפשר לקבל על זה עכשיו את ההחלטה. (ל.מ). יום ראשון (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : שום דבר, ההחלטה היא על שלוש אופציות. הוא מתעקש גבולות, אנחנו חוסכים לכם כסף, כשאנחנו אומרים אורים,

גברת מזל ערוסי : כי אנחנו אמרנו,

דובר : אם תצאו מפה בלי החלטה, המערכת,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : ההחלטה,

גברת נעמי סלע : אבל אנחנו כן רוצים לקחת החלטה.

דובר : ההחלטה, שלושה בתי ספר.

דוברת : אנחנו רוצים להחליט.

גברת נעמי סלע : עמיחי, אנחנו רוצים לאפשר לציבור, את שלושת האפשרויות על השולחן. כשאורים,

אורים, גבולות, זה אופציה נוספת, אחת מהשניים, החלופות,

דוברת : אין בעיה,

גברת נעמי סלע : שיש את צוחר, ויש את הקרייה.

דוברת : לא, ראינו צוחר,

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת נעמי סלע : כש, אחרי ש, עמיחי, אחרי שנגע מה ההורים רוצים, אבל אחרי ש, עמיחי,

(ל.מ, מדברים יחד).

דובר : נעמי סליחה, היית איתנו בתהליך כל הדרך.

גברת נעמי סלע : אני אומרת, אבל שניה,

דובר : איפה היית, אבל (ל.מ).

גברת נעמי סלע : יכול מאוד להיות, שאחת מהאופציות תיפול, (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת נעמי סלע : שהחלטה תתבצע לפי כמות הילדים שנרשמים.

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : קרייה, צוחר, אורים. עזבו, קרייה, צוחר, אורים.

גברת נעמי סלע : אבל זה מה שאני רוצה, אבל הם לא מוכנים.

דוברת : הינה, היא שואלת מה את רוצה, קרייה צוחר אורים.

מר נועם גל : אנחנו, הזימון, הזימון (ל.מ). נעמי, הזימון לשיבה, הסדר, נעמי,

גברת נעמי סלע : אבל שאחת מהאופציות (ל.מ). אבל, אם יש לנו, תקשיבו, בואו, עמיחי,

דוברת : עמיחי, שלוש אופציות, לא יירשמו הורים לזה.

גברת נעמי סלע : יש לנו 400 ילדים. יש לנו, תחשבו, 400 ילדים, אנחנו (ל.מ), ואז יהיו לנו שתי חלופות.

דוברת : נועם.

מר גדי ירקוני : נועם.

מר דני בזילי : יש לי הצעה להצבעה, נוסח, יש לי הצעה לנוסח טיפה שונה להצבעה.

דוברת : יש לך?

דוברת : מה דני?

מר דני בזילי : אם מוכנים להציג.

דובר : המערכת תהיה בחוסר (ל.מ) וכולם (ל.מ), כי זה מה שהם יגידו,

גברת נעמי סלע : אבל אין לנו ברירה, אנחנו חייבים,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

מר דני בזילי : אנחנו, אני מתרשם שיש פה לחץ גדול מאוד, לכיוון הזה, שלכם, שניים עורפיים, לא אחד, דוברת : נכון.

מר דני בזילי : אבל, אני חושב, שאלתי את עמיחי, הוא אמר לי שזה אפשרי, להציג להורים, בהרשמה שתהיה, את העובדה, שאורים איננו ודאי, בגלל אפשרויות, או של זמן, או של כסף, או של גם וגם, או של תוכניות או כל דבר,

דוברת : לא לא, למה?

מר דני בזילי : ולתת להם במקרה כזה, מה האפשרות החלופית שלכם, קרייה או צוחר. דוברות : לא לא לא לא לא.

דוברת : ואז אתה תגיע לראשון בספטמבר, ולא יהיו ילדים.

מר דני בזילי : לא, זה תוך שבועיים יודעים מזה. אני אדע תוך שבועיים את התשובה. דוברת : דני, אנחנו נצביע (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אז יאללה, תצביעו כבר!

דוברת : אבל הם לא נותנים.

דוברת : אז תשכנעי אותם, את עורכת דין, אני לא עורכת דין, קדימה!

גברת מזל ערוסי : זה לא זה.

דוברת : זה לא קשור, (ל.מ).

דוברת : יש להם זכות להתבטא.

דוברת : היא צריכה תיגלימה רגע.

גברת מזל ערוסי : אנחנו צריכים להחליט, אנחנו צריכים להצביע על גבולות או אורים. דוברת : נכון.

גברת נעמי סלע : נכון! (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : זה צעד ראשון עכשיו.

גברת נעמי סלע : נכון, זה מה שאני אומרת.

דוברת : יש לנו ויכוח,

גברת מזל ערוסי : הדבר הזה, זה לפתוח בהרשמה, מה שהחבר שלמה אמר.

דובר : בוא נחזיר אותם.

גברת נעמי סלע : אבל הם לא מוכנים.

גברת מזל ערוסי : אבל זהו, די, חברים. בואו נלך.

גברת נעמי סלע : הם לא מוכנים לזה.

דוברת : אני, אבל, יותר נחוש מזה? תמי. אתם, חברה, כמה אנחנו מליאה פה? מי בעד לפתוח את צוחר? דוברת : לא צוחר,

דוברת : כולנו בעד גבולות?

דוברת : צוחר, אורים, וקרייה.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

מר גדי ירקוני : את עושה הצבעה (ל.מ).

דוברת : לפתוח רישום. שלומית, לפתוח רישום.
(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : מאמי, גם אני מהבוקר.

מר גדי ירקוני : אנחנו פה מ-18:00.
(ל.מ, מדברים יחד).

מר גדי ירקוני : אני יותר מבוגר ממך.

דוברת : אתה בשל להצבעה?
(ל.מ, מדברים יחד).

גברת מזל ערוסי : אבל אתם לא מבינים מה שאני מנסה להסביר, מותר לי (ל.מ).

דוברת : רותם, רותם, אז מה אם הם אמרו, אנחנו החלטנו על שלושה, אנחנו נפתח שלושה.

גברת מזל ערוסי : עמיחי, יש לנו היום שלושה בתי ספר, שלושה סמלי מושב,
דוברת : בדיוק.

גברת מזל ערוסי : שלושה צוותים, שלוש (ל.מ), זה בדיוק מה שאני רוצה לפתוח, עכשיו, אף אחד לא יכול להפריע לנו. לא, לא, לא.
(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אלון, משפטית, המליאה יכולה לעלות לראש (ל.מ), נכון? אז עוד פעם אנחנו חוזרים לנקודה, שאחרי המליאה (ל.מ), לא פה, אנחנו שלחנו, חברי המליאה הם לא 32, כמה? עשרים ו?
דוברת : כמה עשרים ו?

דוברת : כי יש לנו כאלה שלא נמצאים במליאה הרבה זמן, יש כאלה שהתפטרו, ומשרד הפנים ביקש שיעשו סדר, (ל.מ) בעניין.
דוברת : כן.

דוברת : עדיין לא סיימת? אין בעיה.

דוברת : אבל זה לא, אין הרבה (ל.מ).
(ל.מ, מדברים יחד).

גברת מזל ערוסי : גדי, היום יש כבר שלושה בתי ספר, שלושה סמלי מושב,

דובר : הוא לא יכול אבל, (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : בסדר, אבל אני אומרת, אבל קיש לא יכול להגיד לך לפתוח רק שתיים.
(ל.מ, מדברים יחד).

גברת מזל ערוסי : המיקומים, אבל לא הישיבה. (ל.מ). זאת אומרת שיש לנו אפשרות לפתוח שלושה בתי ספר.

מר גדי ירקוני : אבל לא בשלושה מקומות.

דוברת : מי אמר?

דוברת : כן בשלושה מקומות.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר גדי ירקוני : לא.

דוברת : מי אמר לך?

דוברת : גדי, אתה אמרת שהמליאה יכולה להמתין.

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : גדי, אתה אמרת שהמליאה יכולה להמתין.

גברת מזל ערוסי : גדי, איך לא מוכן לנהל את זה? יש צוות, יש מנהל,

מר גדי ירקוני : יש הסעות, אתם לא יכולים,

דוברת : (ל.מ) לנהל הסעות (ל.מ).

דוברת : שילמדו יותר מאוחר. שילמדו יותר מאוחר. אז חצי שעה אחרי, הסעות זה זה? די, זה הדברים

שישברו אותך? רגע, הוא חוסך אסון.

גברת מזל ערוסי : זה לחשוב על אלטרנטיבות, ואני לא מסכימה עכשיו (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : שאנחנו החלטנו אורים צוחר וקרייה. הוא יכול להתעקש עוד שעה, זה מה שאנחנו מצביעים.

גברת מזל ערוסי : לא, אבל ההגיונות אומרת, זה להצביע בין אורים לגבולות.

דוברת : את רוצה (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : מזה אני רוצה? מחר יגיע צוות, איך קוראים לו, (ל.מ), סליחה, אני עובד שבועיים, אני

מספק לכם הכל, (ל.מ). והוא יכול לתבוע אותך (ל.מ)

דוברת : לא לא, הבנתי, (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : זאת אומרת, המליאה צריכה להצביע,

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אלון, אלון, (ל.מ) את גבולות ואורים, ואחרי זה אפשר (ל.מ).

דוברת : אה חברה, בקשה שקט,

מר נועם גל : אנחנו,

דוברת : חברי המליאה, אנחנו נכנסים להצבעות.

דובר : עכשיו הצבעות על מה?

דובר : (ל.מ), בסדר, שניה, אנחנו רק, אני רק,

דובר : הוא עושה את זה מסודר.

גברת מזל ערוסי : לא, אי אפשר להחליט.

דוברת : לא, איפה נועם? איפה נועם?

דוברת : אני מציעה כזה דבר,

גברת מזל ערוסי : אי אפשר להחליט. צריך להצביע, אי אפשר.

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אנחנו נצביע כמו שהצבענו להחליט בין גבולות לאורים, ואז נצביע אורים צוחר,

גברת מזל ערוסי : כן כן. השאלה אם כל החברים רוצים, זה שאני יכולה ולהסביר (ל.מ).

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : לא, אין להם בעיה. אנחנו אדישים בין אורים לגבולות, בקטע הזה לא משנה.
(ל.מ, מדברים יחד).

גברת אורית הלוי : טוב, אני מציעה כזה דבר, (ל.מ).

דוברת : רגע, את לא, מה את מציעה?

גברת אורית הלוי : (ל.מ) ושתקבלו החלטה בהצעה כזו. בהתייחס לדיון שהיה פה עכשיו, ובהתייחס להחלטה שקיבלתם במליאה הקודמת, בתחילת החודש, אתם קיבלתם החלטה שאומרת, אני היועצת המשפטית,

דוברת : אה סליחה, מכירה את אולגה.

דוברת : רגילים לאולגה.

גברת אורית הלוי : כן. אולגה נסעה לחול. ההחלטה שלכם הייתה גבולות בכפוף לאישור משרד החינוך, יובלי, וקרייה. בהמשך לדיון שהתקיים פה, אתם עכשיו תקבלו החלטה, האם להכניס את אורים לתמונה במקום גבולות.

גברת נעמי סלע : לא, סלאש גבולות.

דוברות ודוברים : לא.

דוברת : לא, היא צודקת.

גברת אורית הלוי : (ל.מ) גבולות.

דוברת : או או.

גברת אורית הלוי : או גבולות, או אורים, זו ההחלטה שתקבלו עכשיו.

דובר : כן.

גברת אורית הלוי : ובישיבה הבאה, אתם תנהלו דיון, האם לפתוח בשלושה מיקומים, או בשני מיקומים.

דוברת : לא, אנחנו יכולים להצביע על שניהם.

דובר : לא, עכשיו.

דוברת : אבל המליאה הבאה צריכה לעסוק בתיכון, מה עם התיכון?

גברת אורית הלוי : זה מה שאתם כרגע יכולים לקבל,

דוברת : למה?

גברת אורית הלוי : אין פה, כי, כי יש לכם פה בעיה, שמשרד החינוך לא מאשר, ההחלטה שלכם הייתה גבולות, בכפוף לאישור משרד החינוך.

גברת מזל ערוסי : (ל.מ) ההחלטה.

גברת אורית הלוי : בסדר? משרד החינוך לא מאשר כרגע שלושה מיקומים, אז אתם לא יכולים לקבל החלטה שהיא סתם על הקרח.

דוברת : (ל.מ) כל מי שרוצה.

דוברת : למה? אנחנו (ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

דובר : מי ביקש בכלל שלושה מיקומים?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : אני לא יודעת, את יכולה להראות לי את החלטת משרד החינוך, תשובה?

דובר : איך משרד החינוך החליט תשובות שלא ביקשנו?

דובר : לא, אני לא יכול להראות לכם.

דוברת : אז אני לא יכולה להתייחס אליה, כמו שהראו לנו (ל.מ) כל מיני דברים.

דובר : בסדר גמור, ולכן,

דוברת : זה כרגע מבחינתי שמועה

דובר : ולכן, אני חושב ש(ל.מ).

(ל.מ, מדברים יחד).

דוברת : אז שלומית,

מר אלון ולוגני : ואני חושב שאנחנו צריכים לבדוק את האופציה השלישית, כמו שאמרנו, ולראות אם באמת שר החינוך עומד בדעתו וכותב את זה בכתוב, או שהוא בא לקראתנו, ואנחנו עושים פעולה אחרת, עם כל המשמעויות התקציביות של זה,

דוברת : כן, אולי תראה לו המליאה החליטה ככה, הוא,

מר אלון ולוגני : אז זה בדיוק מה התדיינו פה עליו עכשיו, מאחורי המיקרופון,

מר גדי ירקוני : בסדר, תנסו, (ל.מ).

מר אלון ולוגני : ואני חושב שאנחנו צריכים לקבל, ברשותכם, נעמי, נעמי,

דוברת : נעמי.

מר אלון ולוגני : נעמי, שניה, תני לי,

דובר : נעמי,

דוברת : נעמי, נעמי,

מר אלון ולוגני : נעמי, תני לי שניה. אנחנו, השעה עשרה לשמונה, ויש לנו עוד מלא זמן, אנחנו רוצים

להספיק לחדשות. אז אני עכשיו רגע,

דובר : רבע לשמונה.

מר אלון ולוגני : גל, חייכת, ראיתי את זה.

דוברת : אני מחייכת כל הזמן, אם לא שמת לב.

מר אלון ולוגני : עכשיו, עכשיו, עכשיו, אני רק אומר לך, אנחנו, אני אתן לנועם רגע להציג את,

מר גדי ירקוני : את יכולה לקבל עכשיו החלטה, קודם כל (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : כמה אנשים יש לך? אין לך אנשי מליאה.

דוברת : יש לך בזום, חברה, שמיל עוד רגע נרדם.

מר אלון ולוגני : שמיל איתנו, נמר. אני, אני אומר, אני אומר, ההצעה,

גברת מזל ערוסי : (ל.מ) זה לא תקין.

מר אלון ולוגני : כרגע, כדי שנוכל להתקדם לקראת יום ראשון, לקבל החלטות, אז אני חושב שנכון יהיה ללכת על מה שאורית הציעה, לקבל החלטה האם אנחנו ממשיכים להתקדם, כדי שגם אני אוכל להמשיך לעשות את העבודה, עם הצוות, או גבולות או אורים, יובלי בכפוף למשרד החינוך, כמו שהיה כתוב

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

בהצעה המקורית,

דוברת : יובלי?

דוברת : אבל יובלי מאושר בכל מקרה.

מר אלון ולוגני : אה שליחה שליחה שליחה, שליחה, שליחה. צודקים. השעה, חמישה לשמונה, שליחה. עכשיו, אני אומר, ההחלטה כרגע הראשונה, זה או גבולות או אורים, ואחרי זה, אם נוכל לפתוח מיקום שלישי, בכפוף להחלטת משרד החינוך, נדבר על זה ביום ראשון. בנוסף לזה, יש לנו את הקריה.

גברת מזל ערוסי : בנוסף לזה,

דוברת : אני לא רוצה (ל.מ), אני רוצה להחליט על שלא (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : בנוסף לזה, אנחנו צריכים להחליט על פתיחת רישום. בהלימה למה שנחליט. חייבים לפתוח רישום, מוצאי שבת.

דובר : כן.

גברת מזל ערוסי : כי אז יהיה לנו גם, אפילו יהיה מה, אם החברה שנוסעים לוועדת הכנסת, יהיה להם מילים, יהיה לכם חומר מה להגיד,

מר גדי ירקוני : זה לא יגמר ביומיים (ל.מ),

דוברת : ייגמר.

מר גדי ירקוני : זה לא יגמר ביומיים (ל.מ).

גברת מזל ערוסי : אבל לפחות נקבל איזשהי תמונת,

גברת שלומית פלוטקין : גדי, אנשים יושבים ומחליטים, אם הם נשארים או עוזבים את האיזור.

גברת מזל ערוסי : והדבר השני, הדבר השני, אמרתי, הדלת הזאת לא תיפתח, אנחנו לא נצא מכאן, אם אנחנו לא מחליטים מתי אנחנו יושבים לדון בנושאי נופי הבשור.

דוברת : תודה.

גברת מזל ערוסי : זהו. זה, זה החלטה חד משמעית.

דוברת : כל הכבוד.

גברת מזל ערוסי : זה לא בסדר, יום חינוך זה בסדר, יום, גדי, גדי, מזה סדר יום נוסף, אני לא הולכת לדון עכשיו.

מר גדי ירקוני : אבל אמרתי לך מקודם, אישרנו, ולכל אחד נותנים, תני לי שניה, אני רוצה,

מר אלון ולוגני : רגע, שניה אחת, אני, אני, מזל, הבטחתי, ואני אקיים. מזל,

גברת מזל ערוסי : אני רוצה שתגיד את זה בקולי קולות, שכולם ישמעו.

מר אלון ולוגני : מזל, הבטחתי, מזל, הבטחתי ואני אקיים. אני הבטחתי להתייחס, ומה שגדי צריך להגיד בקולו, הוא יגיד בקולו בעוד שתי דקות, רק בואו, שניה, נסדר רגע בצורה מסודרת,

מר גדי ירקוני : (ל.מ) מליאה הבאה. אני לא רוצה להצביע על כלום אני. (ל.מ).

דובר : מזה מזה?

דוברת : למה (ל.מ)?

דוברת : מה מה?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- מר גדי ירקוני : (ל.מ).
- דוברת : אבל אלון, אנחנו רוצים,
- מר גדי ירקוני : יום ראשון נעשה את ההצעה?
- דוברת : אנחנו צריכים להתחיל בהרשמה.
- דובר : איזה הצבעה?
- דובר : (ל.מ) עוד יומיים האלה,
- דוברת : תראה, העוד יומיים האלה, מה ישנה?
- מר גדי ירקוני : לא ישנה כלום אם אתם (ל.מ).
- דובר : כל אחד יחזור ליישוב שלו, תעשו בדיקות,
- גברת שלומית פלוטקין : אני רק אומרת גדי, זה לא ישתנה, ביום ראשון אנחנו מצביעים על שלוש בתי ספר.
- מר גדי ירקוני : לא יודע, נבדוק.
- גברת שלומית פלוטקין : אני יודעת.
- מר גדי ירקוני : טוב, בסדר.
- גברת שלומית פלוטקין : הם יודעים. אתה רוצה לעשות הצבעה לא לפרוטוקול ולראות?
- גברת מזל ערוסי : מה?
- דוברת : אבל אני אומרת לך, (ל.מ)
- (ל.מ, מדברים יחד).
- מר נועם גל : טוב, אנחנו, אני רוצה, תקשיבו, נעמי, אנחנו לא נקיים היום הצבעה, אנחנו נדחה את ההצבעה ליום ראשון,
- גברת נעמי סלע : אני מקווה שאני (ל.מ).
- גברת שלומית פלוטקין : לא לא. איך החלטת? למה אתה מחליט? שאני הצעתי לדחות הצבעה, אמרת לי שלא.
- מר גדי ירקוני : (ל.מ) להוריד מסדר היום.
- גברת שלומית פלוטקין : אתה מוריד מסדר היום?
- מר גדי ירקוני : כן.
- גברת שלומית פלוטקין : אין בעיה. אנחנו יכולים להגיש,
- גברת נעמי סלע : רגע, איפה (ל.מ), באמת, גדי.
- גברת שלומית פלוטקין : אני רוצה לדעת אם בסדר היום ביום ראשון יהיה התיכון?
- מר אלון ולוגני : כן.
- גברת שלומית פלוטקין : בטוח אלון? או שאנחנו,
- גברת נעמי סלע : לא, אנחנו רוצים,
- דוברת : לא.
- מר אלון ולוגני : רגע, שניה שניה שניה שניה,

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דובר : (ל.מ) עכשיו.

גברת נעמי סלע : רגע, אז (ל.מ) ועדה מיוחדת.

מר אלון ולוגני : רגע רגע, לגבי, לגבי, לגבי התיכון, אני רוצה להגיד, שניה, אני רוצה,

דובר : (ל.מ) הצבעות?

מר אלון ולוגני : רגע, אני רוצה להגיד, גדי ישלים אותי. שניה. שניה. רגע אחד. אני, כיוון, כיוון ש,

גברת מזל ערוסי : לא, הוא עכשיו יגיד את מה שאנחנו רוצים (ל.מ) בכל מקום (ל.מ), באישור שלו, הם גריעה של ילדים שלנו. גריעה, משמע, משמע הורדת תקציב למועצה. הרי התלמידים מקבלים, התקציב מגיע פר (ל.מ), זאת אומרת, ילד שלא נרשם פה, זה גורע תקציב מהמועצה שלנו. בסדר?

דוברת : נכון, נכון.

דוברת : נכון.

גברת מזל ערוסי : אני כבר לא מדברת על התפרקות של קהילה, של שכבות, של ילדים, של כל הקטע הרגשי. אבל צריך להחליט, צריך להחליט, רבותיי, לאן אנחנו הולכים. כמה פעמים עוד נשב עד 12 בלילה, ונלך עכשיו והביתה, ואני אחשוב מה החלטנו. מה עשינו? איך אמר הבחור ההוא, (ל.מ), זה הסיכום שלי למה שהוא אמר.

גברת שלומית פלוטקין : אבל אני בעד, מזל, אני רוצה אופציה נוספת לנופי. לא רק לתת לתלמידים לצאת החוצה.

גברת מזל ערוסי : בקשה. בקשה.

גברת שלומית פלוטקין : אנחנו רוצים להעלות, אני מבקשת שבסדר היום יהיה לפתוח את התיכון, עם אפשרות, אנחנו מציעים, אנחנו רוצים הצעת הצבעה, של נופי, ועורפי בתיכון.

מר דודי מר אלון ולוגני : איפה תיכון עורפי? איפה? איך?

גברת אופיר : מזה איפה? מה זה משנה?

גברת אופיר : אז מה תעשה עם הילדים? מה תעשה עם 700 ילדים שלא ילכו? מה תעשה?

גברת שלומית פלוטקין : דודי, דודי, דודי, או שאתם איתנו, או שאתה רוצה שאנחנו נתכנן, יהיה עורפי.

גברת אופיר : מה? מה? מה תעשה איתם?

גברת שלומית פלוטקין : אנחנו רוצים עורפי. אני לא רוצה שהילדים (ל.מ) בבית.

דובר : דובר.

גברת אופיר : מה אופיר, אופיר.

מר דודי מר אלון ולוגני : אני, שניה אני, אני רק,

גברת אופיר : איזה פיתרון אתה נותן לשתי הילדות שלי? הבנות שלי, מה הן יעשו בשנה הבאה? הם לא יוכלו לבוא.

גברת מזל ערוסי : (ל.מ), אנחנו ניפגש בסוף שנה הבאה, תשפ"ה, ואנחנו נהיה באותו (ל.מ),

גברת אופיר : אז מה תעשה? יש לך אחריות עליהן. (ל.מ), אם הם (ל.מ), תאמר לי אין בשבילך.

מר דודי מר אלון ולוגני : יש, ננסה למצוא פתרונות, אבל לא (ל.מ). נכון?

דוברת : מהם? מהם? מה הפיתרון שאתה (ל.מ)?

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

מר דודי מר אלון ולוגני : (ל.מ) כל מי שבחוץ מסתכל על מה ש(ל.מ).

גברת מזל ערוסי : וגם בתשפ"ו. ומי שחושב שב-5 שנים הבאות, המצב במועצה שלנו ישתנה, אינו אלא טועה ומטעה.

דובר : מאיזה בחינה, ביטחונית?

דוברת : בודאי, על מה יש לדבר.

גברת מזל ערוסי : ביטחונית, אני מדברת על ביטחונית.

מר אלון ולוגני : אני, אני, אני רוצה רק,

(ל.מ, מדברים יחד).

גברת שלומית פלוטקין : אתה יודע את זה, אתה יודע את זה.

גברת אופיר : אבל אי אפשר להחליט.

מר אלון ולוגני : אני רק רוצה להגיד, אני רק רוצה להגיד שני משפטים, לגבי מה ששאלתם לגבי התיכון, אז אני רוצה לעדכן,

גברת אופיר : קודם כל, אני לא במליאה, אני לא מליאה, אני לא מליאה, אבל אתה תגיד לי מה אתה עושה עם הבנות שלי.

מר אלון ולוגני : אני רק רוצה לעדכן שוב, אני יודע שזה לא יספק את,

גברת אופיר : יש לי ילדה שעולה לכיתה,

מר גדי ירקוני : רגע רגע רגע,

דובר : די, די, די.

מר אלון ולוגני : אני יודע שזה לא יספק את כל האנשים שלי, משוועים ומחכים לשמוע דברים חלופים, אני מצטער, עסקנו בינינו בדברים אחרים מקבילים. אז אני אומר, קודם כל, אנחנו קשובים לכם, ואנחנו התחלנו לעשות בדיקות, ולהיפגש עם, לבדוק אלטרנטיבות אל מול משרד החינוך ומועצות שכנות. אנחנו בודקים את זה אל מול בתי ספר במרחב, שמסוגלים לקלוט כמות תלמידים יחד, ולא בחלקים. בדיקה זאת מבוצעת, כדי שנוכל לאפשר לילדים ולהורים שלא מעוניינים ללמוד בנופי בתשפ"ה, אך מעוניינים, ככל האפשר, להישאר יחד עם חבריהם, גם אם זה באופן חלקי, לעשות כן. אנחנו בוחנים את האלטרנטיבות בימים האלה, והם יועלו לדיון במליאה, לצורך קבלת ההחלטה, ובמידה ויהיה צורך, גם לגיבוי תקציבי. אני לא יודע לתת לך, כרגע, מיד, תאריך לדבר הזה, גברת נעמי סלע : השאלה זה (ל.מ).

מר אלון ולוגני : המועצה לא תנמע מאף אחד שרוצה להירשם מחוץ למועצה, להירשם מחוץ למועצה. אנחנו,

גברת מזל ערוסי : מועצות שכנות לא רושמות, אין להם מקום, אלון.

מר אלון ולוגני : מה? אני, אני,

גברת שלומית פלוטקין : מועצות שכנות לא רושמות, אין להם מקום לרשום. והן מנועות מלרשום.

מר אלון ולוגני : שלומית, אני אומר לך שני דברים.

מר גדי ירקוני : הן לא מנועות, לא מנועות.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- מר אלון ולוגני : שלומית, שלומית,
גברת שלומית פלוטקין : הם מחכים,
מר אלון ולוגני : שניה,
גברת שלומית פלוטקין : אומרים לנו דברו עם המועצה שלנו.
מר אלון ולוגני : שלומית, אני לא יודע מה אומרים לך, גם אנחנו נפגשנו, שניה שלומית, גם אנחנו נפגשנו.
אחד, קיבלנו תשובות אחרות ממה שאת שמעת, תשובות אחרות.
גברת שלומית פלוטקין : אז תן לי נתונים, תדבר, אמרת,
מר אלון ולוגני : אני אתן לך נתונים. אני אתן לך נתונים ש,
גברת שלומית פלוטקין : אלון, אני מאוד מעריכה, אמרת לי דברים מאוד מעודדים,
מר אלון ולוגני : אני אתן לך נתונים.
גברת שלומית פלוטקין : אני רוצה לשמוע, רמת נגב, 200 תלמידים.
מר אלון ולוגני : אני אתן לך נתונים.
גברת שלומית פלוטקין : (ל.מ) 100 תלמידים.
מר אלון ולוגני : ישבנו עם ערן דורון, ישבנו עם אשל הנשיא, יש לנו עוד שני בתי ספר שאנחנו יכולים
לשבת איתם. כשכל הדברים יהיו מסוכמים, ואני מקווה שבמהלך שבוע הבא הכל יהיה מסוכם,
דוברת : אנחנו מחכים לתיכון נופי הבשור, פשוט מחכים (ל.מ).
מר אלון ולוגני : אני אציג לכם הכל. לא אסתיר כלום. כל המידע יוצג לכם, כולל כל מה שאני יודע לעשות,
מבחינת תמיכה בזה.
(ל.מ, מדברים יחד).
גברת אופיר : איזה אופציה, אבל אלון,
מר אלון ולוגני : אני לא אכשיל שום דבר, ולא אמנע משום דבר.
גברת שלומית פלוטקין : האם יהיה תיכון נופים באשכול? יהיה (ל.מ).
מר אלון ולוגני : אני כרגע, לא רואה,
מר גדי ירקוני : (ל.מ), אנחנו לא רוצים.
מר אלון ולוגני : לא רואה פתרון נוסף באשכול, שהוא ישים.
גברת אופיר : למה?
מר אלון ולוגני : כרגע אני לא רואה כזה.
גברת אופיר : למה אי אפשר,
גברת נעמי סלע : אלון,
מר אלון ולוגני : אם אני אמצא במהלך הבדיקה,
גברת נעמי סלע : אלון, אלון,
מר אלון ולוגני : פתרון שהוא ישים באשכול, אני מבטיח לך שאני אהיה הראשון לשים אותו.
גברת נעמי סלע : אלון, אם יש לנו אופציה לגורמים, לרשתות, לאנשים שממש minded לאשכול, כשהם
באים ואומרים אנחנו רוצים מכם מיקום, אנחנו נדאג לייצר כאן חלופה חינוכית.

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

דוברת : (ל.מ), מזה.

דובר : בהצלחה.

גברת נעמי סלע : אנחנו,

גברת שלומית פלוטקין : אין לנו מקום.

גברת נעמי סלע : לא, אנחנו צריכים לתת מיקום.

גברת שלומית פלוטקין : אין לנו מיקום, אין מיקום.

גברת נעמי סלע : אנחנו צריכים לתת מיקום עורפי, הרשת תבוא ותיתן את כל מה שצריך. מצוות ועד ל,

דוברת : למבנים.

גברת נעמי סלע : למה שלא יהיה. אוקיי.

מר אלון ולוגני : עכשיו, מבנים לא יהיו. רשמתי. רשמתי את זה, (ל.מ).

דובר : אנחנו צריכים לבדוק את זה.

גברת נעמי סלע : אז, אז, לכן, כשאנחנו חושבים על, לכן, אתם תבינו למה אנחנו בפלונטר של אורים

סלאש גבולות. כי אם אני יכולה להגיד שאני בונה יסודי בגבולות, ואורים הופך להיות אופציה לתיכון, אז

זה משהו שיכול להיות על השולחן. וזה אני לא יכולה להביא. אחד מהם (ל.מ).

גברת שלומית פלוטקין : (ל.מ) שאתה והמשפחה שלך והילדים שלך יגדלו בקריה, אז אני אעבור לקריה.

דובר : לא דיברתי על זה.

גברת שלומית פלוטקין : כשאתה והילדים שלך תלמדו בקריה,

דובר : אני ביקשתי החלטה. זה הכל.

גברת שלומית פלוטקין : די עם הדיבור הזה. תבין, יש פה הורים,

מר גדי ירקוני : לא לא לא לא לא,

גברת שלומית פלוטקין : אני כבר לא מדברת רק על הילדים שלי. אתם מדברים על דברים שהם לא

מוכנים לטפל.

מר גדי ירקוני : תקשיבי תקשיבי תקשיבי, לא לא,

גברת שלומית פלוטקין : די.

מר גדי ירקוני : לא לא לא לא.

גברת שלומית פלוטקין : אל תגיד לי לא.

מר גדי ירקוני : לא. חברה, יש גבול,

דוברת : שלומית,

גברת שלומית פלוטקין : כי אתם מקבלים החלטות, בלי להבין.

מר גדי ירקוני : בגלל זה הוא מנהל החינוך שלך.

גברת שלומית פלוטקין : איזה חינוך אתם מנהלים, גדי?

מר גדי ירקוני : תקשיבי,

גברת שלומית פלוטקין : איזה חינוך אתם מנהלים?

מר גדי ירקוני : אני, את יכולה להגיד מה שאת רוצה, (ל.מ).

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

- גברת שלומית פלוטקין : אנחנו בכאוס. אנחנו בכאוס.
- מר גדי ירקוני : אני בכאוס? בסדר.
- גברת שלומית פלוטקין : ואתם לא מקשיבים.
- מר גדי ירקוני : כן.
- גברת שלומית פלוטקין : הוא אומר לי שאני מפזרת את המועצה,
- מר גדי ירקוני : כן.
- גברת שלומית פלוטקין : אתם מפזרים.
- מר גדי ירקוני : מותר לנו להגיד לך את זה, את תדברי אליו יפה, תדברי אליו יפה.
- גברת שלומית פלוטקין : בינתיים בתשעה חודשים,
- דוברת : אתם מפזרים את המועצה, שלא יהיה ספק שאתם מפזרים את המועצה. שלא יהיה ספק.
- מר אלון ולוגני : מה שאני אומר, שאנחנו מצפים להחלטה, בשביל להתחיל העבודה.
- מר גדי ירקוני : את תדברי אליו יפה.
- דוברת : גדי, זאת אמירה מאוד קשה.
- גברת שלומית פלוטקין : גדי, דבר יפה, גדי. מזה זה, אתה לא תטיף לי מוסר.
- מר גדי ירקוני : שמעת איך דיברת אליו?
- גברת שלומית פלוטקין : כן. כי מי שבא ואומר לי להיות פה, שיהיה פה.
- מר אלון ולוגני : טוב, אני,
- גברת אופיר : זהו? אז יש לי זכות? (ל.מ). אה אוקיי. הרגשתי בהתאם, כבר הרגשתי שאני צריכה להוכיח את עצמי עכשיו, כדי שיהיה לי כיוון,
- גברת שלומית פלוטקין : לא מעניין אותי גדי, אני גרה פה עם הילדים שלי,
- מר גדי ירקוני : אז מה?
- גברת שלומית פלוטקין : אני יכולה לדבר.
- מר גדי ירקוני : גם אני גר פה עם הילדים.
- מר נועם גל : אני מבקש,
- גברת שלומית פלוטקין : אתה לא גר פה עם הילדים שלך.
- מר גדי ירקוני : את יודעת איפה אני גר?
- גברת שלומית פלוטקין : בבאר שבע.
- מר גדי ירקוני : מי אמר לך שאני גר בבאר שבע?
- גברת שלומית פלוטקין : אולי אתה בנירים. אשתך חוזרת ללמד פה?
- מר גדי ירקוני : (ל.מ). היא מלמדת בגבולות.
- דוברת : שנה הבאה הוא עולה ל(ל.מ).
- גברת אופיר : יש (ל.מ), אז מה? אין (ל.מ).
- מר נועם גל : שלומית, תודה רבה, אנחנו נסגור,
- גברת שלומית פלוטקין : (ל.מ) חוזרת ללמד פה, גדי?

"You speak.
We type_"

גולד-וורק ת M ג ו R ים   גולד וורק תמלול והקלטה

מר גדי ירקוני : היא מלמדת בגבולות, את בארי.
גברת אופיר : (ל.מ) איזה ביטחון אתה נותן לבנות שלי? מה אני אעשה, הם ילכו ל(ל.מ)? לא רוצה.
גברת שלומית פלוטקין : אוקיי, אני יכולה ללמוד בבארי?
מר גדי ירקוני : לא.
מר נועם גל : אנחנו, תודה רבה, אנחנו סוגרים את הישיבה.
גברת שלומית פלוטקין : למה אני לא יכולה ללמוד כאן?
דוברת : גם אני רוצה.
מר נועם גל : אנחנו ניפגש בישיבת המליאה ביום ראשון.
גברת שלומית פלוטקין : כי לי לא מתאים ללמוד.
מר נועם גל : אנחנו נגבש את שלושת החלופות,
מר גדי ירקוני : חוצפנית,
(ל.מ, מדברים יחד).
מר נועם גל : לגבי היסודי, ככל שנספיק, אלון יתייחס ליסודי, לתיכון. תודה, ויום טוב.

ריכוז החלטות

אישור צירוף להצעת התקציב להמשיך בביצוע פעולות שיאפשרו למצוא את זיכרון האלה שאינם איתנו, לאפשר היערכות מיטבית, כולל לקראת יום השנה לאירועי הטבח.
החלטה : הוחלט פה אחד על אישור צירוף להצעת התקציב

אישור תקציב המועצה לשנת 2024
החלטה : הוחלט פה אחד לאשר את תקציב המועצה לשנת 2024, בגובה של 433 מיליון, ו-303 אלף שקל.

אישור פרוטוקול מספר 9#2024 ופרוטוקול 10#2024
החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור פרוטוקול מספר 9#2024
החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור פרוטוקול מספר 10#2024

"You
speak.
We
type_"

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

תברים למליאה (עידו)

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1470.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1471.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1472.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1473.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1474 ו-1475.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 619.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1471.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 1421.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר 160.

החלטה : הוחלט ברוב קולות אישור תבר עדכון הארנונה.